

ແຜນພໍມນາສີປີ

(ພ.ມ. ໄກສະ ១-ໄກສະ ៤)

ເທດປະລາດທຳບລນອງບ້ວຮະເຫວ

ອໍານາໂຄຫນອງບ້ວຮະເຫວ

ຈັງຫວັດຊ້ຍກຸມ

ສໍານັກປັດເທດປະລາດ

ຝ່າຍແຜນແລະ ບປະມານ

ໂທ. ០-៩៩៩-៣/០៣

ໂທສາຣ. ០-៩៩៩-៣/១

คำนำ

แผนพัฒนาสีปีเป็นแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กำหนดด้วยศาสตร์การพัฒนา ซึ่งแสดงวิสัยทัศน์ พันธกิจ และจุดมุ่งหมายเพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินการพัฒนาและกำหนดแนวทางในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในเขตเทศบาลตำบลหนองบัว-ระเหว โดยมุ่งเน้นการพัฒนาแบบมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนเพื่อเสริมสร้างรากฐานทางเศรษฐกิจ และเสริมสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชนเพื่อให้การพัฒนาดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดผลลัมภ์ที่สูงสุดต่อประชาชน

เทศบาลตำบลหนองบัวระเหว ได้จัดทำแผนพัฒนาสีปีโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาชุมชนให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ แผนยุทธศาสตร์ การพัฒนา จังหวัดชัยภูมิ แผนพัฒนาอำเภอ และนโยบายการพัฒนาของคณะกรรมการผู้บริหารเทศบาลตำบลหนองบัวระเหว อันจะนำไปสู่การบรรลุวัตถุประสงค์ เป้าหมายในการพัฒนาที่เกิดประสิทธิภาพและผลลัมภ์ที่สูงสุดต่อเทศบาลตำบลหนองบัวระเหว ในห้วงระยะเวลาสีปีระหว่างปี ๒๕๖๑-๒๕๖๔

การจัดทำแผนพัฒนาสีปี ในครั้งนี้เทศบาลตำบลหนองบัวระเหวได้จัดทำประชาคมหมู่บ้านเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัญหาและความต้องการของประชาชน ในเขตเทศบาลตำบลหนองบัวระเหว เพื่อนำมาวิเคราะห์ศักยภาพในการกำหนดด้วยศาสตร์การพัฒนา โดยกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ จุดมุ่งหมายการพัฒนาเพื่อนำมาจัดทำแผนพัฒนาสีปี

เทศบาลตำบลหนองบัวระเหว ขอขอบพระคุณหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และประธานกรรมการชุมชนทุกชุมชน สมาชิกสภาเทศบาล ประชาชนในเขตพื้นที่ที่ได้ให้ความร่วมมือในการจัดทำประชาคมสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าการจัดทำแผนพัฒนาสีปีในครั้งนี้จะเป็นกรอบในการกำหนดทิศทางการพัฒนาเทศบาลตำบลหนองบัวระเหว ที่มุ่งไปสู่สภาพการณ์อันดีขึ้น ประกอบด้วยการเปลี่ยนแปลงและหวังเป็นอย่างยิ่งว่าประชาชนในเขตพื้นที่จะได้รับประโยชน์ในการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพและตอบสนองต่อปัญหาและความต้องการของประชาชนต่อไป

สารบัญ

หน้าที่

บทนำ	๑
๑.๑ ลักษณะของแผนพัฒนาสีปี	๑
๑.๒ วัตถุประสงค์ของการจัดทำแผนพัฒนาสีปี	๑-๒
๑.๓ ขั้นตอนในการจัดทำแผนพัฒนาสีปี	๒
๑.๔ ประโยชน์ของการจัดทำแผนพัฒนาสีปี	๒
ส่วนที่ ๑ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานที่สำคัญของเทศบาลตำบลหนองบัวระเหว	
๑.๑ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานที่สำคัญ	๓-๓๐
ส่วนที่ ๒ สรุปผลการพัฒนาทั้งองค์	
๒.๑ สรุปสถานการณ์การพัฒนา	๓๑-๓๙
ส่วนที่ ๓ ทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒	
๓.๑ แผนพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๖๔)	๓๓-๖๐
๓.๒ แผนพัฒนาจังหวัดชัยภูมิ	๖๑-๖๙
■ วิสัยทัคณ์ของอำเภอบัวระเหว	๖๙-๗๓
■ นโยบายการพัฒนาของนายกเทศมนตรีตำบลหนองบัวระเหว	๗๓-๘๖
ส่วนที่ ๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	
๔.๑ แนวทางการพัฒนาและยุทธศาสตร์การพัฒนา	๘๗
๔.๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลตำบลหนองบัวระเหว	๘๘-๙๙
ส่วนที่ ๕ บัญชีสรุปโครงการแผนพัฒนาสีปี (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๔)	
๕.๑ บัญชีสรุปโครงการแผนพัฒนาสีปี (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๔)	๙๐-๙๕

บทนำ

ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำและประสานแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นวางแผนพัฒนาโดยจัดทำ ทบทวนแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา แผนพัฒนาสี่ปี และแผนปฏิบัติการ ซึ่งแสดงวิสัยทัศน์ พันธกิจ และจุดมุ่งหมาย เพื่อการพัฒนาในอนาคตโดยให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติตามนโยบายของรัฐบาล แผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนาอำเภอและนโยบายท้องถิ่น ทั้งนี้ได้ดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาดังกล่าวเรียบร้อยแล้ว

เพื่อให้การดำเนินการตามยุทธศาสตร์ และแนวทางการพัฒนาที่กำหนดให้สำเร็จลุล่วง บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายการพัฒนา เทคบालตำบลหนองบัวระเหวจึงได้จัดทำแผนพัฒนาสี่ปีขึ้น เพื่อแสดงความสัมพันธ์เชื่อมโยงสอดคล้องกันระหว่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาและการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี และเพื่อแสดงถึงแนวทางการพัฒนาในช่วงสี่ปีที่มีความสอดคล้องกัน สามารถตอบสนองยุทธศาสตร์การพัฒนาอย่างมีประสิทธิภาพ

“แผนพัฒนาสี่ปี” หมายถึง แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา อันมีลักษณะเป็นการกำหนดรายละเอียดแผนงานโครงการพัฒนาที่จัดทำขึ้น สำหรับปีงบประมาณแต่ละปีซึ่งมีความต่อเนื่องและเป็นแผนที่กำหนดไว้ ครอบคลุมระยะเวลาสี่ปี โดยมีการทบทวนเพื่อปรับปรุงเป็นประจำทุกปี

๑. ลักษณะของแผนพัฒนาสี่ปี

แผนพัฒนาสี่ปีเป็นการเปลี่ยนแปลงแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาไปสู่การปฏิบัติโดยมีหลักคิดที่ว่าภายใต้ยุทธศาสตร์การพัฒนาหนึ่ง ๆ จะมีแนวทางการพัฒนาได้มากกว่านี้ แนวทางและรายละเอียดแนวทางการพัฒนาหนึ่งจะมีโครงการ / กิจกรรม จัดตั้งน้ำหนักในการดำเนินการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ เป้าหมาย จุดมุ่งหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน และวิสัยทัศน์ในที่สุด

๒. วัตถุประสงค์ของการจัดทำแผนพัฒนาสี่ปี

๑. เพื่อกำหนดรายละเอียดแผนงานโครงการและกิจกรรมในการพัฒนาตามสภาพปัจจุหาความต้องการของประชาชนที่ครอบคลุมระยะเวลาสี่ปี

๒. เพื่อแสดงแนวทางการพัฒนาและวัตถุประสงค์ของแนวทางการพัฒนาที่ชัดเจนและมีลักษณะเฉพาะเจาะจงสำหรับการดำเนินการ

๓. เพื่อแสดงความเชื่อมโยงระหว่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา กับงบประมาณรายจ่ายประจำปี

๔. เพื่อเป็นการกำหนดแนวทางการพัฒนาให้มีการกระจายการพัฒนาอย่างทั่วถึงเป็นธรรมตามความจำเป็นจริงด่วน เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

๕. เพื่อให้สามารถติดตามตรวจสอบและประเมินผลได้อย่างชัดเจน

๖. เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ พันธกิจ และนโยบายที่กำหนดไว้เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

๓. ขั้นตอนการจัดทำแผนพัฒนาสีปี

๑. คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นร่วมกับประชาชนท้องถิ่น กำหนดประเด็นหลักการพัฒนาให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ พันธกิจ และจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาในแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา รวมทั้งสอดคล้องกับปัญหาความต้องการของประชาชนและชุมชน โดยให้นำข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนา จากหน่วยงานต่าง ๆ และข้อมูลในแผนชุมชนมาพิจารณาประกอบการจัดทำแผนพัฒนาสีปี

๒. คณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น จัดทำร่างแผนพัฒนาสีปีตามประเด็นที่คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นกำหนด

๓. คณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นเสนอร่างแผนพัฒนาสีปีต่อ คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นเพื่อพิจารณาและปรับปรุงให้สมบูรณ์หากมีข้อบกพร่อง ก่อนนำเสนอต่อ ผู้บริหารท้องถิ่น

๔. คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นพิจารณาร่างแผนพัฒนาสีปีแล้วเสร็จเรียบร้อยแล้วเสนอให้ผู้บริหารท้องถิ่นพิจารณาอนุมัติและประกาศใช้แผนพัฒนาสีปี

๔. ประโยชน์ของการจัดทำแผนพัฒนาสีปี

แผนพัฒนาสีปีเป็นเครื่องมือที่จะช่วยให้เทศบาลตำบลหนองบัวระเหว ได้พิจารณาอย่างรอบคอบให้เห็นถึงความเชื่อมโยงระหว่างแนวทางการดำเนินงานต่าง ๆ ที่อาจจะมีความเชื่อมโยง และส่งผลทั้งในเชิงสนับสนุน และเป็นอุปสรรคต่อกันเพื่อให้เทศบาลตำบลหนองบัวระเหวนำมาตัดสินใจ กำหนดแนวทางการดำเนินงานและใช้ทรัพยากรกรากบบริหารงานของเทศบาลตำบลหนองบัวระเหว ได้อย่างมีประสิทธิภาพเพื่อให้เกิดประโยชน์สุขสูงสุด

ส่วนที่ ๑

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานที่สำคัญ
ของเทศบาลตำบลหนองบัวระเหว

ส่วนที่ ๑

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานที่สำคัญ

เทศบาลตำบลหนองบัวระเหว อำเภอหนองบัวระเหว จังหวัดชัยภูมิ

๑.๑ สภาพทั่วไป

ประวัติความเป็นมา

เดิมสุขาภิบาลหนองบัวระเหว ตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ.๒๕๓๙ ตั้งอยู่บนที่ว่าการอำเภอ-บัวระเหว มีพื้นที่ ๑๓ ตารางกิโลเมตร จำนวน ๘ หมู่บ้าน และต่อมาได้รับการเปลี่ยนแปลงฐานะจากสุขาภิบาลหนองบัวระเหว เป็นเทศบาลตำบลหนองบัวระเหว เมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม พ.ศ.๒๕๔๗ ตามพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงฐานะของสุขาภิบาลเป็นเทศบาล พ.ศ.๒๕๔๗ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๑๖ ตอนที่ ๙๙ ก. มีพื้นที่ ๒๗.๔๙ ตารางกิโลเมตร จำนวน ๘ หมู่ชน

ต่อมาเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๙ ได้มีพระราชบัญญัติให้ยกสภาพตำบลหนองบัวระเหว หรือองค์กรบริหารส่วนตำบลที่มีรายได้ไม่ถึง ๑๕๐,๐๐๐ บาท โดยไม่รวมเงินอุดหนุนยื้อนหลัง ๓ ปี และมีจำนวนประชากรไม่ถึง ๒,๐๐๐ คน ให้ยกสภาพตำบลหนองบัวระเหว รวมกับ อบต.หรือเทศบาลที่มีอยู่ใกล้เคียงสภาพตำบลหนองบัวระเหว จึงได้มีประกาศติกับราชภูริในชุมชนและที่ประชุมมีมติให้ยกสภาพตำบลหนองบัวระเหวรวมกับเทศบาลตำบลหนองบัวระเหว เมื่อวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๔๙ โดยสภาพตำบลหนองบัวระเหว มีพื้นที่ ๑๐ ตารางกิโลเมตร จำนวน ๑ หมู่บ้าน คือ บ้านปากค่ายซ่องแมว

ปัจจุบันเทศบาลตำบลหนองบัวระเหว ตั้งอยู่เลขที่ ๙๙๙ หมู่ที่ ๙ ถนนเทศบาล ๔ อำเภอหนองบัวระเหว จังหวัดชัยภูมิ โดยใช้โรงเกล็พสตุของสุขาภิบาลหนองบัวระเหว เป็นสำนักงานเทศบาลตำบลหนองบัวระเหว มีพื้นที่ ๓๗.๔๙ ตารางกิโลเมตร ค่าเฉลี่ยความหนาแน่นประชากร ๑๕๕ ต่อ ๑ ตารางกิโลเมตร

๑.๒ ที่ดินและอาณาเขต

เทศบาลตำบลหนองบัวระเหว ตั้งอยู่เลขที่ ๙๙๙ หมู่ที่ ๙ ถนนเทศบาล ๔ ตำบลหนองบัวระเหว อำเภอหนองบัวระเหว จังหวัดชัยภูมิ มีถนนเชื่อมต่อระหว่างภาคเหนือ-ภาคกลางเป็นพื้นที่ที่ตั้งของอำเภอหนองบัวระเหวพื้นที่ทั้งหมด ๒๓.๖๙๑ ไร่

ทิศเหนือ ติดต่อกับเทศบาลตำบลโคกสะอาด

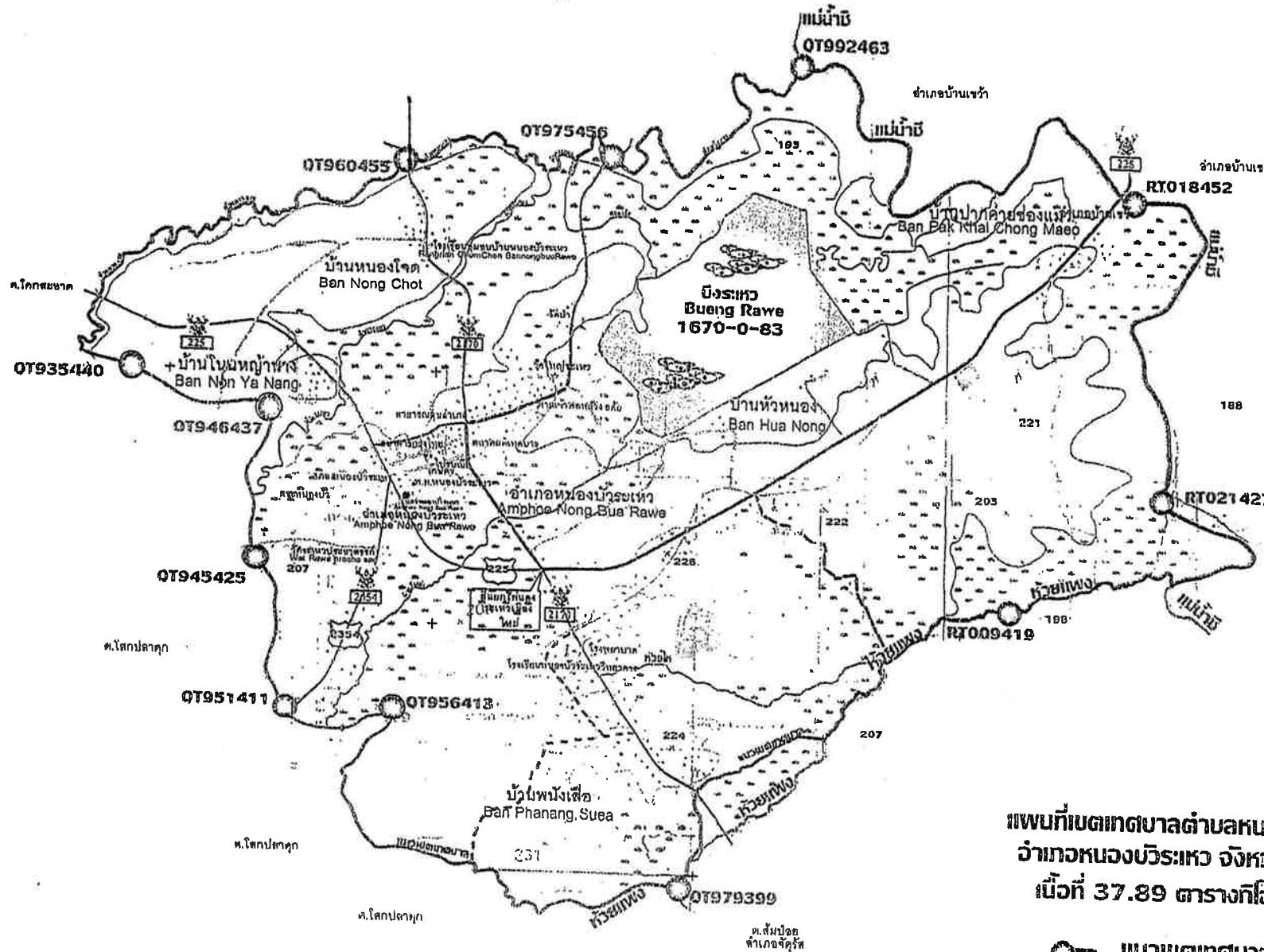
ทิศใต้ ติดต่อกับองค์กรบริหารส่วนตำบลส้มปออย

ทิศตะวันออก ติดต่อกับลำไส้ เทศบาลตำบลตลาดแร้ง อ.บ้านเขว้า

ทิศตะวันตก ติดต่อกับองค์กรบริหารส่วนตำบลสิงปลากลาง

ແພນທີເບຕເບາລຕໍ່າບລໜວງບວຮະເຫວ
ຕໍ່າບລໜວງບວຮະເຫວ ວ່າກວ່າບໜວງບວຮະເຫວ ຈັງຫວັດເມືອງນິມ

ແພນທີເບຕເບາລຕໍ່າບລໜວງບວຮະເຫວ
ວ່າກວ່າບໜວງບວຮະເຫວ ຈັງຫວັດເມືອງນິມ
ເນື້ອທີ 37.89 ຕາຮາງກົໂລເມຕຣ

ແນວເບຕເບາລ
KEY TO MAP

๑.๓ ลักษณะภูมิประเทศ

สภาพภูมิประเทศของเทศบาลตำบลหนองบัวระเหว พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบลุ่มด้านทิศเหนือทิศตะวันตกและตอนกลางของตำบล ด้านทิศตะวันออกและทิศใต้เป็นพื้นที่เชิงเขาสูง ๆ ต่ำ ๆ มีลักษณะเป็นลูกคลื่นพื้นที่มีพินิจล์และลูกรังจำนวนมาก

๑.๔ สภาพภูมิอากาศ

สภาพโดยทั่วไปจัดอยู่ในภูมิอากาศแบบเมืองร้อนเขตร้อน ไม่ออกเสียงจากพื้นที่มีเทือกเขา ล้อมรอบลักษณะภูมิอากาศโดยทั่วไป จึงร้อนจัดในเดือนเมษายน อากาศหนาวจัดในเดือนธันวาคม ถึงเดือนมกราคม และมีฝนตกชุกในเดือนพฤษภาคม ถึงเดือนกันยายนของทุกปี

ฤดูร้อน	เริ่มจากเดือนกุมภาพันธ์ ถึง	เดือนเมษายน
ฤดูฝน	เริ่มจากเดือนพฤษภาคม ถึง	เดือนกันยายน
ฤดูหนาว	เริ่มจากเดือนตุลาคม ถึง	เดือนมกราคม

๑.๕ เขตการปกครอง

ตารางที่ ๑ จำนวนครัวเรือน / จำนวนประชากร ในเขตเทศบาลตำบลหนองบัวระเหว

ประจำปี ๒๕๖๐ มีจำนวน ๙ หมู่บ้าน คือ

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน / ชุมชน	จำนวน หลังคา เรือน	ประชากร		
			ชาย	หญิง	รวมจำนวน (คน)
๑	บ้านหนองบัวระเหว	๒๗๕	๔๘๗	๕๑๓	๑,๐๐๐
๒	บ้านปากค่ายซ่องแมว	๑๐	๒๓/๙	๒๖/๗	๕๐
๓	บ้านหนองใจด	๑๐	๒๓/๒	๒๕/๘	๕๑๐
๔	บ้านหัวหนอง	๑๙๙	๒๒๐	๒๑๓	๔๓๓
๕	บ้านพังเหลือ	๒๗/๘	๒๓/๖	๒๕/๒	๔๗๔
๖	บ้านหนองบัวระเหว	๔๘๗	๕๓๗	๕๓๗	๑,๑๑๔
๗	บ้านโนนหนองนาง	๑๑๗	๑๔๓	๑๔๒	๒๘๕
๘	บ้านหนองบัวระเหว	๑๙๖	๓๐๒	๓๑๐	๖๑๒
๙	บ้านหนองบัวระเหว	๕๗/๔	๕๙/๙	๕๙/๙	๑๕๙
รวม		๒,๓๗๙	๒,๓๑๑	๒,๓๑๑	๗,๙๙๑

ที่มา : ข้อมูลจากสำนักงานทะเบียนท้องถิ่น เทศบาลตำบลหนองบัวระเหว ณ วันที่ ๑๓/ มกราคม ๒๕๖๐

ตารางที่ ๒ จำนวนประชากรแยกตามช่วงอายุ (เฉพาะผู้ที่มีสัญชาติไทย) ประจำปี ๒๕๕๙

ช่วงอายุ	ชาย	หญิง	รวม
น้อยกว่า ๑ ปี	๓๘	๓๔	๗๒
๑ ปี	๓๓	๒๙	๖๒
๒ ปี	๒๗	๒๓	๕๐
๓ ปี	๒๔	๒๔	๴๘
๔ ปี	๒๒	๒๒	๔๔
๕ ปี	๒๔	๒๔	๔๘
๖ ปี	๒๑	๒๑	๔๒
๗ ปี	๑๙	๑๙	๓๘
๘ ปี	๑๗	๑๗	๓๔
๙ ปี	๑๕	๑๕	๓๐
๑๐ ปี	๑๗	๑๗	๓๔
๑๑ ปี	๑๐	๑๐	๒๐
๑๒ ปี	๑๔	๑๔	๒๘
๑๓ ปี	๑๒	๑๒	๒๔
๑๔ ปี	๑๐	๑๐	๒๐
๑๕ ปี	๑๔	๑๔	๒๘
๑๖ ปี	๑๖	๑๖	๓๒
๑๗ ปี	๑๖	๑๖	๓๒
๑๘ ปี	๑๖	๑๖	๓๒
๑๙ ปี	๑๔	๑๔	๒๘
๒๐ ปี	๑๒	๑๒	๒๔
๒๑ ปี	๑๐	๑๐	๒๐
๒๒ ปี	๑๔	๑๔	๒๘
๒๓ ปี	๑๒	๑๒	๒๔
๒๔ ปี	๑๐	๑๐	๒๐
๒๕ ปี	๑๔	๑๔	๒๘
๒๖ ปี	๑๒	๑๒	๒๔
๒๗ ปี	๑๐	๑๐	๒๐
๒๘ ปี	๑๔	๑๔	๒๘
๒๙ ปี	๑๒	๑๒	๒๔
๓๐ ปี	๑๐	๑๐	๒๐
๓๑ ปี	๑๔	๑๔	๒๘
๓๒ ปี	๑๒	๑๒	๒๔
๓๓ ปี	๑๐	๑๐	๒๐
๓๔ ปี	๑๔	๑๔	๒๘
๓๕ ปี	๑๒	๑๒	๒๔
๓๖ ปี	๑๐	๑๐	๒๐
๓๗ ปี	๑๔	๑๔	๒๘
๓๘ ปี	๑๒	๑๒	๒๔
๓๙ ปี	๑๐	๑๐	๒๐
๔๐ ปี	๑๔	๑๔	๒๘
๔๑ ปี	๑๒	๑๒	๒๔
๔๒ ปี	๑๐	๑๐	๒๐
๔๓ ปี	๑๔	๑๔	๒๘
๔๔ ปี	๑๒	๑๒	๒๔
๔๕ ปี	๑๐	๑๐	๒๐
๔๖ ปี	๑๔	๑๔	๒๘
๔๗ ปี	๑๒	๑๒	๒๔
๔๘ ปี	๑๐	๑๐	๒๐
๔๙ ปี	๑๔	๑๔	๒๘
๕๐ ปี	๑๒	๑๒	๒๔
๕๑ ปี	๑๐	๑๐	๒๐
๕๒ ปี	๑๔	๑๔	๒๘
๕๓ ปี	๑๒	๑๒	๒๔
๕๔ ปี	๑๐	๑๐	๒๐
๕๕ ปี	๑๔	๑๔	๒๘
๕๖ ปี	๑๒	๑๒	๒๔
๕๗ ปี	๑๐	๑๐	๒๐
๕๘ ปี	๑๔	๑๔	๒๘
๕๙ ปี	๑๒	๑๒	๒๔
๖๐ ปี	๑๐	๑๐	๒๐
๖๑ ปี	๑๔	๑๔	๒๘
๖๒ ปี	๑๒	๑๒	๒๔
๖๓ ปี	๑๐	๑๐	๒๐
๖๔ ปี	๑๔	๑๔	๒๘
๖๕ ปี	๑๒	๑๒	๒๔
๖๖ ปี	๑๐	๑๐	๒๐
๖๗ ปี	๑๔	๑๔	๒๘
๖๘ ปี	๑๒	๑๒	๒๔
๖๙ ปี	๑๐	๑๐	๒๐
๗๐ ปี	๑๔	๑๔	๒๘
๗๑ ปี	๑๒	๑๒	๒๔
๗๒ ปี	๑๐	๑๐	๒๐
๗๓ ปี	๑๔	๑๔	๒๘
๗๔ ปี	๑๒	๑๒	๒๔
๗๕ ปี	๑๐	๑๐	๒๐
๗๖ ปี	๑๔	๑๔	๒๘
๗๗ ปี	๑๒	๑๒	๒๔
๗๘ ปี	๑๐	๑๐	๒๐
๗๙ ปี	๑๔	๑๔	๒๘
๘๐ ปี	๑๒	๑๒	๒๔
๘๑ ปี	๑๐	๑๐	๒๐
๘๒ ปี	๑๔	๑๔	๒๘
๘๓ ปี	๑๒	๑๒	๒๔
๘๔ ปี	๑๐	๑๐	๒๐
๘๕ ปี	๑๔	๑๔	๒๘
๘๖ ปี	๑๒	๑๒	๒๔
๘๗ ปี	๑๐	๑๐	๒๐
๘๘ ปี	๑๔	๑๔	๒๘
๘๙ ปี	๑๒	๑๒	๒๔
๙๐ ปี	๑๐	๑๐	๒๐
๙๑ ปี	๑๔	๑๔	๒๘
๙๒ ปี	๑๒	๑๒	๒๔
๙๓ ปี	๑๐	๑๐	๒๐
๙๔ ปี	๑๔	๑๔	๒๘
๙๕ ปี	๑๒	๑๒	๒๔
๙๖ ปี	๑๐	๑๐	๒๐
๙๗ ปี	๑๔	๑๔	๒๘
๙๘ ปี	๑๒	๑๒	๒๔
๙๙ ปี	๑๐	๑๐	๒๐
แ๐๐ ปี	๑๔	๑๔	๒๘

ช่วงอายุ	ชาย	หญิง	รวม
๑๗๓ ปี	๓๗	๓๓	๗๐
๑๗๔ ปี	๒๙	๒๓	๕๒
๑๗๕ ปี	๒๗	๒๐	๔๗
๑๗๖ ปี	๒๔	๑๗	๔๑
๑๗๗ ปี	๒๑	๑๔	๓๕
๑๗๘ ปี	๑๙	๑๔	๓๓
๑๗๙ ปี	๑๗	๑๔	๓๑
๑๘๐ ปี	๑๕	๑๔	๒๙
๑๘๑ ปี	๑๓	๑๔	๒๗
๑๘๒ ปี	๑๑	๑๔	๒๕
๑๘๓ ปี	๑๐	๑๔	๒๔
๑๘๔ ปี	๑๔	๑๔	๒๘
๑๘๕ ปี	๑๒	๑๔	๒๖
๑๘๖ ปี	๑๐	๑๔	๒๔
๑๘๗ ปี	๑๔	๑๔	๒๘
๑๘๘ ปี	๑๒	๑๔	๒๖
๑๘๙ ปี	๑๐	๑๔	๒๔
๑๙๐ ปี	๑๔	๑๔	๒๘
๑๙๑ ปี	๑๒	๑๔	๒๖
๑๙๒ ปี	๑๐	๑๔	๒๔
๑๙๓ ปี	๑๔	๑๔	๒๘
๑๙๔ ปี	๑๒	๑๔	๒๖
๑๙๕ ปี	๑๐	๑๔	๒๔
๑๙๖ ปี	๑๔	๑๔	๒๘
๑๙๗ ปี	๑๒	๑๔	๒๖
๑๙๘ ปี	๑๐	๑๔	๒๔
๑๙๙ ปี	๑๔	๑๔	๒๘
๒๐๐ ปี	๑๒	๑๔	๒๖

ខំរុញខាយុ	ខាយុ	អយ្សិ៍ង	ទាម
៥៨ ឆ្នាំ	៣៦	៤៥	៩១
៥៥ ឆ្នាំ	៤៧	៣៨	៣/៥
៥២ ឆ្នាំ	៤៨	៣៣	៦១
៥៣/ ឆ្នាំ	៣៧	៣៥	៦៦
៥៥ ឆ្នាំ	៣៩	៣៩	៣/៧
៥៨ ឆ្នាំ	៣៥	៤៥	៣/៨
៦០ ឆ្នាំ	៤៨	៤០	៤៨
៦១ ឆ្នាំ	៤៨	៣០	៥៤
៦២ ឆ្នាំ	៤៨	៤៨	៥០
៦៣ ឆ្នាំ	៤៩	៣៩	៤០
៦៤ ឆ្នាំ	៤៩	៤៩	៤៨
៦៥ ឆ្នាំ	៤៥	៤៨	៣៣
៦៦ ឆ្នាំ	៤៩	៤៨	៤០
៦៧ ឆ្នាំ	៤៩	៤៩	៤៨
៦៨ ឆ្នាំ	៤៨	៤៨	៤៨
៦៩ ឆ្នាំ	៤៨	៤៨	៣៩
៦០/ ឆ្នាំ	៤៨	៤៨	៤០
៦១ ឆ្នាំ	៤៨	៤៥	៤៨
៦២ ឆ្នាំ	៤៨	៤០	៣៩
៦៣ ឆ្នាំ	៤៨	៤៩	៣០
៦៤ ឆ្នាំ	៤៨	៤៩	៤១
៦៥ ឆ្នាំ	៤៨	៤០	៣៩
៦៦/ ឆ្នាំ	៤៨	៤៩	៣១
៦៧ ឆ្នាំ	៤៨	៤៩	៣៦
៦៨ ឆ្នាំ	៤៨	៤៩	៤០
៦៩ ឆ្នាំ	៤៨	៤៩	៣០
៦០/៣ ឆ្នាំ	៤៨	៤៩	៤១
៦១/៤ ឆ្នាំ	៤៨	៤៨	៤៨
៦២/៥ ឆ្នាំ	៤៥	៤៩	៤៣/
៦៣/៦ ឆ្នាំ	៤០	៤០	៤០
៦៤/៦ ឆ្នាំ	៤៩	៣៩	៤៩
៦៥/៦ ឆ្នាំ	៤៨	៤៨	៤៨

ចំណាំ	ខាង	អង្គភាព	ទុក
៣/៨ បី	៦	៨	១៩
៨០ បី	១០	១៩	២៤
៨១ បី	៦	៦	១៩
៨២ បី	៧	៨	១០
៨៣ បី	៤	៥	៩
៨៤ បី	៣	៦	៩
៨៥ បី	០	១១	១១
៨៦ បី	៣	៨	៨
៨៧ បី	៣	៤	៣
៨៨ បី	១	៣	៤
៨៩ បី	១	៩	៣
៩០ បី	១	៤	៥
៩១ បី	១	០	១
៩២ បី	៩	១	៣
៩៣ បី	១	០	១
៩៤ បី	០	១	១
៩៥ បី	០	០	០
៩៦ បី	១	១	១
៩៧ បី	០	០	០
៩៨ បី	០	០	០
៩៩ បី	០	១	១
១០០ បី	០	០	០
មាត្រាករោះ ១០០ បី	០	១	១

ตารางที่ ๓ จำนวนประชากรแยกตามผู้มีสิทธิเลือกตั้ง แบ่งเขตเลือกตั้งออกเป็น ๒ เขต

หมู่ที่	บุคคลที่มีสิทธิเลือกตั้ง			บุคคลที่มีสิทธิเลือกตั้ง			บุคคลที่มีสิทธิเลือกตั้ง			บุคคลที่ ต้องขึ้น ทะเบียน ทหาร	บุคคลที่ ต้องเข้า รับเกณฑ์ ทหาร
	อายุ ๑๕ ปี			อายุ ๑๙ ปี			อายุ ๒๐ ปี				
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม		
หมู่ ๑	๔๗๑	๔๑๒	๘๘๓	๔๐๓	๒๖๕	๖๖๘	๓๗๗	๑๗๑	๕๔๘	๓	๑๑
หมู่ ๒	๒๑๘	๒๑๐	๔๒๘	๒๐๕	๑๙๗	๴๐๒	๑๙๘	๑๙๘	๓๙๖	๔	๔
หมู่ ๓	๒๐๖	๑๙๗	๓๐๓	๑๙๖	๑๗๘	๓๗๔	๑๙๖	๑๙๘	๓๙๔	๕	๔
หมู่ ๔	๑๙/๓	๑๖๖	๓๕๕	๑๖๖	๑๕๗	๓๒๓	๑๖๐	๑๕๙	๓๑๙	๓	๕
หมู่ ๕	๑๙๓	๑๙๐	๓๘๓	๑๙๓	๑๙๐	๓๘๓	๑๙๓	๑๙๐	๓๘๓	๓	๕
หมู่ ๖	๔๕๑	๔๙๕	๙๔๖	๔๙๖	๔๕๑	๙๔๖	๔๙๖	๔๙๖	๙๙๖	๘	๑๐
หมู่ ๗	๑๙๙	๑๙๙	๓๙๙	๑๙๙	๑๙๙	๓๙๙	๑๙๙	๑๙๙	๓๙๙	๑	๒
หมู่ ๘	๒๕๙	๒๕๙	๕๑๘	๒๕๙	๒๕๙	๕๑๘	๒๕๙	๒๕๙	๕๑๘	๖	๕
หมู่ ๙	๓๙๔	๓๙๔	๗๙๘	๓๙๔	๓๙๔	๗๙๘	๓๙๔	๓๙๔	๗๙๘	๘	๘
รวม	๒,๓๙๘	๒,๓๙๘	๔,๗๙๖	๒,๓๙๘	๒,๓๙๘	๔,๗๙๖	๒,๓๙๘	๒,๓๙๘	๔,๗๙๖	๔๕	๔๔

ที่มา : ข้อมูล จากสำนักงานทะเบียนท้องถิ่น เทศบาลตำบลหนองบัวระเหว ณ วันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๘

ตารางที่ ๔ จำนวนผู้สูงอายุ / ผู้พิการ / ผู้ป่วยเอดส์ ในเขตเทศบาลตำบลหนองบัวระเหว

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน / ชุมชน	ผู้สูงอายุ	ผู้พิการ	ผู้ป่วยเอดส์	รวม จำนวน (คน)
หมู่ ๑	บ้านหนองบัวระเหว	๑๙๖	๑	๐	๑๙๗
หมู่ ๒	บ้านปากค่ายซ่องแมว	๕๑	๑๓	๐	๖๔
หมู่ ๓	บ้านหนองใจด	๔๕	๖	๐	๕๑
หมู่ ๔	บ้านหัวหนอง	๓๗	๑๑	๐	๔๘
หมู่ ๕	บ้านพนังเสือ	๕๓	๓	๑	๖๗
หมู่ ๖	บ้านหนองบัวระเหว	๑๑๕	๑๖	๔	๑๓๕
หมู่ ๗	บ้านโนนหญ้านาน	๒๑	๔	๑	๒๔
หมู่ ๘	บ้านหนองบัวระเหว	๓๓	๑๖	๑	๕๐
หมู่ ๙	บ้านหนองบัวระเหว	๕๔	๖	๑	๖๑
รวม		๕๙๖	๗๗	๑๐	๖๗๓

ที่มา : ข้อมูล จากการสัมภาษณ์ผู้สูงอายุ เทศบาลตำบลหนองบัวระเหว ณ วันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๘

๑.๖ การนับถือศาสนา

ประชารทั้งตำบลหนองบัวระเหวเป็นผู้ที่นับถือศาสนาพุทธประมาณร้อยละ ๙๘%

■ มีวัด	จำนวน ๖ แห่ง ประกอบด้วย
* วัดเขาจอมทอง	ตั้งอยู่ที่ ๒
* วัดป้านหนองใจด	ตั้งอยู่ที่ ๓
* วัดเขาตาเงาะอุดมพร	ตั้งอยู่ที่ ๔
* วัดหนองแกพนังเลื่อ	ตั้งอยู่ที่ ๕
* วัดป้านหนองบัวระเหว	ตั้งอยู่ที่ ๖
★ วัดป่าบุญมานาราม	ตั้งอยู่ที่ ๗
* วัดระเหวประชาสรรค์	ตั้งอยู่ที่ ๘

- สำนักสงฆ์ จำนวน ๒ แห่ง ประกอบด้วย
 - * สำนักสงฆ์วัดป่าไม้แดง บ้านหนองใจดี ตั้งอยู่หมู่ที่ ๓
 - * สำนักสงฆ์นาคนคร บ้านหนองใจดี ตั้งอยู่หมู่ที่ ๓

ลักษณะเต่า จำนวน ๑ แห่ง บ้านหนองโนนหมู้ง ตั้งอยู่หมู่ที่ ๓/

ที่มา : ข้อมูล จากกองการศึกษา เทศบาลตำบลหนองบัวระเหว ณ วันที่ ๑๓/ มกราคม ๒๕๖๐

๑.๗/ ข้อมูลด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๑. การจราจร

ในเขตเทศบาลตำบลหนองบัวระเหว การจราจรคลื่นตัวถนนส่วนใหญ่เป็นถนนลูกรัง สีบานเนื่องจากในเขตเทศบาลเป็นชนบทประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพการเกษตร จึงไม่จำเป็นต้องทางโดยใช้รถยนต์ส่วนตัวสัญจรไปมา

ที่มา : ข้อมูล จาก สภ.หนองบัวระเหว ณ วันที่ ๑๗ มกราคม พ.ศ.๒๕๖๐

๒. การประปา

การประปาในเขตเทศบาลตำบลหนองบัวระเหว ดำเนินการโดยสำนักงานประปาอำเภอจัตุรัส ซึ่งจำนวนครัวเรือนที่ใช้น้ำประปาประมาณ ๒,๗/๐๐ ครัวเรือน จำนวนผู้ใช้น้ำประปามากถึง
ประมาณวันละ ๑.๙๖ ลบ.ม./วัน / คน ผลิตได้ประมาณ ๓,๔๐๒ ลบ.ม./วัน สำหรับผู้ใช้น้ำประปามากถึง
วันละ ๑๘.๕๙ ลบ.ม./ คน / เดือน ผลิตได้ประมาณ ๕๐,๐๕๘ ลบ.ม./เดือน คิดเฉลี่ยผู้ใช้น้ำประปา
๕๐% อีก ๒๐% คือผู้ไม่ใช้น้ำประปา เป็นแหล่งน้ำดิบที่ใช้ผลิตน้ำประปา คือ บึงหนองบัวระเหว ซึ่งอยู่
ห่างจากเทศบาลตำบลหนองบัวระเหวประมาณ ๒ กิโลเมตร ชุมชนบ้านหนองใจ หมู่ที่ ๓ มีน้ำประปา
หมู่บ้านໄภ์ใช่เอง

ที่มา : ข้อมูล จากสำนักงานประปาอำเภอจัตุรัส ณ วันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๘

๓. การคุณภาพ

การคุณภาพของสิ่งในเขตเทศบาลต่ำบลหนองบัวระเหว ในปัจจุบันพบว่าสอดคล้องกันมาก เพราะได้มีการพัฒนาถนนทางภายนอกในเขตเทศบาล ทำให้เกิดการติดต่อระหว่างชุมชนสอดคล้องมากขึ้น

เส้นทางหลัก

- ทางหลวงหมายเลข ๒๒๕ เป็นถนนสายชัยภูมิ-นครสวรรค์ ตัดผ่านทางล้าน้ำชี บ้านปากค่ายช่องเมือง-บ้านหนองบัวระเหว-บ้านโนนหอย้ำนงไปสู่ต่ำบลโคกสะอาด
- ทางหลวงหมายเลข ๔๑๗/๐ เป็นถนนสายหนองจาน-จัตุรัส ตัดผ่านตลาดสดหนองบัวระเหว บ้านพังเหลือ ไปสู่ต่ำบลส้มป้อม อำเภอจัตุรัส จังหวัดชัยภูมิ
- ทางหลวงหมายเลข ๒๓๓๕ เป็นถนนสายหนองบัวระเหว-อำเภอชัยภูมิ-อำเภอเทพสถิต จังหวัดชัยภูมิ
- ถนนท้องถิ่นหมายเลข ๑ เป็นถนนสายแยกจากสาธารณูปโภคหนองบัวระเหว ถนนไปฝายอาเจารย์จื่อ
- ถนนท้องถิ่นหมายเลข ๒ เป็นถนนสายแยกจากศาลเจ้าพ่อหลังภัย เจ้าแม่อรพิม ทางหลวงหมายเลข ๒๒๕

ข้อมูลถนนในเขตฯ นพวงศ์กรปกรองส่วนท้องถิ่น

เทศบาลตำบลหนองบัวระเหว อำเภอหนองบัวระเหว จังหวัดชัยภูมิ

ลำดับ ที่	ชื่อสายทาง	ระยะทางตลอด โครงการ (กม.)	ประเภทผู้ทางราชการ				เป็นถนนได้รับถ่าย โอนจากหน่วยงาน ราชการ	เป็นถนนในความ ดูแลรับผิดชอบ อปท.	หมายเหตุ
			คาดย่าง (กม.)	คสล. (กม.)	ลูกรัง (กม.)	ทางล Alberto			
1	ทางหลวงท้องถิ่นเลขที่ 1แยกสาธารณะ-ฝ่ายอาจารย์จ่อ ม.1, 6, 8	1.950	1.950	-	-	-	/	-	กรมโยธาธิการ*
2	ถนนเทศบาล4 (ทางหลวงท้องถิ่น) ม.9	0.622	0.622	-	-	-	/	-	กรมโยธาธิการ*
3	ถนนเทศบาล3 (ทางหลวงท้องถิ่น) ม.9	0.691	0.691	-	-	-	/	-	กรมโยธาธิการ*
4	ถนนเทศบาล2 (ทางหลวงท้องถิ่น) ม.9	0.737	0.737	-	-	-	/	-	กรมโยธาธิการ*
5	ถนน คสล.สายบ้านนายทองใบ-นายทองໄส ໂຕະหาน ม.1	0.115	-	0.115	-	-	-	/	สันง.เทศบาล*
6	ถนน คสล.สายบ้านนายจำลองชุมจัทร์-สามแยกชุมชน ม.1	0.119	-	0.119	-	-	-	/	สันง.เทศบาล*
7	ถนน คสล.สายบ้านนางวีวรรณ-บ้านนายมนโท ชุมชน ม.1	0.250	-	0.250	-	-	-	/	สันง.เทศบาล*
8	ถนน คสล.สายแยก 2170(นายอาทิตย์)-บ้านนายสมศักดิ์ ม.1	0.495	-	0.495	-	-	-	/	สันง.เทศบาล*
9	ถนน คสล.สายบ้านนายอุบล-บ้านนายที ชุมชน ม.1	0.097	-	0.097	-	-	-	/	สันง.เทศบาล*
10	ถนน คสล.สายบ้านนายจรัส-นายเสียง ชุมชน ม.1	0.156	-	0.156	-	-	-	/	สันง.เทศบาล*
11	ถนน คสล.สายบ้านนายคำปุ่น-นายกุด ชุมชน ม.1	0.142	-	0.142	-	-	-	/	สันง.เทศบาล*
12	ถนน คสล.สายบ้านนายสังกา-ประจวบชุมชน ม.1	0.111	-	0.111	-	-	-	/	สันง.เทศบาล*
13	ถนน คสล.สายบ้านกำนัน-นายสวัสดิ์ชุมชน ม.1	0.121	-	0.121	-	-	-	/	สันง.เทศบาล*
14	ถนน คสล.สายบ้านนายแป่-นายสมจิตรชุมชน ม.1	0.105	-	0.105	-	-	-	/	สันง.เทศบาล*
15	ถนน คสล.สายบ้านนางส้มกุหลี-นายทองแดงชุมชน ม.1	0.062	-	0.062	-	-	-	/	สันง.เทศบาล*
16	ถนนสายบ้านนายไฝชุมชน ม.1	0.020	-	0.020	-	-	-	/	สันง.เทศบาล#
17	ถนนคสล.สายบ้านนายประเสริฐ-บ้านนางหนูเล็กชุมชน ม.1	0.036	-	0.036	-	-	-	/	สันง.เทศบาล*
18	ถนนคสล.เทศบาล 5 (ทางหลวงท้องถิ่น) ม.9,6	1.665	-	1.665	-	-	-	/	สันง.เทศบาล#

หมายเหตุ :

ขอให้กรอกข้อมูลถนนทุกเส้นทาง ที่อยู่ในพื้นที่ของ อปท. ทั้งในส่วนที่ก่อสร้างปรับปรุงแล้ว และถนน ซึ่งยังมีสภาพเป็นผิวลูกรัง ดินเดิม แยกประเภทผิดทางให้ความถ้วน เส้นทางที่กรอกลงแบบฟอร์มให้ทำเครื่องหมาย ✓ ว่าเป็นถนนที่ถ่ายโอนจากหน่วยงานราชการ หรือเป็นถนนที่อยู่ในพื้นที่ ความรับผิดชอบของ อปท.

: ท่อระบายน้ำ, ระบายน้ำรูปตัว บและ V คอนกรีต # = ทางระบายน้ำดิน ร่องน้ำดิน ทางน้ำธรรมชาติ

แบบฟอร์มสำรวจข้อมูลณ ณ เขตพื้นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
เทศบาลตำบลหนองบัวระเหว อำเภอหนองบัวระเหว จังหวัดซัยยกมี

ขอให้กรอกข้อมูลถนนทุกเส้นทาง ที่อยู่ในพื้นที่ของ อปท. ทั้งในส่วนที่ก่อสร้างปรับปรุงแล้ว และถนนทางที่กรอกลงแบบฟอร์มให้ทำเครื่องหมาย ✓ ว่าเป็นถนนที่ถ่ายโอนจากหน่วยงานราชการ หรือท่อระบายน้ำ, ระบายน้ำรูปตัว บี และ V คอนกรีต # = ทางระบายน้ำดิน ร่องน้ำดิน ทางน้ำธรรมชาติ

แบบฟอร์มสำรวจข้อมูลถนน เนื้อเขตพื้นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

เทศบาลตำบลหนองบัวระเหว อำเภอหนองบัวระเหว จังหวัดชัยภูมิ

ลำดับที่	ชื่อสายทาง	ระยะทางตลอดโครงการ (กม.)	ประเภทผิวทางจราจร				เป็นถนนได้รับถ่ายโอนจากหน่วยงานราชการ	เป็นถนนในความดูแลรับผิดชอบ อบต.	หมายเหตุ
			ลาดยาง (กม.)	คสด. (กม.)	ลูกรัง (กม.)	ทางลอด (กม.)			
32	ถนน คสต.แยก 2170(ตรงข้ามศาลากลางบ้าน)-แยก 225 ม.3	1.125	-	0.553	0.572	-	-	-	ถนน.เทศบาล#
33	ถนน คสต.หน้าโรงเรียนชุมชน ม.3	0.259	-	0.259	-	-	-	-	ถนน.เทศบาล#
34	ถนน คสต.ทางเข้าวัดอาจารย์บันชุมชน ม.3	0.620	-	0.620	-	-	-	-	ถนน.เทศบาล#
35	ถนน คสต.สายนายบุญมี หกชุมชน-นาيانา หวังแลกกลาง ม.3	0.166	-	0.166	-	-	-	-	ถนน.เทศบาล#
36	ถนน คสต.สาย 2170(ซ้ายร้าน 99)-นายวิชูร เจริญ ม.3	0.116	-	0.116	-	-	-	-	ถนน.เทศบาล#
37	ถนน ลูกรังสายเดิมหัวยะระเหว-โนนหญ้านาง แยก 225 ม.3	0.720	-	-	0.720	-	-	-	ถนน.เทศบาล#
38	ถนน คสต.แยก 2170(ผู้ใหญ่ดือก ไม้) ชุมชน ม.3	0.495	-	0.495	-	-	-	-	ถนน.เทศบาล#
39	ถนน ลูกรังแยก 2170(ตาปูบ้าน)-วัดป่าไม้เมือง ชุมชน ม.3	0.750	-	0.300	0.350	-	-	-	ถนน.เทศบาล#
40	ถนน ลูกรังสายเดิมหัวยำตากลาง-แยก 225 ชุมชน ม.3	0.600	-	-	0.600	-	-	-	ถนน.เทศบาล#
41	ถนน ลูกรังแยก 2170-คลองคาดคอนกรีต ชุมชน ม.3	0.296	-	-	0.296	-	-	-	ถนน.เทศบาล#
42	ถนน ลูกรังสายหน้าสถาานีสูบน้ำ ชุมชน ม.3	0.090	-	-	0.090	-	-	-	ถนน.เทศบาล#
43	ถนน คสต.สาย 225-(ตรงข้ามโรงเรียน)-ถนนบึงระเหวน.4	0.550	-	0.550	-	-	-	-	ถนน.เทศบาล#
44	ถนน คสต.แยกศาลากลางบ้าน-นางเตือนขันตันเที่ยง ม.4	0.175	-	0.175	-	-	-	-	ถนน.เทศบาล#
หมายเหตุ :									

ขอให้กรอกข้อมูลถนนทุกเส้นทาง ที่อยู่ในพื้นที่ของ อบต. ทั้งในส่วนที่ก่อสร้างปรับปรุงแล้ว และถนน ซึ่งยังมีสภาพเป็นผิвлูกรัง ดินคิม แยกประเภทพิเศษให้ความถ้วน

เส้นทางที่กรอกลงแบบฟอร์มให้ทำเครื่องหมาย ✓ ว่าเป็นถนนที่ถ่ายโอนจากหน่วยงานราชการ หรือเป็นถนนที่อยู่ในพื้นที่ ความรับผิดชอบของ อบต.

ท่อระบายน้ำ, ระบายน้ำรูปตัว บและ ค คอนกรีต # = ทางระบายน้ำดิน ร่องน้ำดิน ทางน้ำธรรมชาติ

แบบฟอร์มสำรวจข้อมูลถนน เนื้อเขตพื้นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
เทศบาลตำบลหนองบัวระเหว อำเภอหนองบัวระเหว จังหวัดชัยภูมิ

นายเหตุ

ขอให้กรอกข้อมูลนั้นทุกเดือนทาง ที่อยู่ในพื้นที่ของ อบต. พื้นที่ในส่วนที่ก่อสร้างปรับปรุงแล้ว และตอนนี้ ซึ่งยังมีสภาพเป็นผิวถูกรัง คินเดิน แยกประเภทพืดทางให้ความถ้วน เดือนทางที่กรอกลงแบบฟอร์มให้ทำเครื่องหมาย ✓ ว่าเป็นถนนที่ถ่ายโอนจากหน่วยงานราชการ หรือเป็นถนนที่อยู่ในพื้นที่ ความรับผิดชอบของ อบต.

ท่อระบายน้ำ, ระบายน้ำรูปตัว U และ V คอนกรีต # = ทางระบายน้ำดินร่องน้ำดิน ทางน้ำธรรมชาติ

แบบฟอร์มสำรวจข้อมูลถนน เนื้อที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
เทศบาลตำบลหนองบัวระเหว อำเภอหนองบัวระเหว จังหวัดชัยภูมิ

ลำดับที่	ชื่อสายทาง	ระยะทางตลอดโครงการ (กม.)	ประเภทผู้ทางราชการ				เป็นถนนได้รับถ่ายโอนจากหน่วยงานราชการ	เป็นถนนในความรับผิดชอบของ อปท.	หมายเหตุ
			คาดยาง (กม.)	คสล. (กม.)	ลูกรัง (กม.)	ทางล่าง (กม.)			
56	ถนน คสล.แยก2170(ผู้ใหญ่เกสร)ชุมชน ม.5	0.212	-	0.212	-	-	-	-	ถนน.เทศบาล#
57	ถนน คสล.แยก 2170 -หัวยังเต่าตอนบน ชุมชน ม.5	1.190	-	0.680	0.510	-	-	-	ถนน.เทศบาล#
58	ถนน คสล.แยก 2170- โรงเรียนชุมชนเก่า) ชุมชน ม.5	0.233	-	0.233	-	-	-	-	ถนน.เทศบาล#
59	ถนน คสล.แยก 2170- แยกสายโรงเรียนเก่า ชุมชน ม.5	0.320	-	0.320	-	-	-	-	ถนน.เทศบาล#
60	ถนน คสล.แยก 2170(ผู้ใหญ่ใจ) ชุมชน ม.5	0.275	-	0.275	-	-	-	-	ถนน.เทศบาล#
61	ถนน คสล.บ้านนายชาติ รองพล-ญาณศักดิ์ กลงรักษยา ม.5	0.865	-	0.600	0.265	-	-	-	ถนน.เทศบาล#
62	ถนน คสล.สายนายสังคม รองพล-อ. พนมเทียน ม.5	0.250	-	0.250	-	-	-	-	ถนน.เทศบาล#
63	ถนนคสล.สายหน้าโรงจานแปงมันแสงเพชร ม.5	1.800	-	1.800	-	-	-	-	ถนน.เทศบาล#
64	ถนน ลูกรังแยก 225-สานາกีพา-แยก 225 ม.5	0.250	-	-	0.250	-	-	-	ถนน.เทศบาล#
65	ถนน คสล.สายบ้านนายพีระคล่อง ไชย-นายสมพร จันแสน ม.5	0.300	-	0.300	-	-	-	-	ถนน.เทศบาล#
66	ถนน คสล.แยก 2170- ชุมชน ม.5	0.275	-	0.275	-	-	-	-	ถนน.เทศบาล#
67	ถนน ลูกรังสายหลังโรงเรียนระหวิทย์-แยกบ้านเชาว์ ม.5	0.300	-	-	0.300	-	-	-	ถนน.เทศบาล#
68	ถนน ลูกรังแยกสายหลัง รร.ระหวิทย์-นานาชั้นกา ม.5	0.350	-	-	0.350	-	-	-	ถนน.เทศบาล#
69	ถนน ลูกรังแยก 2170 (ข้าง โรงเรียนระหวิทย์) ชุมชน ม.5	0.350	-	-	0.350	-	-	-	ถนน.เทศบาล#
70	ถนน ลูกรังสายนาหูเจี๊ย จำชาติ-นายรอง ขวัญบำรุง ม.5	0.200	-	-	0.200	-	-	-	ถนน.เทศบาล#
71	ถนน คสล.ข้างโรงเรียนประโคนเดิม ม.5	0.250	-	0.250	-	-	-	-	ถนน.เทศบาล#

หมายเหตุ :

◦ ให้กรอกข้อมูลถนนทุกเส้นทาง ที่อยู่ในพื้นที่ของ อปท. ทั้งในส่วนที่ก่อสร้างปรับปรุงแล้ว และถนน ซึ่งยังไม่สภาพเป็นผิวลูกรัง ดินเดิม แยกประเภทผู้ทางราชการ ให้ความถ้วน รับผิดชอบของ อปท.
◦ รับงบรายน้ำ, รงรงบรายน้ำรูปปั้ว บและ V คอนกรีต # = ทางระบายน้ำคืน ร่องน้ำคืน ทางน้ำธรรมชาติ

แบบฟอร์มสำรวจข้อมูลนั้น เน้นเพิ่มที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เทศบาลตำบลหนองบัวระเหว อำเภอหนองบัวระเหว จังหวัดชัยภูมิ

ลำดับที่	ชื่อสายทาง	ระยะทางตลอดโครงการ (กม.)	ประเภทผู้ทางราชการ				เป็นถนนได้รับค่าใช้จ่ายหน่วยงานราชการ	เป็นถนนในความดูแลรับผิดชอบ บปท.	หมายเหตุ
			ลาดยาง (กม.)	คสล. (กม.)	ลูกรัง (กม.)	ทางลامอง (กม.)			
72	ถนน คสล.แยกเทศบาล 5(บัญชา)-สท.บุญเตี้ยม) ม.6	0.380	-	0.380	-	-	-		ถนน.เทศบาล*
73	ถนน คสล.แยก เทศบาล 5-ศาลากลางบ้าน-นางมนตรี ม.6	0.270	-	0.270	-	-	-		ถนน.เทศบาล*
74	ถนน คสล.แยก 2170-บ.ส. ชุมชน ม.6	0.078	-	0.078	-	-	-		ถนน.เทศบาล*
75	ถนน คสล.แยก 2170-ศาลากลางบ้าน ชุมชน ม.6	0.374	-	0.374	-	-	-		ถนน.เทศบาล*
76	ถนน คสล.แยกเทศบาล 5-ศาลากลางบ้าน.ชุมชน ม.6	0.130	-	0.130	-	-	-		ถนน.เทศบาล*
77	ถนน คสล.แยกเทศบาล 5-ชุมชน ม.6	0.120	-	0.120	-	-	-		ถนน.เทศบาล*
78	ถนน คสล.ศาลากลางบ้าน-บ้านนางนึกชุมชน ม.6	0.180	-	0.180	-	-	-		ถนน.เทศบาล*
79	ถนน คสล.แยกเทศบาล 5-นายแอ สุขสิงห์ ชุมชน ม.6	0.120	-	0.120	-	-	-		ถนน.เทศบาล*
80	ถนน คสล.แยกเทศบาล 5-เสวง รองพล ชุมชน ม.6	0.209	-	0.209	-	-	-		ถนน.เทศบาล*
81	ถนน คสล.นายหมื่น ajanແສນ วิรัตน์ รัตนวิชัย ม.6	0.108	-	0.108	-	-	-		ถนน.เทศบาล*
82	ถนน คสล.นายสี สีบุญ ม.6	0.087	-	0.087	-	-	-		ถนน.เทศบาล*
83	ถนน คสล.แยกนายหมื่น-ทางหลวงท้องถิ่น1(บุญหลาຍ)ม.6	0.234	-	0.234	-	-	-		ถนน.เทศบาล*
84	ถนน คสล.แอ สุขสิงห์-แยกสายเสวง รองพล.ชุมชน ม.6	0.130	-	0.130	-	-	-		ถนน.เทศบาล*
85	ถนน คสล.แยกทางหลวงท้องถิ่น 1-สามแยกวิรัตน์ ม. 6	0.120	-	0.120	-	-	-		ถนน.เทศบาล*
86	ถนนคสลสายบ้านนายแอ สุขสิงห์-แยกศาลากลางบ้าน ม.6	0.088	-	0.088	-	-	-		ถนน.เทศบาล*
87	ถนน ลูกรังสายท่าสูนกำนันเมือง-สาย 2170 ชุมชน ม.6	1.400	-	0.400	1.000	-	-		ถนน.เทศบาล*
88	ถนน ลูกรังสายเลี่ยบหัววยังเด่าตอนล่าง-สาย 2170 ม.6	0.650	-	-	0.650	-	-	/	ถนน.เทศบาล*

ໄຢແຕ້ງ :

อ ให้กรอกข้อมูลตนทุกเส้นทาง ที่อยู่ในพื้นที่ของ อปท. ทั้งในส่วนที่ก่อสร้างปรับปรุงแล้ว และถนน ซึ่งยังมีสภาพเป็นผิวถูกรัง ดินเดิม แยกประเภทพิจทางให้ความถ้วน ที่กรอกลงมาฟรีๆ ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ว่าเข้าใจเงาเขี้ยว่ายโฉนดของท่านเจ้าหน้าที่ฯ ตรวจสอบแล้ว เป็นไปตามที่ต้องการ หรือไม่

గැටුරුබයා න්‍යා රංග රංග තුන් න්‍යා රංග ප්‍රතිඵල ප්‍රකාශ මෙහෙයුම් වූ මෙහෙයුම් මෙහෙයුම් මෙහෙයුම්

แบบฟอร์มสำรวจข้อมูลถนน . นเขตพื้นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เทศบาลตำบลหนองบัวระเหว อำเภอหนองบัวระเหว จังหวัดชัยภูมิ

ມາຍເຫດ

- = ท่อระบายน้ำ, ระบายน้ำปัตตัว B และ V ก้อนกรีต # = ทางระบายน้ำคืน ร่องน้ำคืน ทางน้ำธรรมชาติ

แบบฟอร์มสำรวจข้อมูลถนนท้องค์กรปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๗ ท้องค์กรปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๘

เทศบาลตำบลหนองบัวระเหว อำเภอหนองบัวระเหว จังหวัดชัยภูมิ

ลำดับที่	ชื่อสายทาง	ระยะทางคลอดโครงการ (กม.)	ประเภทผู้ทางราชการ				เป็นถนนได้รับถ่ายโอนจากหน่วยงานราชการ	เป็นถนนในความดูแลรับผิดชอบ อปท.	หมายเหตุ
			ลาดยาง (กม.)	คสส. (กม.)	ลูกรัง (กม.)	ทางลامลอง (กม.)			
97	ถนน คสสสายข้างวัดหลวงปู่มาชุมชน ม.8	0.415	-	0.415	-	-	-	-	ถนน.เทศบาล#
98	ถนน คสส.ข้างวัดปู่มา-บ้านนายสวาย ม.8	0.491	-	0.491	-	-	-	-	ถนน.เทศบาล#
99	ถนน คสส.แยกเทศบาล1(นายจัน)-บ้านนายสวาย ชุมชน ม.8	0.326	-	0.326	-	-	-	-	ถนน.เทศบาล*
100	ถนน คสส.แยกเทศบาล1(นางทองใบ)-นายมั่ง-นายสวาย ม.8	0.420	-	0.420	-	-	-	-	ถนน.เทศบาล*
101	ถนน คสส.แยกทางหลวงเลข 1-นายมั่ง-นายสวาย ชุมชน ม.8	0.516	-	0.516	-	-	-	-	ถนน.เทศบาล*
102	ถนน คสส.สายข้างวัดใหญ่ระเหว-ชุมชน ม.8	0.212	-	0.212	-	-	-	-	ถนน.เทศบาล*
103	ถนน คสส.สายบ้านน้ำบุญหลาบ ชุมชน ม.8	0.144	-	0.144	-	-	-	-	ถนน.เทศบาล*
104	ถนน คสส.แยกเทศบาล 1-นางชำนาญ กระແສໂຖ ชุมชน ม.8	0.255	-	0.255	-	-	-	-	ถนน.เทศบาล*
105	ถนน คสส.แยกทางชำนาญ กระແສໂຖ-ทางหลวงเลข 1 ม.8	0.153	-	0.153	-	-	-	-	ถนน.เทศบาล*
106	ถนน คสส.บ้านนางอรุณ ฝอยสูงนิน-สมหมาย สีนารี ม.8	0.100	-	0.100	-	-	-	-	ถนน.เทศบาล*
107	ถนน คสส.บ้านการ โรงสมบูรณ์ นานั้ย ชุมชน ม.8	0.100	-	0.100	-	-	-	-	ถนน.เทศบาล*
108	ถนน คสส.บ้านนายสมพร มีสุวรรณ-สรณ์บ้านอรุณ ม.8	0.080	-	0.080	-	-	-	-	ถนน.เทศบาล*
109	ถนน คสส.บ้านนายสมพร มีสุวรรณ-บ้านชำนาญ ชุมชน ม.8	0.200	-	0.200	-	-	-	-	ถนน.เทศบาล*
110	ถนน คสส.แยกทางชำนาญ กระແສໂຖ-แยกข้างวัดใหญ่ ม.8	0.149	-	0.149	-	-	-	-	ถนน.เทศบาล*
111	ถนนคสส.เทศบาล 1 (ทางหลวงท้องถิ่น) ม.8	0.810	-	0.810	-	-	-	-	ถนน.เทศบาล*

หมายเหตุ :

ขอให้กรอกข้อมูลถนนทุกเส้นทาง ที่อยู่ในพื้นที่ของ อปท. ทั้งในส่วนที่ก่อสร้างปรับปรุงแล้ว และถนน ซึ่งยังไม่สภาพเป็นผิวลูกรัง ดินเดิม แยกประเภทผิดทางให้ความถ้วน เส้นทางที่กรอกลงแบบฟอร์มให้ทำเครื่องหมาย ✓ ว่าเป็นถนนที่ถ่ายโอนจากหน่วยงานราชการ หรือเป็นถนนที่อยู่ในพื้นที่ ความรับผิดชอบของ อปท.

ท่อระบายน้ำ, ระบายน้ำรูปตัว U และ V คอนกรีต # = ทางระบายน้ำดิน ร่องน้ำดิน ทางน้ำธรรมชาติ

แบบฟอร์มสำหรับข้อมูลงาน แบบฟันที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
เทศบาลตำบลหนองบัวระเหว อำเภอหนองบัวระเหว จังหวัดชัยภูมิ

ມາຍເກົ່າ

ขอให้กรอกข้อมูลถนนทุกเส้นทาง ที่อยู่ในพื้นที่ของ อปท. ทั้งในส่วนที่ก่อสร้างปรับปรุงแล้ว และถนน ซึ่งยังไม่สภาพเป็นผิวถูกรัง คินเคน แยกประเภทพิเศษทางให้ความถ้วน เสี้ยวงานที่ต้องลงแรงเข้าฟอร์มไปใช้ทำครั้งเดียว ✅ ว่าก็ใจเรียบเข้ากับป้องกันดูแลอย่างรวดเร็ว快捷มาก ๆ หรือใช้เวลาอย่างที่ต้องการได้เลย เช่น ถนนที่ต้องใช้เวลาติดต่อเจ้าหน้าที่ จราจร จึงต้องเสียเวลาและต้องเสียเงินเพิ่มอีก

ก่อสร้างงานรัฐประศาสนภารกิจ # = งานรัฐบาลที่จัดตั้งโดยรัฐบาล

แบบฟอร์มสำรวจข้อมูลถนน ๘๖๗๖พื้นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
เทศบาลตำบลหนองบัวระเหว อำเภอหนองบัวระเหว จังหวัดชัยภูมิ

ลำดับที่	ชื่อสายทาง	ระยะทางตลอดโครงการ (กม.)	ประเภทผิวทางราชการ				เป็นถนนได้รับถ่าขโอนจากหน่วยงานราชการ	เป็นถนนในความดูแลรับผิดชอบ อปท.	หมายเหตุ
			ลาดยาง (กม.)	คสล. (กม.)	ลูกรัง (กม.)	ทางล่างดิน (กม.)			
120	ถนน คสล.แยกเทศบาล 2(นายบุญช่วย)-เทศบาล 5 ม.9	0.500	-	0.500	-	-	-	/	ถนน.เทศบาล#
121	ถนน คสล.แยกเทศบาล 2(นายสุรัตน์)สุทศฯ-เทศบาล 5 ม.9	0.475	-	0.475	-	-	-	/	ถนน.เทศบาล*
122	ถนน คสล.แยกเทศบาล 2(ช่างอุดม)-เทศบาล 5 ชุมชน ม.9	0.520	-	0.520	-	-	-	/	ถนน.เทศบาล*
123	ถนน คสล.แยกเทศบาล 5(ฐานบิน 9)-สาย 225 ชุมชน ม.9	0.580	-	0.580	-	-	-	/	ถนน.เทศบาล#
124	ถนน คสล.แยก2354-วัดระเหวประชาสรรค์-หนองคานา ม.9	0.750	-	0.750	-	-	-	/	ถนน.เทศบาล#
125	ถนน คสล.แยกเทศบาล 2-นางอุดม เลิศประเสริฐ ม.	0.205	-	0.205	-	-	-	/	ถนน.เทศบาล#
126	ถนน คสล.แยก225-บ้านแขก ม.9	0.350	-	0.350	-	-	-	/	ถนน.เทศบาล#
127	ถนน คสล. กองหินເຊີຍແຈ້ງ-ร้านขายໂຮງຄພ ม.9	0.504	-	0.504	-	-	-	/	ถนน.เทศบาล#
128	ถนน คสล.หลังสำนักหอประชุมอำเภอ ชุมชน ม.9	0.115	-	0.115	-	-	-	/	ถนน.เทศบาล#
129	ถนน คสล. สายบ้านนายเคนิม คำเมี่ย-สะหนองบัว ม.9	0.192	-	0.192	-	-	-	/	ถนน.เทศบาล#
130	ถนน ลูกรังแยก 225-2354 (ໂກຕັງເຊີຍແຈ້ງ) ชุมชน ม.9	0.200	-	-	0.200	-	-	/	ถนน.เทศบาล#
131	ถนนคสล.แยกเทศบาล 2 –บ่อบำบัดน้ำเสีย ชุมชน ม.9	0.300	-	0.300	-	-	-	/	ถนน.เทศบาล#
132	ถนน ลูกรังเลียบหัววังเต่าตอนบน -2354 ชุมชน ม.9	0.400	-	-	0.400	-	-	/	ถนน.เทศบาล#
133	ถนน ลูกรังแยกเทศบาล 2-กองหินເຊີຍແຈ້ງ ชุมชน ม.9	0.100	-	-	0.100	-	-	/	ถนน.เทศบาล#

หมายเหตุ :

ขอให้กรอกข้อมูลถนนทุกเส้นทาง ที่อยู่ในพื้นที่ของ อปท. ทั้งในส่วนที่ก่อสร้างปรับปรุงแล้ว และถนน ซึ่งยังไม่สภาพเป็นผิвлูกรัง ดินคิม แยกประเภทผิวทางให้ความถ้วนเส้นทางที่กรอกลงแบบฟอร์มให้ทำเครื่องหมาย ✓ ว่าเป็นถนนที่ถ่ายโอนจากหน่วยงานราชการ หรือเป็นถนนที่อยู่ในพื้นที่ ความรับผิดชอบของ อปท.

ทางหลวงแผ่นดิน 3 สาย ทางหลวงหมายเลข 225 ระยะทาง 14 กม. , ทางหลวงหมายเลข 2170 ระยะทาง 9 กม. ทางหลวงหมายเลข 2354 ระยะทาง 3.50 กม.

ถนนลาดยาง 4 สาย รวมยาว 5.634 กม. ถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก 91 สาย รวมความยาว 29.804 กม. ถนนลูกรัง 42สายรวมความยาว 21.597 กม.

จำนวนถนนในเขตเทศบาล 133 สาย(ไม่รวมทางหลวงแผ่นดิน) * = ท่อระบายน้ำ, วางระบายน้ำรูปตัว U และ V คอนกรีต # = ทางระบายน้ำดิน ร่องน้ำดิน ทางน้ำธรรมชาติ

๔. แหล่งน้ำ

เทศบาลตำบลหนองบัวระเหว มีแหล่งน้ำธรรมชาติ จำนวน ๙ แห่ง นำมาใช้ในด้านการเกษตรในฤดูแล้งได้เป็นจำนวนมากหนึ่ง เนื่องจากมีน้ำตลอดปีถ้าหากฝนตกติดต่อนานเกิน ๑๕ วัน จะมีปัญหาน้ำท่วมแต่ถ้าหากฝนทิ้งช่วงนานจะมีปัญหาขาดแคลนน้ำสามารถปลูกพืชต่างๆได้เฉพาะพื้นที่ที่อยู่บ้านที่อยู่ใกล้ลำน้ำซึ่งจะเป็นหนองบัวระเหวแหล่งน้ำเหล่านั้น ได้แก่

- ▣ เป็นหนองบัวระเหว ลำห้วยคลองข้อ ลำห้วยเชียงหา ลำน้ำซึ่ง
- ▣ เป็นหนองบัว ลำห้วยแพง ลำห้วยวังเต่า ลำห้วยตากลาน ลำห้วยระเหว

๕. การโทรศัพท์

๕.๑ ที่ทำการไปรษณีย์

ในเขตเทศบาลตำบลหนองบัวระเหวมีที่ทำการไปรษณีย์ จำนวน ๑ แห่ง เพื่อให้การบริการไปรษณีย์ อาคาร บริการขนาดนัดตี้ พัสดุและตัวแลกเงินไปรษณีย์แก่ประชาชนทั่วไป

ที่มา : ข้อมูล ที่ทำการไปรษณีย์อำเภอหนองบัวระเหว ณ วันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๘

๕.๒ การสื่อสาร

ตารางที่ ๑ ด้านการสื่อสารขึ้นกับองค์กรโทรศัพท์อำเภอจตุรัล แยกออกดังนี้

▣ โทรศัพท์ส่วนบุคคลพื้นที่	จำนวน ๔๐๕ หมายเลข
▣ ชุมชนโทรศัพท์ในเขตพื้นที่	จำนวน ๑ แห่ง
▣ ตู้โทรศัพท์สาธารณะในเขตพื้นที่	จำนวน ๒๒ แห่ง

หมู่ที่	ชื่อบ้าน	จำนวนตู้โทรศัพท์สาธารณะ (แห่ง)
หมู่ ๑	บ้านหนองบัวระเหว	๑
หมู่ ๒	บ้านปากค่ายช่องแมว	๒
หมู่ ๓	บ้านหนองใจด	๓
หมู่ ๔	บ้านหัวหนอง	๓
หมู่ ๕	บ้านพังเลือ	๓
หมู่ ๖	บ้านหนองบัวระเหว	๔
หมู่ ๗	บ้านโนนหญ้างาม	๒
หมู่ ๘	บ้านหนองบัวระเหว	๓
หมู่ ๙	บ้านหนองบัวระเหว	๑
รวม		๒๒

ที่มา : ข้อมูล องค์กรโทรศัพท์แห่งประเทศไทย อำเภอจตุรัล ณ วันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๐

๓. ข้อมูลด้านเศรษฐกิจ

๑. ด้านเกษตรกรรม

ประชาชนในเขตเทศบาล มีพื้นที่จำนวน ๒๓,๖๘๑ ไร่ ประชาชนส่วนมากประกอบอาชีพทางการเกษตรพื้นที่ป่าลุกข้าวจำนวน ๘,๕๕๖ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๓๙.๑๓ ของพื้นที่การเกษตร ส่วนใหญ่จะทำทั้งนาปีและนาปรัง คิดเป็นร้อยละ ๔๐ ของพื้นที่การเกษตร ข้าวนานาปี คิดเป็นร้อยละ ๔๐ จะเก็บได้บริโภคส่วนที่เหลืออีกคิดเป็นร้อยละ ๑๐ จะนำไปจำหน่าย รองลงมาคือ การปลูกมันสำปะหลัง พื้นที่ ๔,๙๙๕ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๗๙ ของพื้นที่การเกษตร แยกได้ดังนี้

- พื้นที่อาศัย จำนวน ๑,๒๕๐ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๕.๙๙ ของพื้นที่ทั้งหมด
- ที่ดินสาธารณะประโยชน์ จำนวน ๓,๑๕๕ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๓๓ ของพื้นที่ทั้งหมด
- ที่ดินทำการเกษตร จำนวน ๘,๕๕๖ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๓๙.๑๓ ของพื้นที่ทั้งหมด
- ที่ดินพืชไร่ จำนวน ๔,๙๙๕ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๗๙ ของพื้นที่ทั้งหมด
- ที่ดินพืชสวน จำนวน ๕๘๐ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๒.๔๕ ของพื้นที่ทั้งหมด
- ที่ดินสำหรับเลี้ยงสัตว์ จำนวน ๘๑๔ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๓.๔๔ ของพื้นที่ทั้งหมด
- ที่ดินกว่างเปล่า จำนวน ๖๙๓-๓-๓๓ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๒.๙๓ ของพื้นที่ทั้งหมด
- แหล่งน้ำ จำนวน ๒.๓/๙๓ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑๑.๓๙ ของพื้นที่ทั้งหมด
- ป่าไม้ จำนวน ๘๑๔ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๓.๔๔ ของพื้นที่ทั้งหมด

๒. ด้านปศุสัตว์

ตารางที่ ๑๐ จำนวนสัตว์เลี้ยงในเขตเทศบาลตำบลหนองบัวระเหว

เกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์รวม ๑,๐๔๗/ ราย

โคเนื้อ	๖๖๓/ ตัว
โคนม	- ตัว
กระปือ	- ตัว
สุกร	๑๐๘ ตัว
ไก่	๑๓๕,๖๔๓ ตัว
เป็ด	๒๔๙ ตัว
แพะ	- ตัว
แกะ	- ตัว

ที่มา : ข้อมูล จากข้อมูลพื้นฐานของปศุสัตว์อำเภอหนองบัวระเหว ณ วันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๘

๓. ด้านอุตสาหกรรม

การประกอบอาชีพทางด้านอุตสาหกรรมในเขตเทศบาล เป็นการประกอบอาชีพในครัวเรือนเป็นส่วนใหญ่ จำนวน ๒ แห่ง โรงงานอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ จำนวน ๑ แห่ง

■ โรงงานอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ (มีคนงานตั้งแต่ ๑๐-๑๐๐ คน หรือมีทรัพย์สินเกินกว่า ๕๐ ล้านบาทขึ้นไป) จำนวน ๑ แห่งคือ

* บริษัทโรงงานแบ่งมันและเพชร จำกัด	ตั้งอยู่ หมู่ที่ ๔ บ้านพังเสื่อ
■ ลามัน (เป็นแหล่งรับซื้อ) จำนวน ๑ แห่ง	ตั้งอยู่ หมู่ที่ ๗/ บ้านโนนหญ้างาม
■ สถานที่จำหน่ายน้ำแข็ง จำนวน ๑ แห่ง	ตั้งอยู่ หมู่ที่ ๙ บ้านหนองบัวระเหว
■ โรงงานไฟฟ้าชีวมวล จำนวน ๑ แห่ง	ตั้งอยู่ หมู่ที่ ๙ บ้านหนองบัวระเหว

๔. ด้านการพาณิชย์

ตารางที่ ๑ สถานประกอบการด้านพาณิชยกรรม เทศพาณิชย์ ด้านบริการ

การพาณิชย์	หมู่ ๑	หมู่ ๒	หมู่ ๓	หมู่ ๔	หมู่ ๕	หมู่ ๖	หมู่ ๗	หมู่ ๘	หมู่ ๙	รวม
๑.ธุรกิจ	-	-	-	-	-	๑	-	-	๑	๓
๒.บริษัท/ห้างหุ้นส่วนจำกัด	-	-	-	-	-	-	-	-	๑	๔
๓.กิจการเย็บผ้า	-	-	-	-	-	๑	-	-	๑	๒
๔.โรงเรียน / รีสอร์ฟ / เกสเส้าล์	-	-	-	๑	-	๑	-	๑	๓	๓
๕.สถานพยาบาลเอกชน/คลินิก	-	-	-	-	๑	๓	-	-	๓	๔
๖.สถานีบริการน้ำมัน	-	-	-	-	-	-	๑	-	๑	๒
๗.ตลาดสด	-	-	-	-	-	๑	-	-	-	๑
๘.ร้านถ่ายเอกสาร	-	-	-	-	-	๑	-	-	๑	๒
๙.ร้านอาหาร / สะดวกอาหาร	๑๔	๕	๙	๔	๙	๑๑	๓	๕	๑๐	๙๐
๑๐.ร้านเสริมสวย / ตัดผม	๑	-	-	๑	-	๑๐	-	๓	๖	๑๗
๑๑.ร้านขายยา	-	-	-	-	-	๓	-	-	๓	๖
๑๒.โรงพิมพ์ / โรงพิมพ์และซีอีโมลิฟ	๑	-	-	-	-	-	-	๑	๔	๕
๑๓.ร้านซ่อมเกียร์กับยานยนต์	๒	๑	-	-	๑	๕	๓	-	๑๒	๔๐
๑๔.ร้านซ่อมเครื่องยนต์อิเลคทรอนิกส์	-	-	-	-	๑	๒	-	-	๓	๓
๑๕.เชียงหมู / เชียงเนื้อ	-	-	-	-	-	๓	-	-	๑	๔
๑๖.กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ	๑	-	-	-	-	-	๖	๑	๒	๑๐
๑๗.สถานที่จำหน่ายรถจักรยานยนต์	-	-	-	-	-	-	-	-	๓	๓
๑๘.ปั้มน้ำมัน	-	-	-	-	๑	-	๑	-	๑	๕
๑๙.ร้านวัสดุก่อสร้าง / ค้าของเก่า / ซักอบบีด/ล้างน้ำแข็ง/ล้างหิน หรือดิน/ขายปุ๋ยเคมี/ขยะจีน/ล้างสม แก๊ส/ล้างสมถ่าน เพาถ่าน/ยาฆ่าแมลง อาหารสัตว์	๒	๓	๑	-	๑	๓	๑	๑	๑๓	๕๕
๒๐.โรงงานไฟฟ้าเชิงมวล	-	-	-	-	-	-	-	-	๑	๑
๒๑.ร้านขายอุปกรณ์การเกษตร	-	-	-	-	-	๑	-	-	๙	๑๐
รวม	๒๑	๕	๑๐	๖	๑๔	๕๗	๑๕	๑๓	๒๑	๒๔๗

ที่มา : ข้อมูล จากกองคลัง (จัดเก็บรายได้) เทศบาลตำบลหนองบัวระเหว ณ วันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๘

๔. แหล่งท่องเที่ยว

บึงหนองบัวระเหว ตั้งอยู่ในเขตเทศบาลห่างจากสำนักงานเทศบาลตำบลหนองบัว-ระเหว ประมาณ ๒ กิโลเมตร มีพื้นที่ ๑,๖๗๐ ไร่ ๕๓ ตารางวา เป็นแหล่งเก็บน้ำธรรมชาติขนาดใหญ่ ซึ่งกำลังจะจัดสร้างเป็นแหล่งท่องเที่ยว ก่อนที่จะเดินทางไปเที่ยวด้วยตัวเอง แหล่งน้ำนี้ตั้งตระหง่านอยู่ในธรรมชาติ ซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของอำเภอหนองบัวระเหว บริเวณรอบบึงเหมาะสมที่จะเป็นที่พักผ่อนริมน้ำ โดยปลูกต้นไม้โดยรอบ ร่มรื่นสวยงามแบบธรรมชาติ

-แหล่งโบราณคดี มีซากพ墟ซีลของโครงกระดูกไดโนเสาร์ที่บ้านพนังเลื่อ หมู่ที่ ๔

๕. ข้อมูลด้านสังคม

๑. ด้านวัฒนธรรม

ในเขตเทศบาลมีภาษาถิ่นที่ใช้สื่อสารในชีวิตประจำวันเป็นภาษาถิ่นไทยอีสานและมีประเพณีและวัฒนธรรมเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันเหมือนกับประเพณีท้องถิ่นอื่น ๆ ดังนี้

- งานประเพณีขึ้นปีใหม่วันที่ ๑ มกราคมของทุกปีประชาชนจะร่วมกิจกรรมในการทำบุญตักบาตรข้าวสารอาหารแห้ง ณ บริเวณลี่แยกสาธารณสุขอำเภอหนองบัวระเหว
- งานประเพณีสงกรานต์ ประมาณวันที่ ๑๒-๑๓ เมษายนของทุกปี กิจกรรมมีการประกวดขบวนแห่ริบและนางสงกรานต์ของแต่ละชุมชน และมีการแข่งขันกีฬาผู้สูงอายุและกีฬาเยาวชนขอพรคนนำคำหัวผู้สูงอายุ มีการประกวดนางสงกรานต์
- งานประเพณีเข้าพรรษา ประมาณเดือนกรกฎาคมของทุกปี กิจกรรมประชาชนร่วมกันแห่เทียนเข้าพรรษา โดยจัดขบวนแห่ประดับด้วยดอกไม้และเทียนพรรษาที่ประดับด้วยลวดลายสวยงามร่วมกับชุมชนไปวิ่งในเขตเทศบาล
- งานประเพณีลอยกระทง ประมาณเดือนพฤษจิกายน ตรงกับวันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๒ ของทุกปี กิจกรรมจัดการแข่งขันกีฬาในตอนกลางวันและตอนกลางคืนมีการจัดประกวดนางพมาศประกวดกระทงสถานที่จัด ณ บริเวณสวนสุขภาพริมบึงหนองบัวระเหว
- งานประเพณีบุญเดือนหลัก ประมาณเดือนพฤษภาคม พุธแรกของเดือนพฤษภาคม กิจกรรมจัดการขบวนแห่บวงสรวงรอบชุมชนบ้านหนองบัวระเหวให้ประชาชนได้บูชาเพื่อเป็นสิริมงคล
- งานประจำปีเจ้าพ่อหลวงอภัย-เจ้าแม่อรพิม ประมาณเดือนธันวาคม กิจกรรมจัดการขบวนแห่บวงสรวงรอบชุมชนบ้านหนองบัวระเหวให้ประชาชนได้บูชาเพื่อเป็นสิริมงคล และอันเชิญมาประทับที่หมู่ที่ ๙ ตอนกลางคืนมีการจัดงานถวาย มีประชาชนมาเที่ยวชมงานตลอดทั้งคืน

๕. ด้านการศึกษา

ด้านการศึกษาส่วนมากจะจับการศึกษาภาคบังคับ คือ ป.๑-๖ คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐ จับการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น คิดเป็นร้อยละ ๗๘ และจับการศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ ๒๑ และมีแนวโน้มว่าการศึกษาในชุมชนจะสูงขึ้นเรื่อยๆ เนื่องจากเริ่มมีการสนับสนุนให้เยาวชนและประชาชน ผู้บริหารท้องถิ่น ได้ศึกษาเล่าเรียนกับมหาวิทยาลัยชีวิต มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ (เสาร์-อาทิตย์) และมหาวิทยาลัยรามคำแหง สาขาบำเพ็ญจักรองค์ จังหวัดชัยภูมิ

ตารางที่ ๑ จำนวนโรงเรียน / สถาบันการศึกษาในเขตเทศบาล ประจำปี ๒๕๕๙

โรงเรียน	ระดับชั้น							
	อนุบาล	ป.๑-๔	ป.๕-๖	ม.๑-๓	ม.๔-๖	ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น	ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย	รวม
๑.โรงเรียนชุมชนบ้านหนองบัวระเหว	๓๗/	๑๐๑	๖๖	-	-	๗๓	๑๙๑	๒๐๔
๒.โรงเรียนบ้านปากค่ายซ่องเมฆ	๑๕	๒๑	๔	-	-	๑๗/	๒๓	๔๐
๓.โรงเรียนบ้านหัวหนอง	๙	๒๒	๑๒	-	-	๑๙/	๒๓	๔๒
๔.โรงเรียนบ้านหนองใจด	๓๔	๑๓	๑๓	-	-	๑๙/	๔๑	๑๑๐
๕.โรงเรียนหนองบัวระเหววิทยาคาร	-	-	-	๓๗๔	๔๓๕	๓๕๔	๔๖๔	๑๑๖
๖.ร.ร.เทศบาลต.หนองบัวระเหว ม.๔	๑๑๐	-	-	-	-	๕๐	๖๐	๑๑๐
๗.ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก หมู่ที่ ๒	๓๐	-	-	-	-	๑๒	๑๘	๓๐
รวมทั้งสิ้น	๑๙๙	๒๐๗/	๙๕	๓๗๔	๔๓๕	๖๐๔	๗๕๐	๑,๓๕๙

ที่มา : ข้อมูล จากการศึกษา เทศบาลตำบลหนองบัวระเหว ณ วันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๙

๖. ข้อมูลด้านสาธารณสุข

โรงพยาบาลในเขตเทศบาลตำบลหนองบัวระเหว สังกัดกระทรวงสาธารณสุข

■ โรงพยาบาลหนองบัวระเหว เป็นโรงพยาบาลของรัฐ จำนวน ๑ แห่ง ตั้งอยู่หมู่ที่ ๕

* เตียงคนไข้ จำนวน ๓๐ เตียง

* แพทย์ จำนวน ๘ คน

■ สาธารณสุขอำเภอ จำนวน ๑ แห่ง ตั้งอยู่หมู่ที่ ๙ บ้านหนองบัวระเหว

■ คลินิกเอกชน จำนวน ๖ แห่ง ตั้งอยู่หมู่ที่ ๖,๙

■ ศูนย์ส่งเสริมสุขภาพ จำนวน ๑ แห่ง ตั้งอยู่หมู่ที่ ๙ บ้านหนองบัวระเหว

ที่มา : ข้อมูล จากโรงพยาบาลหนองบัวระเหว ณ วันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๙

๖.๑ การกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

ด้านการจัดเก็บขยะมูลฝอย เทคบາลມีริตเก็บขยะ จำนวน ๒ คัน โดยมีพนักงานจ้างตามภารกิจจัดเก็บในช่วงเวลาภาคเช้า-ภาคป่าย

- รถยนต์ที่ใช้เก็บขยะ จำนวน ๒ คัน
- รถยนต์คันที่ ๑ รถบรรทุกขยะ ขนาดความจุ ๑๒ ลบ.ม.
- รถยนต์คันที่ ๒ รถบรรทุกขยะ ขนาดความจุ ๖ ลบ.ม.
- ปริมาณขยะที่จัดเก็บและขนได้ วันละ ๓ ตัน / วันกำจัดโดยวิธีเทกของแล้วเพา

๗. ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

- หน่วยบริการประชาชน (สภ.หนองบัวระเหว) จำนวน ๑ แห่ง
- ศูนย์ อปพร.เทคบາลตำบลหนองบัวระเหว จำนวน ๑ แห่ง
- รถยนต์ดับเพลิง จำนวน ๑ คัน
- รถยนต์บรรทุกน้ำ จำนวน ๒ คัน
- สมาชิก อปพร.เทคบາลตำบลหนองบัวระเหว จำนวน ๑๑๓ คน

ที่มา : ข้อมูล จากการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เทคบາลตำบลหนองบัวระเหว ณ วันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๘

๙. ข้อมูลจำนวนรถยนต์แยกตามประเภท / สังกัด ทะเบียน

ตารางที่ ๑ จำนวนรถยนต์แยกตามประเภท / สังกัด ทะเบียน

ลำดับที่	ประเภทรถยนต์	ใช้ประจำที่ / กอง	หมายเลขอห្មเปียน
๑	รถยนต์มาสด้า ๔ ประตู	ใช้ประจำที่สำนักปลัด	กช ๖๕๖๖
๒	รถยนต์โดยสาร (รถบัส)	ใช้ประจำที่สำนักปลัด(รับส่งนักเรียนภายในเขตฯ)	-
๓	รถยนต์ยีซูซุ ๒ ประตู	ใช้ประจำที่สำนักปลัด	บพ ๖๙๗๗
๔	รถยนต์พอร์ด ๔ ประตู	ใช้ประจำที่กองช่าง	กช ๒๑๔๐
๕	รถอีแต็ม(กระเช้า)	ใช้ประจำที่กองช่าง	-
๖	รถอีแต็ม(ลีไฮลีอยง)	ใช้ประจำที่กองช่าง	-
๗	รถยนต์บรรทุกขยะสีเหลือง	ใช้ประจำที่กองสาธารณสุข	ป ๐๙๔๙
๘	รถยนต์บรรทุกขยะสีเขียว	ใช้ประจำที่กองสาธารณสุข	๘๑-๘๕๕๔
๙	รถยนต์มาสด้า ๔ ประตู	ใช้รับส่งผู้ป่วย EMS กองสาธารณสุข	ม ๑๐๔๙
๑๐	รถยนต์ดับเพลิง	ใช้ประจำที่งานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	บ-๑๑๗๗
๑๑	รถยนต์บรรทุกน้ำ (ลีสัม)	ใช้ประจำที่งานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	บ-๔๘๖๘
๑๒	รถยนต์มาสด้า ๒ ประตู	ใช้รับส่งเด็กนักเรียนอนุบาลเทศบาล	บต ๓๙๑๐
๑๓	รถจักรยานยนต์ (ลีเดง)	ใช้ประจำที่กองการศึกษา	กมว ๓๙๑
๑๔	รถจักรยานยนต์ (ลีเดง)	ใช้ประจำที่กองคลัง	-
๑๕	รถจักรยานยนต์ (สีน้ำเงิน)	ใช้ประจำที่งานป้องกันฯ	กมว ๓๙๓

๙. อัตรากำลังพนักงานเทศบาล

ตารางที่ ๑ แสดงจำนวนอัตรากำลังพนักงานเทศบาล / พนักงานจ้างตามภารกิจ / พนักงานทั่วไป

ลำดับกอง	จำนวนพนักงาน เทศบาลสามัญ	จำนวน ลูกจ้างประจำ	จำนวนพนักงาน จ้างตามภารกิจ	จำนวนพนักงาน จ้างทั่วไป	รวมจำนวน (คน)
สำนักปลัด	๗	๒	๓/	๓	๑๒
กองคลัง	๓	๒	๔	-	๑๗
กองช่าง	๒	-	๕	๓	๑๐
กองสาธารณูปโภค	๒	๑	๖	๖	๑๔
กองการศึกษา	-	-	๕	-	๕
รวม	๑๕	๕	๑๑	๑๗	๕๓

ที่มา : ข้อมูล จากรายงานการเจ้าหน้าที่ ณ วันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๘

๑๐. ข้อมูลด้านการคลัง รายได้ของเทศบาลทั้งที่เป็นรายได้จากการที่เทศบาลจัดเก็บเองและที่รัฐบาลจัดสรรให้ ๓ ปีย้อนหลัง

ตารางที่ ๑ จำนวนสถิติรายรับจริงของเทศบาลตามบัญชีรายรับรายจ่าย ณ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๘

หมวด / ประเภท	รายรับจริง ปี ๒๕๕๖	รายรับจริง ปี ๒๕๕๗	ประมาณการ ปี ๒๕๕๘
หมวดภาษีอากร	๑,๐๑๓,๐๖๖.๑๘	๑,๑๙๓/,๓๑๗.๗/๕	๑,๑๕๔,๐๐๐
หมวดค่าธรรมเนียม ค่าปรับและใบอนุญาต	๓๓/๑,๕๕๐.๘๐	๓๑๒,๐๑๒.๕๐	๓/๘๔,๐๐๐
หมวดรายได้จากทรัพย์สิน	๘๕๓/,๙๑๐.๓๘	๗๙๖,๖๖๕.๙๑	๗๐๓/,๐๐๐
หมวดรายได้จากสาธารณูปโภคและการพาณิชย์	๖,๓๖๕.๗๖	๐	๕๐,๐๐๐
หมวดรายได้เบ็ดเตล็ด	๖๖๙,๙๑๖	๔๓๑,๖๓/๑	๖๑๖,๐๐๐
หมวดภาษีจัดสรร	๒๑๒,๔๑๖,๙๘๘.๘๓	๒๑,๕๒๔,๖๘๐.๒๒	๒๓,๔๐๒,๕๐๐
หมวดเงินอุดหนุนทั่วไป	๑๒,๙๙๔,๕๐๕	๑๓,๖๓๒,๖๒๓/	๑๒,๓๑๔,๔๐๐
หมวดรายได้จากการลงทุน	๐	๐	๕๐,๐๐๐
รวมรายรับจริงทั้งสิ้น	๓๘,๙๖๐,๓๐๓.๗/๕	๓๘,๐๖๔,๙๗๓.๗/๔	๔๕,๖๓/๔,๙๐๐

ตารางที่ ๒ จำนวนสต็อตรายจ่ายจริงของเทศบาลตำบลหนองบัวระเหว

หมวด / ประเภท	รายรับจริง ปี ๒๕๕๖	รายรับจริง ปี ๒๕๕๗	ประมาณการ ปี ๒๕๕๘
รายจ่ายงบกลาง	๒,๒๖๗,๙๖๔.๔๘	๓,๔๐๖,๙๐๒.๖๒	๔,๑๓๗/๓/๑๙
หมวดเงินเดือน	๖,๔๐๖,๖๘๙.๔๙	๖,๙๔๙,๓/๓๓/๑๐	๗,๔๔๗/๑๐๐
หมวดค่าจ้างประจำ	๙๗๐,๐๘๐	๙๔๙,๙๖๔	๑,๑๓๐,๙๖๐
หมวดค่าจ้างชั่วคราว	๔,๓๓๕,๙๔๓/๓๔	๔,๒๕๕,๙๔๔.๓/๔	๔,๖๕๕,๙๔๔
หมวดค่าตอบแทนใช้สอยและวัสดุ	๑๒,๔๗/๓,๕๑๙.๖๓	๑๒,๕๙๑,๔๑๙.๖๑	๑๙,๐๑๔,๔๔๐
หมวดค่าสาธารณูปโภค	๑,๐๔๔,๓/๓.๖๓	๑,๐๖๒,๙๑๔.๑๙	๑๖๔,๐๐๐
หมวดเงินอุดหนุน	๒,๖๖๑,๐๒๕.๔๔	๒,๕๙๙,๐๙๙.๔๑	๓,๑๒๑,๓/๐๐
หมวดค่าครุภัณฑ์ที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	๖,๖๘๖,๒๙๙	๓,๐๕๑,๐๓๑/๓	๑,๙๖๓,๐๐๐
รวมรายจ่ายทั้งสิ้น	๓๖,๗๖๗,๑๓๑.๙๙	๓๔,๔๙๖,๓/๔๔.๔๑	๔๕,๖๗/๔,๙๐๐

ที่มา : ข้อมูลจากกองคลัง ณ วันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๘

ส่วนที่ ๒

สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่น

ส่วนที่ ๒

สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่น

๒.๑ การสรุปสถานการณ์การพัฒนา

การประเมินผลการนำแผนพัฒนาไปปฏิบัติในเชิงปริมาณเป็นไปตามแผนพัฒนาที่กำหนดไว้ ซึ่งสามารถแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนให้ประชาชนได้เป็นอย่างดี

เทศบาลตำบลหนองบัวระเหว ได้วิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานการณ์และโอกาสการพัฒนาในอนาคตโดยวิเคราะห์ใช้หลัก SWOT ดังนี้

๑. จุดแข็ง (S :Strength)

๑. ประชาชนมีส่วนร่วมในการกระบวนการพัฒนาท้องถิ่นทั้งในด้านโครงสร้างพื้นฐานมีถนนสายหลักเชื่อมต่อภาคเหนือกับภาคกลางและการพัฒนาคุณภาพชีวิต การจ่ายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ผู้พิการ
๒. มีแหล่งเงินทุนธนาคาร ๓ แห่ง

๓. ผู้นำชุมชนสามารถสามัคติไม่มีปัญหาในด้านการร่วมกันในการปกครองและบริหารการพัฒนา ในการทำกิจกรรมร่วมกัน เช่น งานประเพณีสงกรานต์ งานประเพณีลอยกระทงได้เป็นอย่างดี

๔. เทศบาลมีศักยภาพเพียงพอที่จะรองรับการบริการสาธารณูปโภคทั้งภาครัฐและเอกชนและสามารถแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนได้เป็นอย่างดี

๕. มีการประสานความร่วมมือระหว่างเทศบาลตำบลกับส่วนราชการในเขตพื้นที่

๖. พื้นที่อยู่ใกล้แหล่งท่องเที่ยวและเป็นทางผ่านสถานที่ท่องเที่ยว เช่น ทุ่งดอกกระเจียวอุทยานแห่งชาติไทรทอง พาหัด เป็นต้น

๗. มีสถานการศึกษาตั้งแต่ระดับก่อนประถมศึกษาถึงระดับมัธยมศึกษาและมีศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ๒ แห่ง

๘. มีสถานศึกษาชุมชนเพื่อเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารได้อย่างทั่วถึง

๙. ประชาชนในพื้นที่ส่วนมากทำการเกษตรและมีแหล่งน้ำเพียงพอในการทำการเกษตรมีลำน้ำไหลผ่านจำนวนมากหลายสาย

๒. จุดอ่อน (W :Weakness)

๑. ไม่มีแหล่งท่องเที่ยวในเขตพื้นที่

๒. ประชาชนมีรายได้น้อยไม่เพียงพอกับค่าใช้จ่าย

๓. ขาดการดูแลในเรื่องระบบบำนาญที่ชำรุดมีจำนวนหลายชุด

๔. ประชาชนยังมีปัญหาการเข้าบ้านป่วยและต้องพึ่งพาสถานบริการของรัฐและเอกชน

๕. โครงการขนาดใหญ่ต้องใช้งบประมาณสูงไม่สามารถดำเนินโครงการได้

- ๖. มีปัญหาน้ำท่วมพื้นที่ทางการเกษตรเป็นจำนวนมากและเสียหายเป็นบางส่วน
- ๗. เกิดปัญหาการอุดตันของระบายน้ำมีกลิ่นเหม็น
- ๘. มีจำนวนโครงการที่ต้องการจำนวนมากและไม่ทวีถึงเนื่องจากบประมาณมีจำนวนน้อย
- ๙. ประชาชนได้รับผลกระทบโดยชั่นจากการทำอาชีพเสริมค่อนข้างน้อยเนื่องจากไม่มีการเชื่อมโยงด้านการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ในจังหวัด

๓. โอกาส (O: Opportunity)

- ๑. จังหวัดชัยภูมิสามารถสนับสนุนงบประมาณให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีแผนงานโครงการตามแนวทางยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด
- ๒. ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอุดมสมบูรณ์และเป็นแหล่งเก็บกักน้ำได้ตลอดทั้งปี
- ๓. การแก้ไขปัญหาความยากจนเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับชาติที่รัฐบาลส่งเสริม

๔. อุปสรรค (T : Threat)

- ๑. งบประมาณไม่เพียงพอในการพัฒนาและการบริหารงานเทศบาล
- ๒. ขาดงบประมาณในการพัฒนาปรับปรุงภูมิทัศน์เป็นหนอนบัวเรเวให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว
- ๓. การมีส่วนร่วมของประชาชนยังน้อยส่งผลให้การพัฒนาเป็นไปค่อนข้างล่าช้า

๕.๒ การประเมินผลกระทบการนำแผนพัฒนาไปปฏิบัติในการใช้บริมาณ

เพื่อให้ทราบถึงผลการดำเนินงานที่ได้จากการพัฒนาตามแผนพัฒนาของเทศบาลตำบลหนองบัวเรเว ประจำปีงบประมาณที่ผ่านมา ว่าประสบความสำเร็จมากน้อยเพียงใด คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาได้

ສ່ວນທີ ๓

ທຶນທາງກາຣພື້ມນາເສດຖະກິຈແຫ່ງຊາຕີ

ລະບັບທີ ๑๒ (໩៥໭໑-໩៥໭໔)

ส่วนที่ ๓

ทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

๓.๑ ทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

๑. การอุปนิสัยคิดและหลักการ

ในช่วงของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔) ประเทศไทยจะยังคงประสบสภาวะแวดล้อมและบริบทของการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ อาทิ กระแสการเปิดเศรษฐกิจเสรี ความท้าทายของเทคโนโลยีใหม่ๆ การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ การเกิดภัยธรรมชาติที่รุนแรง ประกอบกับสภาวะการณ์ด้านต่างๆ ทั้งเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศไทยในปัจจุบันที่ยังคงประสบปัญหาในหลายด้าน เช่น ปัญหาผลิตภาพการผลิตความสามารถในการแข่งขัน คุณภาพการศึกษา ความเหลื่อมล้ำทางสังคม เป็นต้น ทำให้การพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงจำเป็นต้องยึดกรอบแนวคิดและหลักการในการวางแผนที่สำคัญ ดังนี้

- (๑) การน้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- (๒) คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม
- (๓) การสนับสนุนและส่งเสริมแนวคิดการปฏิรูปประเทศไทย และ
- (๔) การพัฒนาสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

๒. สถานะของประเทศไทย

๒.๑ ด้านเศรษฐกิจ

๒.๑.๑ ๓ ปีแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ เริ่มแสดงให้เห็นถึงข้อจำกัดในการขยายตัวทางเศรษฐกิจ

แม้ว่าเศรษฐกิจของไทยในระยะที่ผ่านมา (ยกเว้นช่วงวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจ ปี ๒๕๕๐-๒๕๕๑) จะขยายตัวได้ดีเฉลี่ยประมาณร้อยละ ๕ ต่อปี จนทำให้รายได้ประชาชาติต่อหัว (GNP Per Capita) ในปี ๒๕๕๗ มาอยู่ที่ประมาณ ๑๙,๒๔๐ บาท หรือประมาณ ๖,๐๔๑ ดอลลาร์ สรอ. ต่อคน ต่อปี ซึ่งทำให้ประเทศไทยได้ขยับฐานะขึ้นมาเป็นประเทศรายได้ปานกลางขั้นสูง (Upper Middle Income Country) แต่ในระยะ ๘ ปีที่ผ่านมา การขยายตัวทางเศรษฐกิจชะลอตัวลงและมีความผันผวน โดยขยายตัวเฉลี่ยเพียงร้อยละ ๓.๒ ชะลอจากร้อยละ ๕.๗ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ซึ่งต่ำกว่าศักยภาพของระบบเศรษฐกิจและต่ำกว่าระดับที่จะทำให้ประเทศไทยหลุดจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางในระยะยาวอันควร โดยสาเหตุที่สำคัญประการหนึ่งมาจากการชะลอตัวของการลงทุนโดยรวมอย่างต่อเนื่อง ดังจะเห็นได้จาก สัดส่วนการลงทุนรวมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (Gross Domestic Product : GDP) ลดลงจากร้อยละ ๔๑.๓ ในช่วงปี ๒๕๓๔ - ๒๕๓๘ เป็นร้อยละ ๔๕.๕

ในช่วงปี ๒๕๔๓ – ๒๕๕๗ นอกจากนี้ เมื่อเทียบกับประเทศอื่นๆ ในภูมิภาค จะพบว่าอัตราการขยายตัวของการลงทุนของไทยโดยเฉลี่ยในช่วงปี ๒๕๔๓ – ๒๕๕๗ อยู่ที่ประมาณร้อยละ ๔.๙ ต่ำกว่าสิงคโปร์ และมาเลเซีย ซึ่งมีระดับการพัฒนาที่สูงกว่าไทย

๒.๑.๒ การปรับโครงสร้างการผลิตสู่ประเทศไทยได้ปานกลางขึ้นสูง แต่ความสามารถในการแข่งขันเริ่มลดลง

โครงสร้างการผลิตของไทยได้เปลี่ยนผ่านจากภาคเกษตรไปสู่ภาคอุตสาหกรรมและบริการมากขึ้น (สัดส่วนของภาคเกษตร อุตสาหกรรม และบริการในปี ๒๕๓๓ ที่ระดับร้อยละ ๙.๙ ๒๕.๔ และ ๖๔.๗ เป็นร้อยละ ๓.๒ ๒๔.๕ และ ๖๔.๓ ในปี ๒๕๕๗ ตามลำดับ) โดยภาคอุตสาหกรรมได้มีการสั่งสมองค์ความรู้และเทคโนโลยีอย่างต่อเนื่อง ทำให้มีการพัฒนาจากอุตสาหกรรมขั้นปฐมภัยได้การบริหารจัดการของเงินทุนต่างชาติมาเป็นอุตสาหกรรมพื้นฐาน (Supporting Industry) และอุตสาหกรรมที่มีเทคโนโลยีสูงขึ้นภายใต้เครือข่ายของบริษัทแม่ในต่างชาติและของนักลงทุนไทยที่มีสัดส่วนสูงขึ้น จนประเทศไทยกลายเป็นประเทศไทยได้ปานกลางขึ้นสูง ขณะเดียวกันมีการเคลื่อนย้ายแรงงานจากภาคเกษตรไปยังภาคอุตสาหกรรมและบริการที่มีประสิทธิภาพการผลิตสูงกว่า ทำให้ผลิตภัณฑ์แรงงานในระยะที่ผ่านมาอย่างเพิ่มในระดับที่น่าพอใจแต่การชะลอตัวของกำลังแรงงานและการเพิ่มผลิตภัณฑ์แรงงานเป็นไปอย่างล้าช้า ประกอบกับผลิตภัณฑ์ของปัจจัยการผลิตรวม (Total Factor Productivity : TFP) ที่ลดลงทำให้ความสามารถในการแข่งขันระหว่างประเทศในระยะหลังลดลงซึ่งสะท้อนมาที่ปริมาณการส่งออกรวมขยายตัวช้าลงจากร้อยละ ๙.๗ ต่อปีในช่วงแรก พัฒนาฯ ฉบับที่ ๙ (พ.ศ. ๒๕๔๕-๒๕๔๗) เป็นเฉลี่ยร้อยละ ๑.๑ ในช่วง ๓ ปีของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๗)

๒.๑.๓ ผลิตภัณฑ์ของปัจจัยการผลิตรวม (TFP) ยังคงอยู่ในระดับต่ำทำให้ขาดพลังในการขับเคลื่อนการขยายตัวทางเศรษฐกิจให้หลุดพ้นจากการเป็นประเทศไทยได้ปานกลาง

ซึ่งต้องอาศัยการผลิตที่มีเทคโนโลยีและนวัตกรรมการผลิตที่เป็นของตนเองมากขึ้น แม้ว่าการขยายตัวของผลิตภัณฑ์ของปัจจัยการผลิตรวมในช่วงก่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๐ จะอยู่ในระดับที่น่าพอใจ ก็ตาม แต่มีแนวโน้มลดลงในระยะ ๘ ปี ที่ผ่านมา และยังมีความล่าช้าเมื่อเทียบกับประเทศที่เริ่มพัฒนาประเทศในช่วงเวลาเดียวกันและสามารถยกระดับการพัฒนาประเทศเข้าสู่การเป็นประเทศไทยได้สูง ในช่วงก่อนหน้า ทั้งนี้การขยายตัวของผลิตภัณฑ์ของปัจจัยการผลิตรวม ลดลงจากร้อยละ ๓.๓๙ ในช่วงแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ทำให้ประเทศไทยจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมการผลิตเพิ่มการลงทุนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจ และเพิ่มแรงขับเคลื่อนจากผลิตภัณฑ์ของปัจจัยแรงงาน

๒.๑.๔ การลดลงของความแข็งแกร่งด้านเสถียรภาพทางเศรษฐกิจจะเป็นอุปสรรคต่อการแก้ไขปัญหาเชิงโครงสร้าง การรองรับเงินไหลในระบบเศรษฐกิจโลก และการดำเนินนโยบายและการบริหารจัดการเศรษฐกิจในอนาคต

แม้ว่าเศรษฐกิจไทยจะประสบปัญหาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจรุนแรงถึงสองครั้งในปี ๒๕๖๔ และ ๒๕๖๐ แต่การให้ความสำคัญกับการรักษาวินัยทางการเงินและการคลังทำให้เสถียรภาพของเศรษฐกิจไทยอยู่ในเกณฑ์ที่แข็งแกร่ง โดยเฉพาะเมื่อเทียบกับประเทศที่มีระดับการพัฒนาในระดับใกล้เคียงกันอย่างไรก็ตาม เสถียรภาพทางเศรษฐกิจซึ่งเป็นจุดแข็งของเศรษฐกิจไทยและเชื่อมโยงต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจมาอย่างต่อเนื่องเริ่มมีสัญญาณที่จะเป็นข้อจำกัดต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจในระยะยาวมากขึ้น โดยเฉพาะหนี้สาธารณะซึ่งเพิ่มขึ้นจากเฉลี่ยร้อยละ ๓๗.๙ ในช่วงแผนพัฒนาฉบับที่ ๑๐ เป็นร้อยละ ๔๒.๒ ในช่วง ๓ ปีแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ซึ่งให้เห็นว่าแม้จะอยู่ภายใต้กรอบวินัยทางการคลังแต่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากผลของการดำเนินมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจระยะสั้นในระยะที่ผ่านมาและจะเป็นข้อจำกัดต่อการใช้มาตรการทางการคลังในการกระตุ้นเศรษฐกิจและการพัฒนาศักยภาพการขยายตัวทางเศรษฐกิจในระยะต่อไป

๒.๑.๕ อันดับความสามารถในการแข่งขันโดยรวมยังปรับตัวดีขึ้นไม่มากนัก

เนื่องจากต่างประเทศมีพลังการขับเคลื่อนมากกว่าไทย และประเทศไทยอยู่ในสถานการณ์การแข่งขันที่อยู่ต่ำกว่ามาตรฐานระหว่างประเทศที่มีความได้เปรียบด้านต้นทุนแรงงานและการผลิต และประเทศที่มีความก้าวหน้าและความสามารถในการแข่งขันทางวัฒนธรรมและความคิดสร้างสรรค์โดยในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ WEF (World Economic Forum) ได้จัดอันดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยเป็นอันดับที่ ๓๑ จาก ๑๔๔ ประเทศ และในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ IMD (International Institute for Management Development) ได้จัดอันดับให้ที่ ๓๐ จาก ๖๑ ประเทศชั้นนำ ในขณะที่ผลการวิจัยประเทศที่มีความสะดวกในการเข้าไปประกอบธุรกิจประจำปี ๒๕๕๘ หรือ Ease of Doing Business ๒๐๑๔ ซึ่งดำเนินการโดยธนาคารโลกนั้นประเทศไทยได้รับการจัดให้อยู่ในอันดับที่ ๒๖ จาก ๑๔๗ ประเทศทั่วโลก

๒.๑.๖ สถานการณ์การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมของประเทศไทยได้รับการยกระดับดีขึ้นจากการนีกกำลังของหน่วยงานด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม และเชื่อมโยงให้เกิดความมั่นใจของภาคธุรกิจเอกชน แต่ยังคงอยู่ในระดับต่ำ เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มประเทศที่มีรายได้สูง โดยในปี ๒๕๕๗ อันดับความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์อยู่ที่ ๔๗ และด้านเทคโนโลยีที่ ๔๔ จาก ๖๑ ประเทศที่จัดอันดับโดย IMD ลดลงเมื่อเทียบกับอันดับที่ ๓๗ และ ๔๓ ตามลำดับในปี ๒๕๕๑ และลดลงช่วงระยะเวลา ๑๔ ปีที่ผ่านมา (๒๕๔๓-๒๕๕๑) ค่าเฉลี่ยการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาต่อ GDP ยังคงอยู่ในระดับร้อยละ ๐.๒๓/ต่อ GDP โดยในปี ๒๕๕๑ (ข้อมูลล่าสุด) ประเทศไทยมีการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาเพิ่มขึ้นเป็น

ร้อยละ ๐.๔๙ ต่อ GDP โดยเป็นการลงทุนวิจัยและพัฒนาจากภาคธุรกิจประมาณร้อยละ ๕๓ และจากภาคเอกชนประมาณร้อยละ ๔๗ ขณะที่ประเทศไทยพัฒนาแล้ว เช่น เกาหลีใต้ ญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา ออสเตรเลีย มีค่าใช้จ่ายเพื่อการวิจัยและพัฒนาอยู่ที่ร้อยละ ๔.๐๓, ๓.๓๕, ๒.๓/๙, และ ๑.๖๗/ ต่อ GDP ในปี ๒๕๕๕ ตามลำดับ ขณะเดียวกันบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนาของประเทศยังมีจำนวนไม่เพียงพอต่อการส่งเสริมการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมในระดับก้าวหน้า โดยในปี ๒๕๕๖ บุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนามีจำนวน ๑๑ คนต่อประชากร ๑๐,๐๐๐ คน ซึ่งเมื่อเทียบเที่ยงกับประเทศไทยพัฒนาแล้ว ส่วนใหญ่จะอยู่ที่ระดับ ๒๐-๓๐ คนต่อประชากร ๑๐,๐๐๐ คน

๒.๑.๗/ สถานการณ์ด้านโครงสร้างพื้นฐานยังคงมีปัญหาในหลายๆ ด้าน ประกอบด้วย รูปแบบการขนส่งยังไม่สามารถปรับเปลี่ยนจากทางถนนเป็นทางน้ำและทางรางได้ตามเป้าหมาย และ ยังขาดการพัฒนาคุณภาพการให้บริการ การบริหารจัดการกิจการประจำยังขาดเอกภาพ การให้บริการ น้ำประปา yังคงกระจุกในเขตครุหลวงและเขตเมืองหลักในภูมิภาค และมีแหล่งน้ำดิบไม่เพียงพอ การ ให้บริการ ICT ยังไม่ทั่วถึงกระจากตัวอยู่ในเมือง และมีราคาค่าอน้ำสูง ประสิทธิภาพการใช้พลังงานของ ประเทศมีแนวโน้มลดลงเล็กน้อยและยังคงเผชิญกับความเสี่ยงด้านความมั่นคงทั้งในระยะสั้นและระยะ ยาว นอกจากนี้ การส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและการพัฒนานวัตกรรมด้านพลังงานและ ICT อยู่ในระดับต่ำและมีข้อจำกัด ยังไม่สามารถพัฒนาต่อยอดในเชิงพาณิชย์ได้อย่างเป็นรูปธรรม นอกจากนี้ ด้านบุคลากรและการบริหารจัดการ รวมทั้งกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการด้าน โครงสร้างพื้นฐานยังขาดประสิทธิภาพ โดยเฉพาะการต้มครองทรัพย์สินทางปัญญาการทำธุรกรรม อิเล็กทรอนิกส์ การรักษาความปลอดภัย และข้อจำกัดต่อการทำธุรกิจใหม่และการประกอบกิจการ ในต่างประเทศ ตลอดจนบุคลากรด้านโลจิสติกส์ยังขาดความรู้และทักษะเฉพาะด้านที่ตรงต่อความ ต้องการของอุตสาหกรรม เช่น ความรู้ด้านภาษา ความรู้ด้านเทคโนโลยี และความรู้ในการดำเนินธุรกิจ ต่างประเทศ เป็นต้น

๒.๒ ด้านสังคม

๒.๒.๑ โครงสร้างประชากรเปลี่ยนแปลงเข้าสู่การเป็นลัษณะสูงวัย แต่ยังคงมีปัญหาทึ้งในเชิงปริมาณและคุณภาพของประชากรในทุกช่วงวัย เนื่องจากปัจจัยหลักๆ ได้แก่

(๑) ประชากรวัยเด็กของไทยมีจำนวนลดลงอย่างรวดเร็ว มีพัฒนาการไม่สมวัยและการตั้งครรภ์ในกลุ่มวัยรุ่นที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น อัตราการเจริญพันธุ์รวมลดลงจาก ๖.๓ คน ในช่วงปี ๒๕๐๗-๒๕๐๘ เป็น ๑.๖๒ คน ในช่วงปี ๒๕๔๘- ๒๕๕๘ และคาดว่าในปี ๒๕๘๗ จะลดลงเหลือเพียง ๑.๓ คน

(๒) กำลังแรงงานมีแนวโน้มลดลง และแรงงานกว่าร้อยละ ๓๐ เป็นประชากรกลุ่มเจเนเรชัน Y (Gen Y)* ขณะที่ผลิตภาพแรงงานยังเพิ่มขึ้นซ้ำ ซึ่งจะเป็นข้อจำกัดต่อการพัฒนาในระยะต่อไป กำลังแรงงานของไทยมีจำนวน ๓๘.๙ ล้านคน ในช่วงปี ๒๕๕๕-๒๕๕๗/ และเริ่มลดลงร้อยละ ๐.๑ ในปี ๒๕๖๖ และร้อยละ ๐.๒ ในปี ๒๕๖๗ ขณะที่ผลิตภาพแรงงานเฉลี่ยเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒.๒ ต่อปี ในช่วง ๑๐ ปีที่ผ่านมา(ปี ๒๕๔๘ – ๒๕๕๗) แต่ยังต่ำกว่าประเทศเพื่อนบ้าน เช่น มาเลเซีย ๑ เท่าตัว และสิงคโปร์ ๕ เท่าตัว และกำลังแรงงานกว่าร้อยละ ๖๕.๑ มีการศึกษาระดับมัธยมต้นและต่ำกว่า นอกจากนี้ กำลังแรงงานกลุ่มเจเนเรชันราย ซึ่งมีจำนวนร้อยละ ๒๗/ ของประชากรในปี ๒๕๕๓ มีลักษณะความเป็นปัจเจกสูง ไม่ให้ความสำคัญกับการมีครอบครัว ส่งผลต่อรูปแบบการประกอบอาชีพ และอัตราการเจริญพันธุ์รวมของประเทศไทยในอนาคต

(๓) กลุ่มผู้สูงอายุวัยกลางและวัยปลายมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น สะท้อนถึงภาระค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพที่เพิ่มมากขึ้น ขณะที่ผู้สูงอายุจำนวนมากยังมีรายได้ไม่เพียงพอในการยังชีพ ผู้สูงอายุมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจาก ๑๐.๓ ล้านคน (ร้อยละ ๑๖.๒) ในปี ๒๕๕๘ เป็น ๒๐.๕ ล้านคน (ร้อยละ ๓๒.๑) ในปี ๒๕๖๓ การเพิ่มขึ้นของผู้สูงอายุวัยกลางและวัยปลายจะส่งผลกระทบต่อภาระค่าใช้จ่ายในการดูแลที่เพิ่มสูงขึ้น แม้ผู้สูงอายุมีส่วนร่วมในการทำงานเพิ่มขึ้น แต่มีรายได้ไม่เพียงพอ กับค่าใช้จ่าย เนื่องจาก มีการออมน้อย และเหล่งรายได้หลักร้อยละ ๗๘.๕ ของรายได้ทั้งหมดมาจากกิจกรรมเกื้อหนุนของบุตร

๒.๒.๒ ครัวเรือนไทยโดยเฉลี่ยมีขนาดลดลงและรูปแบบของครอบครัวเปลี่ยนแปลง มีหลักหลายรูปแบบมากขึ้น อัตราการเจริญพันธุ์ที่ลดลงส่งผลให้ขนาดครัวเรือนโดยเฉลี่ยลดจาก ๓.๖ คน ในปี ๒๕๔๓ เหลือ ๓ คน ในปี ๒๕๖๖ โดยครัวเรือนเดียว ครัวเรือน ๑ รุ่น และครัวเรือนแห่งว่างกลางมีการขยายตัวมากที่สุดในช่วงปี ๒๕๔๓-๒๕๖๖ ส่งผลให้ความสัมพันธ์ทางสังคมและครอบครัวเปลี่ยนแปลงไป ทำให้ครอบครัวเสี่ยงต่อการล้ม塌าย

๒.๒.๓ คนไทยยังมีปัญหาเชิงคุณภาพหัวด้านสุขภาพ การเรียนรู้ และคุณธรรมจริยธรรม โดยคนไทยมีอายุคาดเฉลี่ยสูงขึ้น อายุคาดเฉลี่ยเมื่อแรกเกิดของคนไทย ปี ๒๕๕๗ เพศชาย ๓/๑.๓ ปี เพศหญิง ๓๘.๒ ปี แต่เฉลี่ยชีวิตก่อนวัยอันควรจากโรคและการบาดเจ็บ เนื่องจากโรคไม่ติดต่อและอุบัติเหตุ อย่างไรก็ตาม คนไทยได้รับโอกาสทางการศึกษาสูงขึ้น จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของประชากรวัยแรงงานอายุ ๑๕-๔๙ ปี เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยช่วงปี ๒๕๕๑-๒๕๖๖ มีการศึกษาเฉลี่ย ๔.๙ ปี ขณะที่คุณภาพการศึกษาอยู่ในระดับต่ำ สะท้อนได้จากคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนขั้นพื้นฐาน (O-NET) ในปี ๒๕๖๖ มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าร้อยละ ๕๐ นอกจากนี้ คนไทยส่วนใหญ่มีปัญหาด้านคุณธรรมจริยธรรม โดยผลการวิจัยและการสำรวจต่างๆ พบว่าปัญหาสำคัญที่สุด คือ ความชื้อสัตย์สุจริต และการทุจริตคอร์รัปชัน โดยเห็นว่าต้องส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมในสังคมไทย เร่งด่วน

๒.๒.๔ สถานการณ์ความยากจนมีแนวโน้มลดลง แต่ยังคงมีความเหลื่อมล้ำของการกระจายรายได้ สัดส่วนคนจนลดลงอย่างต่อเนื่องจากร้อยละ ๑๗ ในปี ๒๕๔๓ เหลือร้อยละ ๑๐.๙ ในปี ๒๕๕๖ แต่ความยากจนยังคงตัวหนาแน่นในภาคตะวันเฉียงเหนือและภาคเหนือ ขณะที่ความเหลื่อมล้ำด้านรายได้มีแนวโน้มดีขึ้นเล็กน้อย ค่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ด้านรายได้ลดลงจาก ๐.๔๘๔ ในปี ๒๕๔๓ เหลือ ๐.๔๖๕ ในปี ๒๕๕๖ อย่างไรก็ตาม ความแตกต่างของรายได้ระหว่างกลุ่มคนรวยที่สุดกับกลุ่มคนจนที่สุดแตกต่างกันถึง ๓๔.๙ เท่า ในปี ๒๕๕๖ โดยกลุ่มคนรวยที่สุดร้อยละ ๑๐ ถือครองรายได้สูงถึงร้อยละ ๓๖.๘ ของรายได้ทั้งหมด ขณะที่กลุ่มคนจนที่สุดร้อยละ ๑๐ ถือครองรายได้เพียงร้อยละ ๑.๑ สาเหตุพื้นฐานที่สำคัญจากโครงสร้างเศรษฐกิจที่ไม่สมดุล ส่งผลให้การกระจายประโยชน์ของการพัฒนาไปยังกลุ่มคนต่างๆ ในสังคมไม่ทั่วถึง

* ประชากรที่เกิดช่วงปี ๒๕๑๕-๒๕๔๖

๒.๒.๕ ความเหลื่อมล้ำระหว่างกลุ่มคนยังคงเป็นปัญหาสำคัญของสังคมไทย อันเนื่องมาจากการที่ต้องการให้เกิดความเหลื่อมล้ำในสังคมไทย

(๑) ความเหลื่อมล้ำด้านสินทรัพย์ทั้งด้านการเงินและการถือครองที่ติดยังคงกระดูก ตัวอย่างในกลุ่มคนเพียงส่วนน้อย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการถือครองที่ติดโดยกลุ่มผู้ถือครองที่ติดร้อยละ ๙๐ มีการถือครองที่ติดมากที่สุด มีสัดส่วนการถือครองที่ติดสูงกว่ากลุ่มผู้ถือครองที่ติดร้อยละ ๙๐ ที่มีการถือครองที่ติดน้อยที่สุด ๓๔.๗ เท่า เมื่อจากปัญหากรรมสิทธิ์ที่ติด และการขาดประสิทธิภาพในการบริหารจัดการที่ติดว่าเปล่าของภาครัฐ

(๒) เด็กยากจนยังเข้าไม่ถึงการศึกษาขั้นพื้นฐาน ขณะที่โอกาสในการเข้าถึงการศึกษาในระดับปริญญาตรียังมีความแตกต่างกันตามฐานะของกลุ่มประชากร ระหว่างเขตเมือง-ชนบท และระหว่างภูมิภาค มีปัจจัยหลักมาจากปัญหาเรื่องค่าครองชีพและการเดินทางไปศึกษา โดยกลุ่มประชากรร้อยละ ๑๐ ที่มีฐานะความเป็นอยู่ดีที่สุด มีโอกาสเข้าถึงการศึกษาระดับปริญญาตรีมากกว่ากลุ่มประชากรร้อยละ ๑๐ ที่มีฐานะความเป็นอยู่ด้อยที่สุดประมาณ ๑๙.๑ เท่า นักศึกษาในเขตเมืองมีโอกาสสูงกว่านักศึกษาในเขตชนบทประมาณ ๒.๒ เท่า

(๓) คุณภาพการให้บริการสาธารณสุขยังคงมีความเหลื่อมล้ำกันระหว่างภูมิภาค โดยเฉพาะการกระจายทรัพยากรทางการแพทย์และสาธารณสุข อาทิ การสำรวจทรัพยากรสาธารณสุข ในปี ๒๕๕๖ พ布ว่า อัตราส่วนแพทย์ต่อประชากรระหว่างกรุงเทพฯ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือต่างกันถึง ๓.๖ เท่า

(๔) ความเหลื่อมล้ำการเข้าถึงการศึกษาคุ้มครองทางสังคมของแรงงาน แรงงานอิสระเข้าถึงการคุ้มครองมากขึ้น จากการเข้าถึงการประกันตนตามมาตรา ๔๐ ที่เพิ่มขึ้นจาก ๑.๒๙ ล้านคน

ในปี ๒๕๕๕ เป็น ๒.๔๗/ ล้านคน ในปี ๒๕๕๗ ท้าให้แรงงานในระบบมีสัดส่วนเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๔๑.๔ ในปี ๒๕๕๘ อย่างไรก็ตาม แรงงานในระบบได้รับค่าจ้างเฉลี่ยสูงกว่าแรงงานนอกระบบประมาณ ๒.๑ เท่า ในปี ๒๕๕๙

(๕) ความเหลื่อมล้ำด้านกระบวนการยุติธรรม เนื่องจากประชาชนไม่เข้าใจ กฎหมาย เข้าไม่ถึงกระบวนการยุติธรรม และหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมขาดการบูรณาการ ในการทำงาน นอกจากราชนี ผู้มีรายได้น้อยมักไม่ได้รับความเป็นธรรม ไม่สามารถต่อสู้คดีจากการที่ไม่สามารถรับภาระค่าใช้จ่ายในกระบวนการยุติธรรมและต้องใช้ระยะเวลาภายนอก

๒.๒.๖ คนไทยมีความมั่นคงทางสังคมมากขึ้น จากการที่คนไทยกว่าร้อยละ ๘๙.๙ ได้รับความคุ้มครองทางด้านสุขภาพ โดยอยู่ภายใต้ระบบประกันสุขภาพถ้วนหน้าร้อยละ ๓/๓ ระบบประกันสังคมร้อยละ ๑๖.๓/ และระบบสวัสดิการรักษาพยาบาลข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจร้อยละ ๗.๑ ขณะที่ กลุ่มผู้ด้อยโอกาสสิทธิ์ด้านทางรายได้มั่นคงขึ้นและมีความครอบคลุมมากขึ้น โดยในปี ๒๕๕๘ ผู้สูงอายุได้รับการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพเพิ่มขึ้นเป็นแบบขั้นบันไดตามช่วงอายุ ๘.๓ ล้านคน จากผู้สูงอายุทั้งประเทศ ๑๐.๔ ล้านคน ส่วนผู้พิการได้รับเบี้ยยังชีพเพิ่มขึ้นเป็น ๘๐๐ บาท ครอบคลุมผู้พิการร้อยละ ๘๙.๕ และรัฐให้เงินอุดหนุนแก่เด็กด้อยโอกาสที่อยู่ในครอบครัวยากจนให้ได้รับการเลี้ยงดูที่มีคุณภาพภายใต้โครงการอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดอย่างไรก็ตาม สวัสดิการด้านที่อยู่อาศัยยังไม่ครอบคลุมกลุ่มผู้มีรายได้น้อยและผู้ยากไร้ แม้ว่ารัฐจะจัดสวัสดิการด้านที่อยู่อาศัยภายใต้โครงการต่างๆ แต่ปัจจุบันกลุ่มผู้มีรายได้น้อยและรายได้ปานกลางยังไม่มีกรรมสิทธิ์ในที่อยู่อาศัยถึง ๔,๕๔๔,๙๙๖ ครัวเรือน อย่างไรก็ตาม รัฐเริ่มให้ความสำคัญกับการพัฒนาที่อยู่อาศัยแก่ผู้สูงอายุโดยเฉพาะผู้ที่มีรายได้น้อยและผู้ยากไร้

๒.๒.๗ วัฒนธรรมอันดีงามของไทยเริ่มเสื่อมถอยและสังคมไทยมีแนวโน้มเป็นสังคม พหุวัฒนธรรมมากขึ้น อาทิ การให้คุณค่ากับความสนุกสนาน และความหลากหลาย ละเลยเรื่องวินัย มีความเห็นแก่ตัว ไม่รู้จักเสียสละ ไม่เอื้อเพื่อเพื่อแล้ว และขาดความรับผิดชอบ นอกจากนี้ยังมีแนวโน้ม การเป็นสังคมพหุวัฒนธรรม โดยเฉพาะการเข้ามาของแรงงานต่างชาติ ที่ก่อให้เกิดการนำเข้าวัฒนธรรมต้นทางผสมผสานกับวัฒนธรรมท้องถิ่น

๒.๒.๘ ความเข้มแข็งของชุมชนมีแนวโน้มที่ดีขึ้น ชุมชนสามารถแก้ปัญหาและสนับสนุน ความต้องการของชุมชนด้วยตนเองได้ดีขึ้น โดยมีกระบวนการจัดทำแผนชุมชนที่ครอบคลุมทุกพื้นที่ และ บูรณาการเป็นแผน总体规划เพื่อเชื่อมโยงกับแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แผนพัฒนาอำเภอ และ แผนพัฒนาจังหวัดเพื่อให้ได้รับการสนับสนุนทั้งในด้านองค์ความรู้ และงบประมาณในกิจกรรมที่เกิน ความสามารถของชุมชน มีการรวมกลุ่มทำกิจกรรมทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อมและเชื่อมโยง เป็นเครือข่ายเพิ่มขึ้นจาก ๑๗๓,๖๓๒ แห่งในปี ๒๕๕๕ เป็น ๑๕๒,๓๓/ แห่ง ในปี ๒๕๕๙

ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มธุรกิจชุมชนและอาชีพ ร้อยละ ๓๒.๕ ขององค์กรทั้งหมด และองค์กรการเงิน ร้อยละ ๒๖.๓%

๒.๒.๙ ความไม่ยอมรับในความคิดเห็นที่แตกต่างกันส่งผลให้เกิดความขัดแย้งในสังคม ในช่วงระยะเวลากว่า ๑๐ ปีที่ผ่านมา ความขัดแย้งในเชิงความคิดเห็นทางการเมืองของกลุ่มต่างๆ ที่มีความรุนแรงมากขึ้น นำไปสู่ความสูญเสียต่อชีวิต ทรัพย์สิน และส่งผลกระทบสภาพจิตใจของประชาชนทั้งทางตรงและทางอ้อม

๒.๓ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒.๓.๑ ทรัพยากรธรรมชาติส่วนใหญ่ถูกนำไปใช้ในการพัฒนาจำนวนมาก ก่อให้เกิดความเสื่อมโทรมอย่างต่อเนื่องและเกิดปัญหาความขัดแย้งในการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติมากขึ้น

(๑) พื้นที่ป่าไม้ลดลง เนื่องจากจำนวนประชากรที่เพิ่มมากขึ้น ทำให้ความต้องการใช้ที่ดินเพื่อการผลิตทางการเกษตร การอยู่อาศัย และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพิ่มมากขึ้น ตามไปด้วย พื้นที่ป่าไม้จึงถูกบุกรุกทำลายมากขึ้น โดยพื้นที่ป่าไม้ลดลงจาก ๑๗๑.๐๙ ล้านไร่ หรือ ร้อยละ ๕๓.๓๓ ของพื้นที่ทั้งหมดของประเทศไทยในปี ๒๕๐๔ เป็น ๑๐๒ ล้านไร่ หรือคิดเป็นร้อยละ ๓๑.๙ ในปี ๒๕๕๖

(๒) ทรัพยากรดินเสื่อมโทรม ทำให้ความหลากหลายทางชีวภาพถูกคุกคาม ทรัพยากรดินและที่ดินมีปัญหาความเสื่อมโทรมของดินจากการใช้ประโยชน์ที่ไม่ถูกต้องตามหลักวิชาการ ดินเนยกทรารมเสื่อมคุณภาพ การชะล้างพังทลายของดิน นอกจาคนี้ ยังมีปัญหาพื้นที่สูงชันหรือพื้นที่ภูเขา ซึ่งมีข้อจำกัดในการนำไปใช้ประโยชน์ การใช้ทรัพยากรที่ดินของประเทศไทยไม่มีประสิทธิภาพและขาดการบูรณาการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง การบริหารจัดการที่ดินมีปัญหาความไม่เป็นธรรมและการกระจายสิทธิการถือครองที่ดิน ความหลากหลายทางชีวภาพกำลังตกอยู่ภายใต้ภาวะถูกคุกคาม โดยมีสาเหตุมาจากการสูญเสียระบบนิเวศป่าไม้อย่างต่อเนื่องเป็นเวลานาน

(๓) ป่าชายเลนและระบบนิเวศชายฝั่งถูกทำลาย และมีการเปลี่ยนสภาพไปใช้ประโยชน์อื่นๆ จำนวนมาก เช่น การเพาะเลี้ยงชายฝั่ง โดยเฉพาะการทำนาถุ่น การขยายตัวของเมืองและอุตสาหกรรม ทำให้พื้นที่ป่าชายเลนลดลงจากปี ๒๕๐๔ ที่มีพื้นที่ป่าชายเลนกว่า ๒.๓ ล้านไร่ เหลือเพียง ๑.๕ ล้านไร่ ในปี ๒๕๕๖ คิดเป็นการลดลงร้อยละ ๓๔.๘ ทำให้รัฐเริ่มนิยามเป็นป่าชายเลนอย่างจริงจัง โดยไม่อนุญาตการต่อสัมปทานบัตรทั้งหมดตั้งแต่ปี ๒๕๓๔ และห้ามการใช้ประโยชน์อื่น ๆ อย่างไร ก็ตาม ในระหว่างปี ๒๕๔๘ - ๒๕๕๘ พบว่า ป่าชายเลนมีสภาพดีขึ้น ในปี ๒๕๕๔ ผลผลิตประมาณทั้งหมด มีปริมาณเพียง ๑.๖๑ ล้านตันลดลงจากปี ๒๕๔๘ ที่มีปริมาณ ๒.๔๑ ล้านตัน ในขณะที่พื้นที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งของประเทศไทยยังคงขยายตัวอย่างต่อเนื่องจากปริมาณความต้องการสัตว์น้ำที่เพิ่มมากขึ้น

(๔) การผลิตพลังงานในประเทศไทยไม่เพียงพอ กับความต้องการ แต่ประสิทธิภาพการใช้พลังงานตีขึ้น ความต้องการใช้พลังงานของประเทศไทยเพิ่มขึ้นตลอด ๓๐ ปีที่ผ่านมา แต่การผลิตพลังงานเชิงพาณิชย์เพื่อการบริโภคภายในประเทศไม่เพียงพอ กับความต้องการ ทำให้ต้องนำเข้าจากต่างประเทศเพิ่มขึ้น โดยในปี ๒๕๕๕ ต้องนำเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ ๖ อุปทานร้อยดับ ๑.๐๘ ล้านบาร์เรลเทียบเท่าน้ำมันดิบต่อวัน คิดเป็นร้อยละ ๔๔ ของความต้องการใช้ในปี ๒๕๕๕ และคิดเป็นร้อยละ ๑๙.๕ ของ GDP โดยน้ำมันดิบมีการนำเข้าสูงที่สุดคิดเป็นร้อยละ ๗๙ ของการนำเข้าพลังงานทั้งหมด ขณะที่การใช้พลังงานเชิงพาณิชย์ขึ้นต้นในปี ๒๕๕๕ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๖.๘ อุปทานร้อยดับ ๑.๙๙ ล้านบาร์เรลเทียบเท่าน้ำมันดิบต่อวัน ทั้งนี้ ประสิทธิภาพการใช้พลังงานของประเทศไทยมีแนวโน้มดีขึ้น โดยมีอัตราการเพิ่มขึ้นของการใช้พลังงานต่ำกว่าอัตราขยายตัวของ GDP โดยในปี ๒๕๕๕ การเพิ่มขึ้นของ GDP ร้อยละ ๑ ขณะที่มีการใช้พลังงานเพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ ๐.๙

(๕) ทรัพยากร่น้ำยังมีส่วนที่ไม่สามารถจัดสรรได้ตามความต้องการ ประเทศไทยประกอบด้วย ๒๕ ลุ่มน้ำหลัก น้ำท่าตามธรรมชาติ มีปริมาณรวม ๒๘๕,๒๒๓ ล้านลูกบาศก์เมตร ขณะที่การพัฒนาแหล่งเก็บกักน้ำในประเทศมีความจุคิดเป็นร้อยละ ๙๘ ของปริมาณน้ำท่าธรรมชาติ มีอัตราการเพิ่มขึ้นต่อปี ๒๗% และน้ำบาดาล มีปริมาณการกักเก็บในชั้นน้ำบาดาลรวมประมาณ ๑.๑๓ ล้านล้านลูกบาศก์เมตร มีศักยภาพที่จะพัฒนาขึ้นมาใช้ได้ โดยไม่กระทบต่อปริมาณน้ำบาดาลที่มีอยู่ได้รวมปีละ ๖๘,๒๐๐ ล้านลูกบาศก์เมตร อย่างไรก็ตาม การพัฒนาน้ำบาดาลขึ้นมาใช้ มีข้อจำกัดในเรื่องของความคุ้มทุน เนื่องจากมีค่าใช้จ่ายในการสูบน้ำและการดำเนินการสำรวจสูง ขณะที่ภาคร่วมความต้องการใช้น้ำในประเทศ ในปี ๒๕๕๗ มีจำนวนประมาณ ๑๕๑,๗๕๐ ล้านลูกบาศก์เมตร โดยที่ศักยภาพของการเข้าถึงแหล่งน้ำของภาคส่วนต่างๆ มีจำนวน ๑๐๒,๑๕๐ ล้านลูกบาศก์เมตร และยังไม่สามารถจัดสรรน้ำตามความต้องการได้อีกประมาณ ๔๙,๖๑๐ ล้านลูกบาศก์เมตร

๒.๓.๒ ปัญหาสิ่งแวดล้อมเพิ่มสูงขึ้นตามการขยายตัวของเศรษฐกิจและชุมชนเมือง

(๑) ปัญหาขยะมูลฝอยยังไม่ได้รับการแก้ไขอย่างมีประสิทธิภาพ แนวโน้ม

อัตราการเกิดขยะมูลฝอยเฉลี่ยต่อคนต่อวันเพิ่มสูงขึ้นจาก ๑.๐๔ กิโลกรัม/คน/วัน ในปี ๒๕๕๓ เป็น ๑.๑๑ กิโลกรัม/คน/วัน ในปี ๒๕๕๗ สถานที่กำจัดขยะแบบถูกต้องตามหลักวิชาการมีเพียงร้อยละ ๑๙ และมีการนำมูลฝอยกลับไปใช้ประโยชน์เพียงร้อยละ ๑๙ ทำให้มีปริมาณขยะสะสมติดค้างเพิ่มสูงขึ้นถึง ๑๙.๙ ล้านตัน ในปี ๒๕๕๖ ของเลี้ยงอันตราย ในปี ๒๕๕๗ มีประมาณ ๒.๖๙ ล้านตัน โดยขยะอิเล็กทรอนิกส์มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ต่อปี เนื่องจากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่มีการปรับเปลี่ยนอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้ในอนาคตอาจต้องประสบปัญหาการกำจัดซากของเสียเหล่านี้หากภาครัฐไม่มีมาตรการหรือมีกฎหมายควบคุมการใช้เคมีซึ่งอย่างครบวงจร ขณะที่การจัดการของเสียอันตรายจากภาคอุตสาหกรรมสามารถจัดการได้ประมาณร้อยละ ๗๐ โดยภาคอุตสาหกรรม

มีการนำของเสียอันตรายกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่มากขึ้น แต่ยังพบการลักลอบทิ้งกากอุตสาหกรรม ในหลายพื้นที่อย่างต่อเนื่อง เนื่องจากดันทุนในการกำจัดสูง

(๒) ผลกระทบทางอากาศยังเกินมาตรฐานหลายแห่ง แต่มีแนวโน้มดีขึ้น ในปี ๒๕๕๗ พ布สารมลพิษทางอากาศเกินค่ามาตรฐานในหลายพื้นที่ของประเทศไทย และที่เป็นปัญหาสำคัญ ได้แก่ ฝุ่นละออง ก๊าซไฮโดรเจน และสารอินทรีย์ระเหยง่าย (VOCs) โดยมีพื้นที่วิกฤตในเขตพื้นที่มาบตาพุด จังหวัดระยอง ที่ยังคงประสบปัญหาสารอินทรีย์ระเหยง่าย ในขณะที่พื้นที่อื่น เช่น กรุงเทพฯ ปทุมธานี เชียงใหม่ ขอนแก่น พบรานส์ชินเกินค่ามาตรฐาน แต่ส่วนใหญ่มีปริมาณลดลงจากปีที่ผ่านมา ซึ่งได้รับผลดีจากการปรับปรุงมาตรฐานน้ำมันเชื้อเพลิงเมื่อต้นปี ๒๕๕๗ ทั้งนี้ ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร การที่ปัญหาฝุ่นละอองและเบนซินมีปริมาณลดลง ส่วนหนึ่งเป็นผลการปรับปรุงมาตรฐานน้ำมันเชื้อเพลิง จาก EURO ๓ เป็น EURO ๔ ตั้งแต่ปี ๒๕๕๙ และ การปรับปรุงระบบขนส่งสาธารณะและทางจักรยาน การเข้มงวดกับการตรวจจับรถควันดำ อย่างไรก็ตาม ปัญหามลพิษทางอากาศในพื้นที่มาจากสาเหตุ หลักคือปริมาณรถยนต์จำนวนมากสำหรับมลพิษจากหมอกควัน ในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน พบร่วมกับสถานการณ์ดีขึ้นเป็นลำดับ โดยความร่วมมือและการทำงานระหว่างภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) และประชาชนดีขึ้น

(๓) คุณภาพน้ำที่อยู่ในเกณฑ์ดีมีแนวโน้มลดลง สถานการณ์คุณภาพน้ำในช่วง ๑๐ ปีที่ผ่านมา (พ.ศ. ๒๕๔๘-๒๕๕๗) มีแนวโน้มเลื่อนไถ่ลง โดยแหล่งน้ำที่อยู่ในเกณฑ์ดีมีแนวโน้มลดลง ส่วนแหล่งน้ำที่อยู่ในเกณฑ์พอใช้และเลื่อนไถ่ลงมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น สาเหตุสำคัญมาจากการชะหนาดินที่มีปัจจัยค้างจากการเกษตรและการปลูกสัตว์ และการระบายน้ำเสียจากชุมชน ระบบบำบัดน้ำเสียรวมของชุมชน มีจำนวนไม่เพียงพอต่อการบำบัดน้ำเสียที่เพิ่มขึ้นตามการขยายตัวและการเจริญเติบโตของชุมชน โดยปัจจุบัน มีปริมาณน้ำเสียจากชุมชน ๑๐.๓ ล้านลูกบาศก์เมตรต่อวัน ขณะที่ระบบบำบัดน้ำเสียรองรับน้ำเสียที่เกิดขึ้นได้เพียงร้อยละ ๓๑

(๔) ประเทศไทยปล่อยก๊าซเรือนกระจกเพิ่มขึ้น แต้อัตราการเติบโตลดลงปริมาณ การปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากภาคพลังงานมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ตามปริมาณ ความต้องการใช้พลังงานที่เพิ่มขึ้นตามการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศไทย จากรายงานแห่งชาติดับที่ ๒ การจัดทำบัญชีก๊าซเรือนกระจกของประเทศไทย ระบุว่าประเทศไทยมีการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในปี ๒๕๕๗ ปริมาณ ๒๖๗.๐๘ ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า และเพิ่มเป็น ๒๖๕.๙ ล้านตัน คาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า ในปี ๒๕๕๗ โดยปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นร้อยละ ๓.๓ ต่อปี อย่างไรก็ตาม อัตราการเติบโตลดลงในช่วง ๕ ปีที่ผ่านมา ทั้งนี้เนื่องมาจากการลดก๊าซเรือนกระจกจากต่างๆ ที่มีการดำเนินงานเพิ่มมากขึ้นในประเทศไทย ประกอบกับการกักเก็บก๊าซเรือนกระจกในภาคป่าไม้และการใช้ประโยชน์ที่ดินมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นร้อยละ ๑.๑

จึงส่งผลให้ภาคดังกล่าวเป็นภาคที่มีความสำคัญมากในการเพิ่มการคุ้มครองและช่วยลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากโดยรวมของประเทศ

๒.๓.๓ ภัยพิบัติทางธรรมชาติโดยเฉพาะอย่างยิ่งอุทกภัยเกิดขึ้นบ่อยครั้งและมีความรุนแรงมากขึ้น ส่งผลกระทบต่อภาคการผลิตและวิถีการดำรงชีวิตของคนไทย ทั้งอุทกภัย ภัยแล้ง วาตภัยและดินถล่ม สร้างความเสียหายนับเป็นมูลค่ากว่าหมื่นล้านบาท อันเป็นผลกระทบมาจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ภัยพิบัติทางธรรมชาติโดยเฉพาะอย่างยิ่งอุทกภัยมีแนวโน้มและความถี่มากขึ้น ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อภาคการผลิตและวิถีการดำรงชีวิตของคนไทยเป็นประจำทุกปี ในมิติของจำนวนประชากรเสี่ยงภัยจะพบว่าภัยแล้งเป็นภัยธรรมชาติที่ส่งผลกระทบต่อประชากรเป็นจำนวนมากมากกว่าภัยประทุมที่น้ำท่วมเป็นภัยธรรมชาติที่ส่งผลให้ประเทศไทยถูกจัดอยู่ในลำดับประเทศที่มีความเสี่ยงต้นๆ ของโลก

๒.๔ ด้านการบริหารจัดการและการปรับปรุงประสิทธิภาพกลไกการพัฒนา

๒.๔.๑ ด้านธรรมาภิบาล

(๑) ประเทศไทยจะต้องให้ความสำคัญกับเรื่องธรรมาภิบาล อย่างเร่งด่วนจากการประเมินผ่านดัชนีความอุ่นเย็นเป็นสุขร่วมกันในสังคมไทย ชี้ว่า สังคมไทยในภาพรวมมีความอุ่นเย็นเป็นสุขร่วมกันอยู่ในระดับปานกลางในปี ๒๕๕๙ แต่องค์ประกอบด้านสังคมประชาชนชี้ไปยังที่มีธรรมาภิบาลอยู่ในระดับที่ต้องเร่งแก้ไข สถานการณ์ดังกล่าว ถือเป็นความจำเป็นของประเทศไทยที่จะต้องให้ความสำคัญกับเรื่องธรรมาภิบาลอย่างเร่งด่วน เนื่องจากสถานการณ์วิกฤตคุณธรรม จริยธรรมและธรรมาภิบาลของสังคมไทย + หลักธรรมาภิบาล ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ. ๒๕๕๙ มีอย่างน้อย ๖ ประการคือ

(๑) หลักนิติธรรม (๒) หลักคุณธรรม (๓) หลักความโปร่งใส (๔) หลักความมีส่วนร่วม

(๕) หลักความรับผิดชอบ (๖) หลักความดุเม็ด

ขณะนี้ ได้มีการสะสมตัวและลุกมาสู่ทุกภาคส่วน ได้แก่ ภาคการเมืองทั้งระดับชาติและระดับห้องถีนที่มีการซื้อสิทธิ์ ขายเสียง มีการทุจริตเพื่อให้ได้รับการเลือกตั้ง มีผลประโยชน์ส่วนตนทับซ้อนกับผลประโยชน์รัฐหน่วยงานภาครัฐ มีระบบการบริหารงานที่ไม่เป็นธรรมาภิบาล มีการใช้อำนาจหน้าที่โดยมิชอบ หาผลประโยชน์ให้ตนเองและพวกพ้อง ภาคธุรกิจบางส่วนมีการร่วมมือกับนักการเมืองและข้าราชการ กระทำการทุจริตเพื่อให้ได้งานจากภาครัฐ ปิดงานอย่างรวดเร็ว ผูกขาดทางธุรกิจ หลักเลี้ยงภาษี ขาดความรับผิดชอบต่อผู้บริโภค ภาคประชาชนมีแนวโน้มยอมรับการทุจริตต่างๆ ที่ตนเองได้รับประโยชน์มากขึ้น สถาบันทางศาสนาบางส่วนประพฤติผิดคุณธรรมและจริยธรรมเสียเงิน มีปัญหาการบริหารจัดการทรัพย์สินของส่วนรวม ขาดความโปร่งใส ปล่อยให้คนบางกลุ่มใช้ศาสนาเป็นเครื่องมือแสวงหาประโยชน์ สื่อมวลชนหลายสำนักวางแผนตัวไม่เป็นกลาง ไม่แสดงบทบาทในการต่อต้านการทุจริต

หรือปกปิดข้อเท็จจริง รับผลประโยชน์จากกลุ่มนayeทุนและนักธุรกิจการเมืองจนไม่สามารถรักษา
จริยธรรมหรือจรรยาบรรณของวิชาชีพได้

(๒) ภาคเอกชนมีการประเมินหลักบรรษัทภิบาล ตั้งแต่ปี ๒๕๕๔ โดยสมาคมส่งเสริมสถาบัน
กรรมการบริษัทไทย (Thai Institute of Directors : IOD) ได้สำรวจการกำกับดูแลกิจการของบริษัท
จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยอย่างต่อเนื่อง พบว่า บริษัทจดทะเบียนที่มีธรรมาภิบาล
มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๗๗% ในปี ๒๕๕๗ ถือว่าอยู่ในระดับดีเมื่อเทียบกับปี ๒๕๕๕ ที่มีคะแนนเฉลี่ย
อยู่ที่ ๕๙% และมีคะแนนเฉลี่ยลดลงเมื่อเทียบกับปี ๒๕๕๔ ที่มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๗๗% แสดงให้เห็นว่า
บริษัทจดทะเบียนไทย ให้ความสำคัญในการพัฒนาการกำกับดูแลกิจการที่ดีเพื่อโอกาสในการเติบโต
อย่างยั่งยืนและสร้างความเชื่อมั่นแก่ผู้ลงทุนทั้งในประเทศและต่างประเทศสู่การยอมรับในระดับสากล

๒.๔.๒ ด้านการบริหารจัดการภาครัฐและการกระจายอำนาจ

(๑) การบริหารจัดการภาครัฐมีการปรับปรุงตามยุคสมัย พระราชบัญญัติ
ระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๘ ได้จัดระเบียบการบริหารราชการแผ่นดินแบ่งออก
เป็น ๓ ส่วน ได้แก่ บริหารราชการส่วนกลาง บริหารราชการส่วนภูมิภาค และบริหารราชการส่วน
ท้องถิ่นที่ใช้หลักการกระจายอำนาจที่ส่วนกลางได้มอบอำนาจระดับหนึ่งให้ประชาชนในท้องถิ่นไป
ดำเนินการปกครองตนเองอย่างอิสระโดยที่ไม่ขัดต่อกฎหมายของประเทศ ทั้งสามส่วนนี้อยู่ในการ
ควบคุมและบริหารงานของคณะกรรมการรัฐมนตรี ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบบริหารราชการแผ่นดิน รวมไปถึง
การกำหนดนโยบายเพื่อให้ข้าราชการนำไปปฏิบัติ ทั้งนี้ การปฏิรูประบบราชการที่เกิดการเปลี่ยนแปลง
อย่างชัดเจนในโครงสร้างของหน่วยราชการเกิดขึ้นจากพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม
พ.ศ. ๒๕๔๕ มีการกำหนดส่วนราชการไว้เป็น ๑๐ กระทรวง และส่วนราชการไม่สังกัดสำนัก
นายกรัฐมนตรี กระทรวง หรือทบวง

(๒) การกระจายอำนาจเกิดผลสำเร็จหลายด้านแต่ยังมีปัญหาที่ต้องแก้ไข
การกระจายอำนาจให้แก่ อปท. ในระยะที่ผ่านมาได้ดำเนินการตามแนวทางของรัฐธรรมนูญแห่ง^๑
ราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๔๐ และ ๒๕๕๐ และตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่น และแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ฉบับที่ ๑ และฉบับที่ ๒ นอกจากนั้น มีการใช้งบประมาณเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดการถ่ายโอนภารกิจ
หน้าที่และเพิ่มรายได้ในการดำเนินงานของ อปท. โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๓๓ สัดส่วนของรายได้
ของท้องถิ่นต่อรายได้รัฐบาลติดเป็นร้อยละ ๑๓.๓๓ เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๒๕.๑๗ ในปีงบประมาณ
๒๕๕๐ และร้อยละ ๒๘.๑๑ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ มีการถ่ายโอนภารกิจไปแล้วตามแผนปฏิบัติ
การกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่ อปท. ฉบับที่ ๑ จำนวน ๑๔๕ ภารกิจจากการที่
จะต้องถ่ายโอน ๒๔๕ ภารกิจและถ่ายโอนภารกิจตามแผนปฏิบัติการฯ ฉบับที่ ๒ จำนวน ๗๕ งาน/

กิจกรรม จาก ๑๑๔ งาน/กิจกรรม และถ่ายโอนบุคลากรจากส่วนกลางให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน ๙,๘๕๐ คน แบ่งเป็นข้าราชการ ๑,๓๓๗ คน บุคลากรทางการศึกษา ๕,๒๙๕ คน ข้าราชการ กระทรวงสาธารณสุขซึ่งประจำอยู่ที่สถานีอนามัย จำนวน ๓๙ คน และลูกจ้างประจำ ๓,๐๙๘ คน อย่างไรก็ตามยังมีปัญหาที่ต้องการแก้ไข เช่น การทับซ้อนของอำนาจหน้าที่และเขตพื้นที่ระหว่าง องค์การบริหารส่วนจังหวัดและเทศบาลหรือองค์การบริหารส่วนตำบล ทำให้การจัดบริการสาธารณะ ให้กับประชาชนยังขาดความสมดุล ปัญหาการซื้อเสียง ทำให้การเลือกตั้งระดับท้องถิ่นขาดความชอบธรรม และปัญหาการขาดแคลนรายได้ของ อปท. ซึ่งรายได้ที่ท้องถิ่นจัดเก็บเองในภาพรวมมีสัดส่วน เพียงร้อยละ ๘.๙๐ ของรายได้รัฐบาลในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ และเพิ่มเป็นร้อยละ ๑๐.๖๕ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ ท้องถิ่นจำเป็นต้องเพิ่งพาเงินอุดหนุนจากรัฐบาล คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๕๒ และร้อยละ ๓๙.๔๖ ตามลำดับ ส่งผลให้ อปท. ในพื้นที่ที่มีกิจกรรมทางเศรษฐกิจหนาแน่น เช่น การเป็น แหล่งที่ตั้งของอุตสาหกรรม การค้า การบริการ การเป็นพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ แหล่งท่องเที่ยว ที่มีชื่อเสียงระดับโลก การจัดบริการสาธารณะรองรับการเดิบโตของเมืองและการเพิ่มขึ้นของประชากร แห่งและแรงงานต่างด้าวได้อย่างมีขอบเขตจำกัด

๒.๔.๓ ด้านการทุจริตคอร์รัปชันไทยกลังประஸบปัญหาการทุจริตเชิงนโยบายและผลประโยชน์ ทับซ้อนเป็นอย่างมาก พัฒนาการของการทุจริตคอร์รัปชันในสังคมไทยเปลี่ยนแปลงจากในอดีตที่มี รูปแบบการทุจริตจัดซื้อจัดจ้าง รับสินบน ซึ่งสามารถตรวจสอบหาหลักฐานจับผิดมาลงโทษได้ เนื่องจากมีความซับซ้อนไม่มากเท่ากับการทุจริตคอร์รัปชันในปัจจุบันที่ประเทศไทยมีความเสียหายจาก การทุจริตคอร์รัปชันขนาดใหญ่ที่สูงเป็นเสนอถานบท อันเนื่องจากการทุจริตเชิงนโยบายและ ผลประโยชน์ทับซ้อนซึ่งเป็นรูปแบบใหม่ที่เกิดมากขึ้นในช่วงที่รัฐเข้ามามีบทบาทในการพัฒนาเศรษฐกิจ และการทางการประโยชน์จากธุรกิจในโลกสมัยใหม่ มีความซับซ้อนเพิ่มขึ้นและในปัจจุบันประเทศไทยประสบ ปัญหาการทุจริตเชิงนโยบายและผลประโยชน์ทับซ้อนเป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นองค์กรภาครัฐหรือ ภาคเอกชน และมาตรการต่างๆ ที่ออกมาร่วมทั้งกฎหมายเกี่ยวกับการทุจริตและการตรวจสอบจาก องค์กรต่างๆ ยังไม่สามารถที่จะเข้าไปแก้ไขปัญหาเหล่านี้ได้ ดังปรากฏตามดัชนีภาพลักษณ์ คอร์รัปชัน (Corruption Perception Index : CPI) พ.ศ. ๒๕๕๗ ขององค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ พบว่าประเทศไทยได้ ๓๘ คะแนนจากคะแนนเต็ม ๑๐๐ คะแนน อยู่อันดับที่ ๘๕ จากการจัดอันดับ ทั้งหมด ๑๗๕ ประเทศทั่วโลก จะเห็นได้ว่าประเทศไทยมีคะแนนดีขึ้นเล็กน้อยเทียบกับปี ๒๕๕๖ ที่ได้ ๓๕ คะแนน อยู่อันดับ ๑๐๒ โดยเมื่อเทียบกับประเทศไทยในกลุ่มอาเซียน พบว่า ประเทศไทยมีคะแนน เท่ากับประเทศไทยพิลิปปินส์ ส่วนประเทศไทยสิงคโปร์สูงถึง ๘๔ คะแนน และมาเลเซียได้ ๕๙ คะแนน (คะแนนมาก หมายถึง มีคอร์รัปชันน้อย)

๓. บริบทการเปลี่ยนแปลงและภาพอนาคตประเทศไทย

๓.๑ บริบทภายใน

๓.๑.๑ ภาพเศรษฐกิจไทยในกรณีฐานภายในได้สมมติฐาน

(๑) แนวโน้มการขยายตัวของเศรษฐกิจโลกเฉลี่ยร้อยละ ๓.๘ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ และร้อยละ ๔.๒ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓

(๒) การลงทุนภาคธุรกิจขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๔

(๓) ราคาน้ำมันเฉลี่ย ๗๐ – ๙๐ ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรลในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ และเฉลี่ย ๘๐ – ๑๐๐ ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรลในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓

(๔) ผลิตภาพการผลิตรวมขยายตัวร้อยละ ๒.๑ โดยผลิตภาพการผลิตภาคเกษตรลดตัวต่อเนื่องเฉลี่ยร้อยละ ๐.๘ ภาคอุตสาหกรรมขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๒.๐ และภาคบริการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๓.๐

(๕) การลงทุนภาคเอกชนขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๔ และ

(๖) กำลังแรงงานลดลงเฉลี่ยร้อยละ ๐.๒ และร้อยละ ๐.๓ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ และ๑๓ ตามลำดับภายใต้สมมติฐานเหล่านี้ เศรษฐกิจไทยในช่วง ๑๐ ปีข้างหน้ามีแนวโน้มที่จะขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๓.๓ – ๔.๓ โดยมีค่ากลางของการประมาณการร้อยละ ๓.๘ ซึ่งทำให้เศรษฐกิจไทยจะสามารถขยายฐานะขึ้นเป็นประเทศรายได้สูงในช่วงปี ๒๕๗๑ (ในกรณีเศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๔.๓) – ๒๕๗๔ (ในกรณีเศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๓.๓) การขยายตัวในกรณีฐานดังกล่าวทำให้เศรษฐกิจไทยมีความเสี่ยงที่จะตกอยู่ภายใต้ภัยคุกคามโดยปานกลางอย่างถาวรมากขึ้น เมื่อคำนึงถึงเงื่อนไขในระยะยาว โดยเฉพาะ

(๑) การลดลงของกำลังแรงงานที่จะลดตัวเร่งขึ้นเป็นเฉลี่ยร้อยละ ๑.๐ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๔ ซึ่งจะเป็นปัจจัยถ่วงต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจมากขึ้น

(๒) ขีดความสามารถด้านการคิดค้นเทคโนโลยีและนวัตกรรมซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นในการยกระดับฐานะประเทศเข้าสู่การเป็นประเทศรายได้สูงจะลดลงตามการเพิ่มขึ้นของสัดส่วนของประชากรผู้สูงอายุ

(๓) จำนวนประชากรรวมจะเริ่มลดลงในปี ๒๕๗๐ ซึ่งส่งผลให้อุปสงค์และการผลิตเพื่อตอบสนองความต้องการในประเทศขยายตัวช้าลง

(๔) การเพิ่มขึ้นของขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศต่างๆ ที่การปรับตัวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุช้ากว่าไทย

(๕) ภาระการใช้จ่ายเพื่อคูณผู้สูงอายุเพิ่มขึ้นทำให้การจัดสรรงบประมาณเพื่อการพัฒนาประเทศเพื่อยกระดับฐานะการพัฒนาประเทศมีข้อจำกัดมากขึ้น

(๖) เกณฑ์รายได้ขั้นต่ำสำหรับการเป็นประเทศไทยได้ขึ้นสูงปรับตัวเพิ่มขึ้นเฉลี่ยประมาณ ๑๐๐ - ๒๐๐ ดอลลาร์ สร. ต่อคนต่อปีตามการเพิ่มขึ้นของรายได้และมาตรฐานการครองชีพของประเทศสำคัญๆ เนื่องจากต้องการทำให้ประเทศไทยมีความสุ่มเสียงที่จะไม่สามารถหารายได้ที่เพียงพอในการที่จะทำให้คนไทยได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ มีความภาคภูมิ มีเกียรติและศักดิ์ศรีในประชาคมภูมิภาคและในเวทีโลก

๓.๑.๒ การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของประเทศไทยส่งผลให้อัตราการฟื้นฟิ้งของประชากรวัยแรงงานต้องแบกรับการคูณผู้สูงอายุเพิ่มสูงขึ้น โดยในปี ๒๕๕๓ มีประชากรวัยแรงงาน ๕ คนที่มีศักยภาพแบกรับผู้สูงอายุ ๑ คน และคาดการณ์ว่าในปี ๒๕๘๓ จะเหลือประชากรวัยแรงงานเพียง ๑.๗ คนแบกรับผู้สูงอายุ ๑ คน การขาดแคลนกำลังแรงงานทำให้ต้องนำเข้าแรงงานต่างด้าวจากประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งส่งผลกระทบต่อตลาดแรงงานไทยในด้านการยกระดับรายได้และทักษะฝีมือแรงงานเช่นเดิม ผลิตภาพแรงงานไทยอาจเพิ่มขึ้นช้า ปัญหาการค้ามนุษย์ และการขาดการคุ้มครองทางสังคมขั้นพื้นฐานที่จำเป็น ซึ่งจะเป็นปัญหาต่อเนื่องที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของคนไทยอาทิ อาชญากรรม โรคระบาด และภาระทางการคลังของระบบบริการทางสังคมอย่างไรก็ตาม นับเป็นโอกาสในการพัฒนาสินค้าและบริการ ธุรกิจบริการที่เหมาะสมกับกลุ่มผู้สูงอายุที่เพิ่มขึ้น เป็นตัวเลขเบื้องต้น สคช. จะคำนวณใหม่อีกครั้งเมื่อการปรับปูฐานข้อมูลในแบบจำลองเสร็จสมบูรณ์

เกณฑ์ขั้นต่ำในปี ๒๕๙๒ ซึ่งอยู่ที่ ๑๒,๗๔ ดอลลาร์ สร. ต่อคนต่อปี

๓.๑.๓ ความเหลื่อมล้ำความเหลื่อมล้ำเป็นปัญหาสำคัญในสังคมไทยทั้งความเหลื่อมล้ำด้านรายได้ โอกาสการเข้าถึงบริการภาครัฐและการเข้าถึงทรัพยากรัฐธรรมชาติ นำไปสู่ความขัดแย้งในสังคมและเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศที่ลดทอนความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและความมั่นคงทางสังคมจากการกระจายรายได้และผลประโยชน์ของการพัฒนาไปยังกลุ่มคนต่างๆ ในสังคม บางพื้นที่และบางสาขางานผลิตไม่ทั่วถึงเป็นธรรมผลประโยชน์ส่วนใหญ่ตกอยู่ในกลุ่มที่มีโอกาสและรายได้สูง ทำให้สัดส่วนรายได้ระหว่างกลุ่มคนรายร้อยละ ๑๐ ของประชากรกับกลุ่มคนจนร้อยละ ๑๐ ของประชากรมีความแตกต่างกันถึง ๓๔.๙ เท่า ในปี ๒๕๙๒ นอกจากนี้ ความเหลื่อมล้ำยังส่งผลให้เกิดปัญหาต่างๆ อาทิ ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชั่น คนยากจนขาดโอกาสการเข้าถึงบริการการศึกษาและสาธารณสุขที่มีคุณภาพอย่างเท่าเทียม การเย่งชิงทรัพยากร การรับรู้ข้อมูลข่าวสารปัญหาอาชญากรรมและยาเสพติด

๓.๑.๔ ความเป็นเมืองการเปลี่ยนแปลงพื้นที่ชนบทไปสู่ความเป็นเมืองมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเพื่อลดความแออัดของเมืองหลวงและเมืองหลัก อันเป็นการกระจายความเจริญสู่พื้นที่นั้นๆ จึงจำเป็นที่จะต้อง

มีการลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน การจัดบริการสาธารณูปโภครองรับการเติบโตของเมือง การใช้ประโยชน์ของทรัพยากรห้องถินทั้งปัจจัยการผลิตและแรงงานไปสู่ภาคการค้า บริการ และอุตสาหกรรม ตลอดจนการแสวงหาเทคโนโลยีใหม่ๆ ที่จะช่วยลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะส่งผลต่อการลดลงและความเสื่อมโทรมของทรัพยากรห้องถิน การลดลงของแรงงานในภาคเกษตร รวมทั้งปัญหาการบริหารจัดการขยะทั้งขยะชุมชนและอุตสาหกรรม ทั้งนี้ การเพิ่มชีวิตประจำการและแรงงานในพื้นที่อาจส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของวิถีชีวิตและวัฒนธรรมห้องถิน อย่างไรก็ตาม การผลิตและกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่มีขนาดใหญ่ขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการคนในเมืองที่มากขึ้น จะส่งผลให้เกิดการประยุคจากนัด การขนส่งมีต้นทุนต่ำลง และการลงทุนในระบบสาธารณูปโภคจะมีความคุ้มค่ามากขึ้น นอกจากนี้ ความต้องการแรงงานที่มากขึ้นจะมีส่วนเรื่องการทำให้จำเป็นต้องมีการจัดตั้งสถาบันการศึกษาในพื้นที่เพื่อตอบสนองความต้องการของสถานประกอบการที่มีจำนวนมาก

๓.๑.๕ การบริหารจัดการภาครัฐ

(๑) ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๘ วางกรอบด้านการบริหารจัดการภาครัฐ เอื้อต่อการพัฒนาธุรกิจภาคเอกชน ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๘ มีมาตราสำคัญๆ ที่จะช่วยสนับสนุนให้การบริหารจัดการและการปรับปรุงประสิทธิภาพกลไกการพัฒนาอาทิ มาตรา ๖๙ หน่วยงานของรัฐ องค์การเอกชน หรือองค์กรใดที่ดำเนินกิจกรรมโดยใช้เงินแผ่นดิน มีหน้าที่ต้องเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินการดังกล่าวต่อสาธารณะ เพื่อให้พลเมืองได้ติดตามและตรวจสอบมาตรา ๒๒ รัฐต้องดำเนินการตามแนวทางนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ และต้องจัดระบบงานราชการและงานของรัฐอย่างอื่น ให้เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล พัฒนาและสร้างโอกาสเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมอย่างยั่งยืน กระจายอำนาจและจัดการกิจ อำนวยหน้าที่ และขอบเขตความรับผิดชอบที่ชัดเจนระหว่างราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนห้องถิน รวมทั้งมีกลไกป้องกันและขัดการทุจริตและประพฤติมิชอบที่มีประสิทธิภาพทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน ฯลฯ มาตรา ๘๙ รัฐต้องดำเนินนโยบายการเงิน การคลัง และงบประมาณภาครัฐ โดยยึดหลักการรักษาภัยและความยั่งยืนทางการคลัง และการใช้จ่ายเงินแผ่นดิน อย่างคุ้มค่า จัดให้มีระบบการเงินการคลังเพื่อสังคม มีระบบภาษีอากรที่มีความเป็นธรรม มีประสิทธิภาพ เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน และสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม

(๒) ภาคประชาชนให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการของภาครัฐสถาบันทางสังคมอาทิ มนต์ สถาบันการศึกษา หน่วยงานวิจัยต่างๆ นำเสนอผลการติดตาม วิเคราะห์ สรุประการที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการประเทศและการปรับปรุงประสิทธิภาพกลไกการพัฒนาทั้งประเด็นธุรกิจภาคเอกชน การทุจริตคอร์รัปชันทั้งการคอร์รัปชันขนาดใหญ่และคอร์รัปชันภาคครัวเรือน การบริหารจัดการภาครัฐและการกระจายอำนาจ เพื่อรายงานข้อค้นพบและข้อเสนอแนะสู่สาธารณะ

เป็นแรงกดดันให้ผู้มีอำนาจภาครัฐหันมาพิจารณา ทบทวนแนวโน้มฯ มาตรการ และกลไกการทำงานต่างๆ ให้เหมาะสมมากขึ้น

๓.๒ บริบทภายนอก

๓.๒.๑ การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของโลกองค์การสหประชาชาติประเมินสถานการณ์ว่า ในช่วงปี ๒๕๔๔-๒๖๔๓ (ค.ศ. ๒๐๐๑-๒๑๐๐) จะเป็นศตวรรษแห่งผู้สูงอายุ หมายถึงการมีประชากรอายุ ๖๐ ปีขึ้นไปมากกว่าร้อยละ ๑๐ ของประชากรรวมทั่วโลก โดยประเทศที่พัฒนาแล้วจะใช้ระยะเวลาที่ค่อนข้างยาวนานในการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ เช่น สหพัน อเมริกา ยุโรป ขณะที่กลุ่มประเทศกำลังพัฒนาจะมีระยะเวลาเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรดังกล่าวค่อนข้างสั้นกว่า สะท้อนถึงระยะเวลา ในการเตรียมความพร้อมเพื่อรับสังคมผู้สูงอายุที่สั้นกว่าประเทศพัฒนาแล้วค่อนข้างมาก โดยการเป็นสังคมผู้สูงอายุจะส่งผลให้มีการขาดแคลนแรงงานในประเทศ และมีการเคลื่อนย้ายแรงงานต่างด้าวมากขึ้น นอกจากนี้ มีความต้องการสินค้าและบริการที่เหมาะสมกับผู้สูงอายุมากขึ้น นับเป็นโอกาสอย่างมากสำหรับประเทศไทยที่จะพัฒนาด้านธุรกิจและลงทุนด้านการค้าและบริการ ด้านการท่องเที่ยวที่พัฒนาอย่าง การให้บริการสุขภาพในรูปแบบต่างๆ รวมทั้งเป็นโอกาสของแรงงานไทยในการไปทำงานในประเทศที่พัฒนาแล้ว

๓.๒.๒ การปรับเปลี่ยนด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่รวดเร็วการปรับเปลี่ยนที่รวดเร็วด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในรูปแบบการผลิตและการค้าที่มีการใช้เทคโนโลยีมาช่วยในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต การพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์กลายมาเป็นรูปแบบการค้าที่มีบทบาทมากขึ้น มีการยกระดับกระบวนการผลิตแบบอัตโนมัติไปสู่การใช้เทคโนโลยีที่ผสมผสานระหว่าง Information Technology กับ Operational Technology หรือที่เรียกว่า Internet of Things (เทคโนโลยีอินเตอร์เน็ตที่เชื่อมอุปกรณ์และเครื่องมือต่างๆ เช่น โทรศัพท์มือถือรถยนต์ ตู้เย็น โทรทัศน์ และอื่นๆ เข้าไว้ด้วยกัน) เพื่อผลิตสินค้าตามความต้องการของผู้บริโภครายบุคคลมากยิ่งขึ้น โดยหากภาคการผลิตที่ปรับตัวตามการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีไม่ทัน ขาดการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนา และนวัตกรรม จะทำให้ความสามารถในการแข่งขันลดลง

๓.๒.๓ ความเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจในระดับภูมิภาคและระดับโลกที่สูงขึ้น

(๑) แนวโน้มการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยเพื่อนบ้านมีการพัฒนาระบบเศรษฐกิจและเขตเศรษฐกิจพิเศษภายในประเทศ ซึ่งจะมีผลต่อทิศทางการวางแผนพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานของประเทศไทย ตลอดจนการปรับเปลี่ยนกฎ ระเบียบ กติกา ด้านการค้าการลงทุนที่มุ่งเน้นให้ความสำคัญกับเรื่องความโปร่งใสและสิ่งแวดล้อมมากขึ้น

(๒) การเปิดเสรีภายในได้ข้อตกลงประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี ๒๕๔๘ จะนำมาซึ่งโอกาสที่สำคัญๆ หลายประการต่อการยกระดับศักยภาพการขยายตัวของเศรษฐกิจไทย ได้แก่

๑) การลดข้อจำกัดในด้านอุปสงค์ในประเทศ

๒) โอกาสในการใช้ปัจจัยการผลิตและแรงงานสำหรับการพัฒนาภาคเกษตรและอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานและวัตถุดิบเข้มข้นในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและพัฒนาตนเองไปสู่ระดับการผลิตที่สูงขึ้นทั้งการผลิตในประเทศและการใช้ฐานการผลิตในประเทศเพื่อนบ้านและ

๓) โอกาสในการใช้ความได้เปรียบด้านสถานที่ตั้งและด้านโครงสร้างพื้นฐานและโลจิสติกส์ในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจให้เป็นศูนย์กลางทางด้านการบริการและการผลิตภาคอุตสาหกรรมอนาคตในอนุภูมิภาคและในภูมิภาคในระยะต่อไป

(๓) การเปิดเสรีทางการค้ากับประเทศไทยที่พัฒนาแล้ว จะมีการนำประเด็นด้านมาตรฐานของ การค้าและบริการมาเป็นข้อกีดกันทางการค้าซึ่งผู้ประกอบการภายในประเทศโดยเฉพาะ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต้องปรับตัวเพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์และรูปแบบธุรกิจ พัฒนามาตรฐานของอุตสาหกรรม ตลอดจนพัฒนาสินค้าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและมีความรับผิดชอบต่อ สังคม/ชุมชนมากขึ้นโดยแรงเรียบจากการเปิดเสรีทางการค้าจะก่อให้เกิดการเคลื่อนย้ายเงินทุน แนวโน้มราคาสินค้าเกษตรและสินค้าขั้นปฐม แรงกดดันจากการเพิ่มขึ้นของขีดความสามารถในการ แข่งขันของประเทศไทยต่างๆ ในอนุภูมิภาคโดยเฉพาะในการผลิตสินค้าเกษตร สินค้ากึ่งทุนและเทคโนโลยี เข้มข้น รวมทั้งแนวโน้มนโยบายและมาตรการการพัฒนาของภาครัฐที่ยังไม่ท่วงถึง ยังมีแนวโน้มที่จะตอกย้ำ ปัญหาความเหลื่อมล้ำทางด้านรายได้ให้มีความรุนแรงมากขึ้นและเป็นอุปสรรคต่อการสร้างการเติบโต ของเศรษฐกิจแบบทั่วถึง (Inclusive Growth) ซึ่งเป็นปัจจัยที่จำเป็นต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจที่ ต่อเนื่องและยั่งยืน

(๔) ตลาดเงิน ตลาดทุน และเศรษฐกิจโลกยังมีความเสี่ยงที่จะพัฒนาตลอด ช่วงแผนฯ ๑๙ เนื่องจาก

๑) ผลกระทบจากการปรับตัวทางนโยบายการเงินในสหรัฐอเมริกาในช่วงต้น แผนพัฒนาฯ และแนวโน้มการปรับตัวทางนโยบายการเงินในยุโรปในช่วงกลางถึงปลายแผนพัฒนาฯ และ

๒) ปัญหาการสัมสมหนึ่งสานารณ์ในประเทศไทยสำคัญๆ ในช่วงหลังวิกฤติเศรษฐกิจโลกที่มี ความเสี่ยงจะพัฒนาไปสู่วิกฤติและสร้างผลกระทบต่อเสถียรภาพของระบบเศรษฐกิจและการเงินโลก หากมาตรการปฏิรูปในประเทศไทยสำคัญๆ ของโลกไม่ประสบความสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรม

(๕) ความเสี่ยงใหม่ของกระแสวัฒนธรรมโลก ความก้าวหน้าในการติดต่อสื่อสาร การขยายตัวของเครือข่ายทางสังคมออนไลน์ ส่งผลให้มีห้องโถกและความเสี่ยง ต่อวิถีชีวิตทัศนคติ และความเชื่อในสังคม ตลอดจนความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล กระบวนการเรียนรู้ และพฤติกรรมการบริโภคของคนในประเทศ

๓.๒.๔ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(๑) การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Change) จะส่งผลกระทบ

ซ้ำเติมต่อสถานการณ์ความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความรุนแรงมากขึ้น อุณหภูมิของโลกเพิ่มขึ้น ทำให้เกิดความแห้งแล้งเป็นระยะเวลาภายนอก เกิดฝนขาดช่วง และมีฤดูกาลเปลี่ยนไป ส่งผลกระทบต่อความอุดมสมบูรณ์ของดิน ป่าไม้เกิดความเสื่อมโทรม แหล่งน้ำขาดแคลน ผลผลิตทางการเกษตรลดลง เกิดโรคระบาดในพืชและสัตว์ และอาจเกิดผลกระทบต่อสุขภาพของมนุษย์ กรณีที่เกิดโรคระบาดใหม่ เกิดความเสี่ยงต่อการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ เช่น ระบบนิเวศ ป่าไม้ ระบบนิเวศชายฝั่ง พื้นที่ชุมชน เกิดการกัดเซาะชายฝั่ง และการสูญเสียแนวปะการัง การสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพดังกล่าวข้างต้น จะส่งผลกระทบต่อความมั่นคงด้านอาหาร สุขภาพ พลังงาน และลดTHON ขีดความสามารถในการพึ่งพาตนเองของชุมชน

(๒) การเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศยังส่งผลให้ภัยพิบัติทางธรรมชาติมีแนวโน้มเกิด

บ่อยครั้งขึ้นและมีความรุนแรงมากขึ้น ทั้งอุทกภัย ภัยแล้ง แผ่นดินไหวและดินโคลนถล่ม ส่งผลกระทบต่อภาคการผลิต การพัฒนาอุตสาหกรรม และการพัฒนาเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศไทย รวมทั้งการดำเนินชีวิตของประชาชน นอกจากนี้ ข้อตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ จะทวีความเข้มข้นและเป็นเร่งด่วนให้ประเทศไทยต้องเตรียมพร้อมรับภาระในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกอย่างต่อไปและการแก้ไขปัญหาทางการค้า

๓.๒.๕ วาระการพัฒนาของโลกภายในหลัง ค.ศ. ๒๐๓๐ (Post ๒๐๓๐ Agenda) ประเด็นสำคัญ ของวาระการพัฒนาโลกภายในหลัง ค.ศ. ๒๐๓๐ คือ การจัดทำเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในกรอบสหประชาชาติ (Sustainable Development Goals—SDGs) ในช่วงเวลา ๑๕ ปี โดยสหประชาชาติให้การรับรองแล้วเมื่อวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๗ ประกอบด้วยเป้าประสงค์ (Goal) ๑๗ ข้อ และเป้าหมาย (Target) จำนวน ๑๖๙ ข้อ ซึ่งจะส่งผลกระทบกับการวางแผนทางการพัฒนาประเทศไทยในอนาคต ที่ต้องเน้นจัดความยั่งยืนให้หมดไป ประชาชนมีสุขภาพที่ดี มีระบบการศึกษา มีความเท่าเทียมกันทางเพศ ส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจแบบยั่งยืน มีระบบโครงสร้างพื้นฐานที่รองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ยั่งยืน ลดความไม่เท่าเทียมกันทั้งภายในประเทศไทยและระหว่างประเทศ มีรูปแบบการผลิตและการบริโภคแบบยั่งยืน เตรียมความพร้อมในการรับมือการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ สร้างรากษารัฐพยากรณ์ธรรมชาติและความหลากหลายทางชีวภาพ มีการจัดการทรัพยากรทางทะเล

อย่างยั่งยืน ส่งเสริมให้สังคมมีความสุข มีความยุติธรรมและส่งเสริมความเป็นหุนส่วนเพื่อการพัฒนาในระดับโลกร่วมกัน

๔. กรอบวิสัยทัคณ์และเป้าหมาย

๔.๑ กรอบวิสัยทัคณ์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จากสถานะของประเทศไทยและบริบทการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่ประเทศไทยกำลังประสบอยู่ ทำให้การกำหนดวิสัยทัคณ์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ยังคงมีความต่อเนื่องจากวิสัยทัคณ์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ และกรอบหลักการของการวางแผนที่น้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม การพัฒนาที่ยึดหลักสมดุล ยั่งยืน โดยวิสัยทัคณ์ของการพัฒนาในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ต้องให้ความสำคัญกับการกำหนดทิศทางการพัฒนาที่มุ่งสู่การเปลี่ยนผ่านประเทศไทยจากประเทศที่มีรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูง มีความมั่นคง และยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข และนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัคณ์ระยะยาว “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ของประเทศไทย

๔.๒ การกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศไทย (Country Strategic Positioning)

เป็นการกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศไทยที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติที่ ศศช. ได้จัดทำขึ้นประเทศไทยเป็นประเทศรายได้สูงที่มีการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรม เป็นศูนย์กลางด้านการขนส่ง และโลจิสติกส์ของภูมิภาค สู่ความเป็นชาติการค้าและบริการ (Trading and Service Nation) เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลูกด้วย แหล่งอุตสาหกรรมสร้างสรรค์และมีนวัตกรรมสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๔.๓ เป้าหมาย

๔.๓.๑ การลดพ้นจากภัยต่อกฎหมายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕.๐

(๑) เศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕.๐

(๒) ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว (GDP Per Capita) และรายได้ประชาชาติต่อหัว

(GNP Per Capita) ณ ลิ้นแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ในปี ๒๕๖๔ เพิ่มขึ้นเป็น ๓๑๗,๐๕๑ บาท

(๙,๓๙๕ ดอลลาร์ สร罗.) และ ๓๐๑,๑๙๙ บาท (๘,๔๕๙ ดอลลาร์ สร罗.) ต่อคนต่อปี

(๓) ผลิตภัณฑ์เพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๒.๕ ต่อปี

(๔) การลงทุนรวมขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๘.๐ (การขยายตัวของการลงทุนภาครัฐไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐.๐ และการลงทุนของภาคเอกชนขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๗.๕ ในขณะที่ปริมาณการส่งออกขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔.๐ ต่อปี)

๔.๓.๒ การพัฒนาศักยภาพคนให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศไทยและการสร้างสังคมสุขวัยอย่างมีคุณภาพ

(๑) ประชาชนทุกช่วงวัยมีความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจและสังคม (Socio-Economic Security)

และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

(๒) การศึกษาและการเรียนรู้ได้รับการพัฒนาคุณภาพ

(๓) สถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งเป็นฐานรากที่เอื้อต่อการพัฒนาคน

๔.๓.๓ การลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

(๑) การกระจายรายได้มีความเท่าเทียมกันมากขึ้น

(๒) บริการทางสังคมมีคุณภาพและมีการกระจายอย่างทั่วถึง

๔.๓.๔ การสร้างการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๑) รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากร สร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม

(๒) ขับเคลื่อนประเทคโนโลยีเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

(๓) เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือภัยพิบัติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(๔) เพิ่มประสิทธิภาพและเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(๕) มีการบริหารจัดการน้ำให้สมดุลระหว่างการอุปสงค์และอุปทานของน้ำ

๔.๓.๕ การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

(๑) การบริหารงานภาครัฐที่โปร่งใส เป็นธรรม มีประสิทธิภาพ และมีส่วนร่วม

(๒) ขัดการทุจริตคอร์รัปชัน

(๓) มีการกระจายอำนาจที่เหมาะสม

๔. แนวทางการพัฒนา

๔.๑ การยกระดับศักยภาพการแข่งขันและการหลุดพ้นกับด้วยรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

๔.๑.๑ การส่งเสริมด้านการวิจัยและพัฒนาพัฒนาสภาวะแวดล้อมของการพัฒนาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ทั้งด้านการลงทุนในการวิจัยและพัฒนา ด้านบุคลากรวิจัย ด้านโครงสร้างพื้นฐาน และด้านการบริหารจัดการ รวมทั้งสนับสนุนและผลักดันให้ผู้ประกอบการมีบทบาทหลักด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม ตลอดจนผลักดันงานวิจัยและพัฒนาให้ใช้ประโยชน์อย่างแท้จริง ทั้งเชิงพาณิชย์และสาธารณะโดยให้ความคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา

๔.๑.๒ การพัฒนาผลิตภัณฑ์งานสร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการพัฒนาがらกคนและแรงงานให้มีทักษะความรู้และสมรรถนะที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดและรองรับการเปิดเสรีของประชาคมอาเซียน โดยยกระดับและพัฒนาสมรรถนะแรงงานไทยด้วยเทคโนโลยีเร่งรัดให้แรงงานทั้งระบบมีการเรียนรู้ขั้นพื้นฐานเพื่อสามารถแข่งขันในตลาดแรงงานได้ สนับสนุนให้แรงงานและปัจจัยการผลิตมีความยืดหยุ่นในการเคลื่อนย้ายระหว่างสาขาวิชาการผลิตและระหว่างพื้นที่การผลิต เพื่อให้แรงงานสามารถเคลื่อนย้ายไปสู่สาขา

การผลิตที่มีผลิตภัณฑ์และบริการที่มีมาตรฐานสูง สนับสนุนให้ผู้ประกอบการในภาคอุตสาหกรรมและบริการ จัดทำกรอบคุณวุฒิวิชาชีพและมาตรฐานผู้มือแรงงานให้เป็นมาตรฐานที่เชื่อมโยงกันเพื่อยกระดับทักษะ ของแรงงานไทย

๕.๑.๓ การส่งเสริมผู้ประกอบการที่เข้มแข็งและพัฒนาขีดความสามารถของ ผู้ประกอบการให้มีความยืดหยุ่น สามารถปรับตัวและดำเนินธุรกิจท่ามกลางการดำเนินนโยบายและ มาตรการการกีดกันทางการค้าในรูปแบบต่างๆ เพิ่มสัดส่วนความเป็นเจ้าของของคนไทยและสนับสนุน ให้มีการขยายตลาดที่มีแบรนด์สินค้าและช่องทางการตลาดที่เป็นของตนเองมากขึ้น ตลอดจนพัฒนาต่อ ยอดอุตสาหกรรมและบริการเพื่อเข้าสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิต บริการและอุตสาหกรรมดิจิทัล

๕.๑.๔ การลงทุนโครงสร้างพื้นฐานเร่งลงทุนและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคม ขนส่งเพื่อเชื่อมโยงพื้นที่เศรษฐกิจในประเทศและต่างประเทศ ทั้งการพัฒนาและปรับปรุงโครงข่ายรถไฟ ให้เป็นโครงข่ายหลักในการเดินทางและขนส่งของประเทศ พัฒนาโครงข่ายระบบขนส่งสาธารณะและ โครงข่ายทางหลวงพิเศษระหว่างเมือง ขยายขีดความสามารถของท่าอากาศยานหลักของประเทศไทย พัฒนาท่าเรือที่มีศักยภาพให้เป็นท่าเรืออิเล็กทรอนิกส์เต็มรูปแบบ รวมทั้งพัฒนาและปรับปรุงระบบ โทรคมนาคมของประเทศไทย ตลอดจนสนับสนุนการพัฒนาด้านอุตสาหกรรมที่เกิดจากลงทุนด้าน โครงสร้างพื้นฐาน เช่น อุตสาหกรรมซ่อมบำรุงและผลิตชิ้นส่วนอากาศยาน และอุตสาหกรรมระบบราง เป็นต้น เพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กับประเทศไทยในการเป็นฐานการผลิตในภูมิภาคอาเซียน

๕.๑.๕ การปรับโครงสร้างการผลิตปรับโครงสร้างการผลิตภาคเกษตร โดยการปรับเปลี่ยนจาก การผลิตสินค้าเกษตรขั้นปฐมเป็นสินค้าเกษตรแปรรูปที่มีมูลค่าสูง มีคุณภาพและมาตรฐานสากล สามารถสร้างความเชื่อมโยงทางด้านวัตถุดิบกับประเทศไทยเพื่อนบ้านและลดระดับการผลิตสินค้าขั้นปฐม ที่สูญเสียขีดความสามารถในการแข่งขันลงสู่ระดับที่จำเป็นสำหรับการสร้างความมั่นคงทางด้านอาหาร และพลังงาน จัดระบบการผลิตให้สอดคล้องกับศักยภาพพื้นที่และความต้องการของตลาดตั้งแต่ต้นน้ำ ถึงปลายน้ำ ทั้งด้านกายภาพและเศรษฐกิจ รวมทั้งส่งเสริมการรวมกลุ่มทางการเกษตรจากกิจการ เจ้าของคนเดียวเป็นการประกอบการในลักษณะสหกรณ์ ห้างหุ้นส่วน และบริษัทเพื่อให้เกิดการประยุค จำกัด พิจารณาพันธุ์พืชที่เหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่และแหล่งน้ำ ใช้เทคโนโลยีการผลิตใน ระดับที่เหมาะสม ใช้กลไกตลาดในการป้องกันความเสี่ยง ตลอดจนส่งเสริมและเร่งขยายผลแปรคิดการ ทำการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และระบบเกษตรกรรมยั่งยืนปรับโครงสร้างการ ผลิตภาคบริการโดยเร่งพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งให้เกิดความเชื่อมโยงกันเป็นโครงข่ายทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ เร่งพัฒนาท่าเทียบเรือขนาดใหญ่เพื่อรับการเติบโตของการท่องเที่ยวทาง ทะเล ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวให้ครอบคลุมและทันสมัยทั้งการควบคุม กิจกรรมต่างๆ เกี่ยวกับการท่องเที่ยวและส่งเสริมการท่องเที่ยวและกำหนดและจัดทำกฎหมาย

เพื่อยกระดับมาตรฐานการท่องเที่ยวของไทยสู่สากลและรองรับการพัฒนาการท่องเที่ยวให้สามารถแข่งขันได้ในระดับนานาชาติ รวมทั้งส่งเสริมการพัฒนาเชิงพื้นที่ในลักษณะกลุ่มคลัสเตอร์ท่องเที่ยว โดยสนับสนุนการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวของพื้นที่ที่มีความเชื่อมโยงทั้งทางภาษา พิธีชีวิต/วัฒนธรรมท้องถิ่นและกิจกรรมการท่องเที่ยว ตลอดจนส่งเสริมการสร้างความเชื่อมโยงด้านการท่องเที่ยวในภูมิภาคอาเซียน ทั้งประเทศที่มีพรแม่นติดกันและประเทศที่มีโครงข่ายคมนาคมขนส่งเชื่อมโยงกันเพื่อให้เกิดการพัฒนาแบบองค์รวมทั้งระบบพัฒนาต่ออยอดอุตสาหกรรมอนาคตเพื่อเป็นแหล่งการถ่ายทอดเทคโนโลยี เชื่อมโยงการผลิตกับอุตสาหกรรมที่เป็นฐานรายได้ประเทศ และเป็นกลไกการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยให้เข้าสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิตและบริการทั้งในระดับอนุภูมิภาคและในภูมิภาคอาเซียนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สนับสนุนการขยายตัวด้านการค้าการลงทุน เช่น โลจิสติกส์และพลังงาน รวมทั้งปัจจัยสนับสนุนการลงทุนอื่นๆ เช่น ลดอุปสรรคการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศ เป็นต้น ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ทั้งภาคการผลิต การตลาด การบริหารจัดการการเงิน และโลจิสติกส์ เชื่อมโยงเศรษฐกิจติดต่อ ในการอำนวยความสะดวกสะดวกทางการค้าการลงทุนด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ และสนับสนุนการลงทุนเพื่อสร้างเศรษฐกิจและสังคมแห่งปัญญาและการเรียนรู้ มุ่งเน้นการพัฒนาธุรกิจเชิงสร้างสรรค์ การลงทุนที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การประยุกต์พลังงานและการใช้พลังงานทดแทน การลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาเชิงพาณิชย์ การจัดตั้งสำนักงานใหญ่ข้ามประเทศ บริษัทการค้าระหว่างประเทศ รวมทั้งการให้ความสำคัญเรื่องความรับผิดชอบและการตอบแทนสู่สังคมขององค์กร และกิจการเพื่อสังคม

๕.๒ การพัฒนาศักยภาพคนตามช่วงวัยและการปฏิรูประบบเพื่อสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

๕.๒.๑ การพัฒนาศักยภาพคนในทุกช่วงวัยให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศไทย
โดย ช่วงวัยเด็กตั้งแต่แรกเกิดให้มีพัฒนาการที่สมวัยในทุกด้าน วัยเรียน วัยรุ่น ให้มีทักษะการเรียนรู้ทักษะชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นภายใต้ปริบัลสังคมที่เป็นพหุวัฒนธรรม วัยแรงงาน ให้มีการพัฒนาอย่างระดับสมรรถนะผู้มีแรงงานเพื่อสร้างผลิตภัณฑ์ให้กับประเทศไทย วัยผู้สูงอายุ ให้มีการทำงานที่เหมาะสมตามศักยภาพและประสบการณ์ มีรายได้ในการดำรงชีวิต มีการสร้างเสริมและพัฒนาสุขภาพเพื่อบังคับหรือช่วยลดความทุพพลภาพและโรคเรื้อรังต่างๆ ที่จะก่อให้เกิดภาระแก่ปัจเจกบุคคล ครอบครัว และระบบบริการสุขภาพ

๕.๒.๒ การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ เท่าเทียมและทั่วถึง โดย
(๑) **ปฏิรูประบบบริหารจัดการทางการศึกษา โดยปรับระบบบริหารจัดการการศึกษาใหม่ เพื่อสร้างความรับผิดชอบต่อผลลัพธ์ (Accountability)**

(๒) ปฏิรูประบบการคลังด้านการศึกษา เพื่อเพิ่มคุณภาพและประสิทธิภาพการจัดการศึกษา โดยการจัดสรรงบประมาณตรงสู่ผู้เรียน ส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากภาคเอกชนในการจัดการศึกษา

(๓) พัฒนาคุณภาพครุหั้นระบบ ตั้งแต่กระบวนการผลิต สรรหา และการคัดเลือกให้ได้คนดี คนเก่ง รวมทั้งระบบการประเมินและรับรองคุณภาพที่เน้นผลลัพธ์จากตัวผู้เรียน และ

(๔) ปฏิรูประบบการเรียนรู้ โดยมุ่งจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างสมรรถนะกำลังคนหั้นระบบการศึกษา ตั้งแต่ระดับปฐมศึกษาจนถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาสื่อเพื่อการเรียนรู้ ปรับหลักสูตรและผลิต กำลังคนให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงและความต้องการของตลาด การวิจัยและการใช้เทคโนโลยี และสื่อเพื่อการเรียนรู้

๕.๒.๓ การพัฒนาด้านสุขภาพ โดยส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการแพทย์ เพื่อรองรับการเป็นสังคมผู้สูงอายุทั้งในด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพและที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุอย่างกระดับ การบริหารจัดการระบบสุขภาพเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความยั่งยืนในระยะยาว โดยพัฒนา ระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการบริหารทรัพยากรด้านสาธารณสุข บูรณาการระบบหลักประกันสุขภาพ ภาครัฐให้เกิดความเป็นเอกภาพในการบริหารจัดการและการใช้ทรัพยากร และส่งเสริมการอภิบาล ระบบสุขภาพในรูปแบบเครือข่ายที่มีการใช้ทรัพยากร่วมกัน พัฒนาศักยภาพของประเทศไทยเป็น ศูนย์กลางสุขภาพนานาชาติทั้งในด้านศูนย์กลางบริการสุขภาพ (Medical Service Hub) ศูนย์กลาง บริการเพื่อส่งเสริมสุขภาพ (Wellness Hub) ศูนย์กลางยาและผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพ (Product Hub) และ ศูนย์กลางบริการวิชาการและงานวิจัย (Academic Hub) เพื่อนำรายได้กลับมาใช้ยกระดับคุณภาพ บริการสาธารณสุขภายใต้มาตรฐานสากล ให้ความสำคัญกับมิติสุขภาพในทุกนโยบาย สาธารณสุขในทุก政策 (Health in All Policies) เพื่อให้การขับเคลื่อนนโยบายของทุกภาคส่วนตระหนักรถึงผลกระทบ ของนโยบายสาธารณสุขที่มีต่อสุขภาพของประชาชน

๕.๒.๔ การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีพในสังคมสูงวัย โดยการปรับปรุงสภาพแวดล้อมและความจ้าเป็นทางกายภาพให้เหมาะสมกับวัย และการพัฒนาระบบ การดูแลผู้สูงอายุในรูปแบบที่หลากหลายทั้งในด้านการจัดบริการสุขภาพและสวัสดิการสังคมอย่าง บูรณาการ โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งพัฒนาชุมชนที่มีศักยภาพและ ความพร้อมให้เป็นต้นแบบของการดูแลผู้สูงอายุเพื่อขยายผลไปสู่ชุมชนอื่น ตลอดจนการพัฒนา นวัตกรรมในการใช้ชีวิตประจำวันสำหรับผู้สูงอายุ

๕.๓ การลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

๕.๓.๑ การยกระดับรายได้และสร้างโอกาสในการประกอบอาชีพ มุ่งเน้นการเพิ่มผลิตภาพ แรงงาน โดยสนับสนุนให้แรงงานมีโอกาสเข้าถึงการเรียนรู้และพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานอย่างมี มาตรฐาน ปรับโครงสร้างค่าจ้างแรงงานให้ชัดเจนและสะท้อนทักษะฝีมือแรงงานอย่างแท้จริง

เร่งผลักดันให้การใช้ระบบมาตรฐานคุณวุฒิวิชาชีพและมาตรฐานฝีมือแรงงานในทางปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม นอกเหนือจากนี้ เพิ่มผลิตภาพทางการผลิตของเกษตรกรรายย่อย โดยสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาและการผลิตทางการเกษตรที่สอดคล้องกับพื้นที่ สร้างหลักประกันรายได้แทนการอุดหนุนด้านราคาสินค้าเกษตร ลดต้นทุนทางการเกษตรโดยสนับสนุนปัจจัยการผลิต

๕.๓.๒ การจัดบริการทางสังคมให้ทุกคนตามสิทธิขั้นพื้นฐาน และเน้นการสร้างภูมิคุ้มกันระดับปัจจุบัน โดย

(๑) พัฒนาระบบบริการสาธารณสุขให้มีคุณภาพและมีช่องทางการเข้าถึงอย่างหลากหลาย โดยเฉพาะระบบบริการสาธารณสุขและการศึกษาขั้นพื้นฐาน สวัสดิการสังคม และกระบวนการยุติธรรม

(๒) สนับสนุนการจัดหาที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อยและการเข้าถึงระบบสาธารณูปโภค กำหนดเป็นนโยบายที่อยู่อาศัยแห่งชาติและเมืองน่าอยู่ พัฒนาโครงสร้างที่อยู่อาศัยแก่ปัญหาชุมชนแออัด ในเมืองโดยดำเนินการร่วมกับภาคธุรกิจเอกชน และ

(๓) การจัดรูปแบบสวัสดิการพื้นฐานที่จำเป็นและเหมาะสมตามกลุ่มเป้าหมาย(Customized Welfare) ที่คำนึงถึงฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่แตกต่างกัน โดยมีแนวทางการรับการค่าใช้จ่ายร่วมกัน (Cost Sharing)

๕.๓.๓ การสร้างความเสมอภาคในการเข้าถึงทรัพยากร โดยปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตร สนับสนุนให้เกษตรกรรายย่อยที่ไร่ที่ดินทำกินและยากจนได้มีที่ดินเป็นของตนเองหรือมีสิทธิ์ทำกินในที่ดินปฏิรูประบบการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบและเข้าถึงพื้นที่เป้าหมายได้อย่างแท้จริงด้วยการผลักดัน พรบ.ทรัพยากรน้ำ พ.ศ. และบูรณาการแผนงานและงบประมาณร่วมกันของหน่วยงานและสร้างกระบวนการมีส่วนร่วม รวมทั้งปรับโครงสร้างภาษีที่เป็นธรรม เช่น ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างภาษีมรดก และภาษีสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

๕.๓.๔ การเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเสมอภาค การคุ้มครองสิทธิขั้นพื้นฐาน และการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเท่าเทียมโดยการเสริมศักยภาพและความเข้มแข็งด้านกฎหมายให้แก่ประชาชน รวมทั้งการปรับปรุงและบังคับใช้กฎหมายเพื่อลดปัญหาความเหลื่อมล้ำ เช่น กฎหมายป่าชุมชนกฎหมายภาษีมรดก กฎหมายที่ดิน เป็นต้น

๕.๔ การรองรับการเชื่อมโยงภูมิภาคและความเป็นเมือง

๕.๔.๑ การลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกของเมือง เตรียมความพร้อมรองรับความเป็นเมือง ทั้งด้านการบริหารจัดการด้านผังเมืองด้านสาธารณูปโภค สาธารณูปการระบบคมนาคมขนส่ง ระบบบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม ระบบการศึกษาและระบบสาธารณสุขที่ได้มาตรฐาน มีคุณภาพ และเพียงพอต่อความต้องการของคนในเมือง รวมทั้งเสริมสร้างความสามารถในการบริหารจัดการเมืองตามระดับการพัฒนา

๕.๔.๒ การพัฒนาด้านการขนส่งและโลจิสติกส์เชื่อมโยงกับเพื่อนบ้านส่งเสริมและเร่งรัดการพัฒนาระบบการบริหารจัดการโลจิสติกส์ของประเทศไทยเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทย ทั้งด้านการค้า การลงทุน และการบริการ โดยคำนึงถึงการเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Green Logistics) สนับสนุนให้เกิดความร่วมมือในห่วงโซ่อุปทาน และปรับปรุงกฎหมาย กฎ ระเบียบ รวมทั้งปรับลดกระบวนการด้านอำนวยความสะดวกทางการค้า ขนส่ง และโลจิสติกส์ให้มีความสะดวกและมีประสิทธิภาพต่อภาคธุรกิจอย่างแท้จริง

๕.๔.๓ การส่งเสริมการลงทุน การค้าชายแดน และการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ให้ความสำคัญกับนโยบายส่งเสริมการลงทุนและการค้าชายแดนเพื่อตึงดูดให้นักลงทุนในภูมิภาคเข้ามาลงทุนในไทยและประเทศไทยเพื่อนบ้าน รวมทั้งส่งเสริมการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษในพื้นที่ชายแดน โดยให้ความสำคัญกับการลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน การส่งเสริมการลงทุนและสิทธิประโยชน์ การบริหารจัดการแรงงานต่างด้าว และการให้บริการดูดเดี่ยวเปิดเสร็จ เพื่อช่วยอำนวยความสะดวกทางการค้าชายแดนและการผ่านแดนระหว่างไทยกับประเทศไทยในภูมิภาคมากขึ้น

๕.๕ การสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๕.๕.๑ การรักษาทุนทางธรรมชาติเพื่อการเติบโตสีเขียว ใช้ประโยชน์จากทุนธรรมชาติ โดยคำนึงถึงชีดจำกัดและศักยภาพในการพื้นตัว ปกป้องรักษาทรัพยากรป่าไม้ โดยสนับสนุนกำลังของทุกภาคส่วนนำระบบสารสนเทศมาใช้เพื่อการบริหารจัดการ บังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นธรรม เพิ่มพื้นที่ป่าไม้โดยส่งเสริมการปลูกไม้มีค่าทางเศรษฐกิจระยะยาว อนุรักษ์และใช้ประโยชน์ ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืนและแบ่งปันผลประโยชน์อย่างเป็นธรรม รวมทั้งผลักดันแนวทางการประเมินมูลค่าของระบบนิเวศและการสร้างรายได้จากการอนุรักษ์ จัดสรรที่ดินให้แก่ผู้ยากไร้ กระจายการถือครองที่ดิน จัดทำฐานข้อมูลที่ดินเพื่อการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ การจัดเก็บภาษีที่ดินในอัตราภัก汗้ำ กำหนดเพดานการถือครองที่ดินที่เหมาะสม และกำหนดมาตรการป้องกันการถือครองที่ดินของคนต่างชาติ บริหารจัดการน้ำเพื่อให้เกิดความยั่งยืน บูรณาการระหว่างหน่วยงานอย่างเป็นระบบ สร้างคุณย์ข้อมูลทรัพยากรน้ำ จัดตั้งองค์กรบริหารจัดการน้ำในระดับพื้นที่ เช่น คณะกรรมการ สุ่มน้ำ และองค์กรผู้ใช้น้ำ คุ้มครองทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ลดความขัดแย้งเชิงนโยบายระหว่างการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การห้องเที่ยว การประมงและวิถีชีวิตของชุมชนบริหารจัดการแร่ โดยกำหนดปริมาณที่เหมาะสมในการน้ำแร่มาใช้ประโยชน์ คำนึงถึงความจำเป็นและมูลค่า ในอนาคต บังคับใช้มาตรการควบคุมผลกระทบจากการทำเหมืองแร่ที่ก่อผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมและสุภาพอนามัยของประชาชน

๕.๕.๒ การส่งเสริมการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม สร้างระบบหมุนเวียนวัสดุที่ใช้แล้วที่มีประสิทธิภาพ ขับเคลื่อนสู่ Zero Waste Society ผ่านมาตรการต่างๆ เช่น การปฏิรูประบบภาษีและค่าธรรมเนียมเพื่อลดสิ่งแวดล้อม การศึกษาเพื่อลดสิ่งแวดล้อม มาตรฐานและฉลากสินค้า เป็นต้น

๕.๕.๓ การส่งเสริมการผลิต การลงทุน และการสร้างงานสีเขียว เพื่อยกระดับประเทศไทยสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พัฒนาคลัสเตอร์อุตสาหกรรมสีเขียว ส่งเสริมผู้ประกอบการให้สามารถปรับระบบสู่ห่วงโซ่อุปทานหรือห่วงโซ่คุณค่าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Green Supply Chain/Green Value Chain) ส่งเสริมการท้าการแข่งตระกรรมยั่งยืน รวมทั้งส่งเสริมภาคบริการที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อย เพื่อให้ประเทศไทยมีศักยภาพให้มีบทบาทมากขึ้นในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ

๕.๕.๔ การจัดการมลพิษและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ด้วยการเร่งรัดการควบคุมมลพิษทั้งทางอากาศ ขยาย น้ำเสีย และของเสียอันตราย ที่เกิดจากการผลิตและบริโภค เพื่อสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดีให้กับประชาชน เร่งรัดแก้ไขปัญหาการจัดการขยะเป็นลำดับแรก โดยส่งเสริมให้เกิดกลไกการคัดแยกขยะเพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ให้มากที่สุด เร่งกำจัดขยะมูลฝอยตกค้างสะสมในสถานที่กำจัดในพื้นที่วิกฤต สร้างรูปแบบการจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายที่เหมาะสม เน้นการปรับรูปเป็นพลังงาน สร้างวินัยของคนในชาติมุ่งสู่การจัดการที่ยั่งยืน โดยให้ความรู้แก่ประชาชน และการบังคับใช้กฎหมาย

๕.๕.๕ การพัฒนาความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ ผลักดันการจัดทำแผนแม่บทการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของอาเซียน หน่วยงานความร่วมมือกับอาเซียนและอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงในประเด็นการขับเคลื่อนยั่งยืน แรงงาน การบริหารจัดการพลังงานและการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ

๕.๕.๖ การเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวเพื่อรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และการบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติ เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เพิ่มศักยภาพในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกให้กับทุกภาคส่วน ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อลดผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พัฒนาระบบฐานข้อมูลและระบบการเตือนภัย ตลอดจนส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติ ให้ความสำคัญกับการบังกันน้ำท่วม วางแผนบังกันเมืองและพื้นที่ชายน้ำ พัฒนาเมืองที่สามารถปรับตัวและยึดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Resilience City) การให้บริการของระบบนิเวศ ส่งเสริมการลงทุนของภาคเอกชนในการรับมือภัยพิบัติโดยสร้างแนวบังกันตามธรรมชาติ และการจัดทำแผนธุรกิจต่อเนื่อง รวมทั้งการพัฒนาระบบการจัดการภัยพิบัติให้มีประสิทธิภาพพร้อมรองรับแนวโน้มการเกิดภัยพิบัติที่รุนแรงในอนาคต

๕.๖ การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

๕.๖.๑ การสร้างความโปร่งใสในทุกขั้นตอนของการปฏิรัฐราชการ โดยให้มีช่องทางให้ทุกภาคส่วนสามารถเข้าถึง เข้าตรวจสอบข้อมูลของภาคราชการและร้องเรียนได้ เช่น ข้อมูลการประมวลราคาจัดซื้อ จัดจ้างโครงการของทางราชการ ข้อมูลการประมูลโครงการ ผู้ชนะการประมูล และราคากลาง คดีที่ไม่ดำเนินการตามหลักธรรมาภิบาล คดีทุจริตคอร์รัปชันและคดีที่ประชาชนให้ความสนใจในแต่ละยุคสมัย ฯลฯ

๕.๖.๒ การพัฒนาบุคลากรภาครัฐให้มีความเป็นมืออาชีพและเพียงพอต่อการขับเคลื่อนการกิจการรัฐร่วมกับภาคเอกชนและภาคประชาชนที่เปลี่ยนแปลงไป เพื่อให้ระบบราชการเล็กทัดรัตน์ แต่มีความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพสูง

๕.๖.๓ การสร้างรูปแบบการพัฒนา อบท. ให้เหมาะสม สามารถรับมือการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งเป็นแกนหลักในการประสานเครือข่ายและเชื่อมโยงภาคส่วนต่างๆ ในระดับพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๕.๖.๔ การสร้างระบบตรวจสอบ ติดตามและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ สร้างผลงานที่มีคุณภาพ รวดเร็วและนำไปใช้ได้ สามารถเป็นเครื่องมือให้กับคณะกรรมการตัดสินใจในเชิงนโยบายได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการติดตาม ประเมินผลโครงการใหญ่ๆ ที่มีการใช้จ่ายงบประมาณเป็นจำนวนมาก และเป็นโครงการที่มีผลกระทบในวงกว้าง

๓.๒ แผนพัฒนาจังหวัดชัยภูมิ

วิสัยทัคณ์จังหวัดชัยภูมิ

“เมืองคุณภาพด้านสินค้าเกษตร อุตสาหกรรม และการท่องเที่ยวในประชากมเศรษฐกิจอาเซียน”

พันธกิจ

๑. พัฒนาขีดความสามารถในการผลิตการจัดการสินค้าและบริการสร้างมูลค่าเพิ่มอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน

๒. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้มีคุณภาพและมาตรฐาน

๓. ส่งเสริมการตลาดและการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวทั้งในและต่างประเทศ

๔. ส่งเสริมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีศักยภาพในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวฯ

ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดชัยภูมิ

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาขีดความสามารถในการผลิต การจัดการสินค้าและบริการ สร้างมูลค่าเพิ่มอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน มี ๓ กลยุทธ์ คือ

กลยุทธ์ที่ ๑ การเพิ่มประสิทธิภาพและศักยภาพการผลิตภาคการเกษตร

กลยุทธ์ที่ ๒ การเพิ่มประสิทธิภาพและศักยภาพการผลิตภาคอุตสาหกรรม

กลยุทธ์ที่ ๓ การเพิ่มประสิทธิภาพและศักยภาพของสินค้าและบริการ

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน มี ๓ กลยุทธ์ คือ
กลยุทธ์ที่ ๑ ปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวให้มีคุณภาพมาตรฐาน

กลยุทธ์ที่ ๒ ส่งเสริมการตลาดและการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวทั้งในและต่างประเทศ

กลยุทธ์ที่ ๓ ส่งเสริมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีศักยภาพในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวให้เกิดความสมดุลและยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบมีส่วนร่วม อย่างยั่งยืน มี ๓ กลยุทธ์ คือ

กลยุทธ์ที่ ๑ การอนุรักษ์พื้นที่พิทักษ์พิบัติธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์ที่ ๒ การพัฒนาระบบการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างบูรณาการ

กลยุทธ์ที่ ๓ การเตรียมความพร้อมเพื่อรับมือกับภัยพิบัติธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

มี ๒ กลยุทธ์ คือ

กลยุทธ์ที่ ๑ การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต

กลยุทธ์ที่ ๒ การพัฒนาการศึกษา

กลยุทธ์ที่ ๓ การพัฒนาการสาธารณสุข

กลยุทธ์ที่ ๔ การสร้างความเข้มแข็งของชุมชน

กลยุทธ์ที่ ๕ การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

กลยุทธ์ที่ ๖ การรักษาความมั่นคง ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

วิสัยทัศน์ของอำเภอหนึ่งบัวระเหว

“หนองบัวระเหวเมืองแห่งคนดี มีรายได้ดี และสุขภาพดีนำไปสู่เมืองแห่งความสุขตาม
ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง”

พันธกิจ

๑. ส่งเสริมและพัฒนาให้คนเป็นคนดี

๒. ส่งเสริมและพัฒนาให้คนมีรายได้ดี

๓. ส่งเสริมและพัฒนาให้คนมีสุขภาพดี

เป้าประสงค์

๑. คนมีคุณภาพและคุณธรรม ครอบครัวอบอุ่นและชุมชนเข้มแข็ง พึงตนเองได้

๒. ผลตอบแทนที่ได้รับจากการขยายสินทรัพย์ทางการเกษตร และบริการต่าง ๆ จากการประกอบ
กิจการและผลตอบแทนอื่น ๆ เพิ่มขึ้น

๓. การลดรายจ่ายระดับครัวเรือน ระดับชุมชน ระดับตำบล และระดับอำเภอ

๔. การบริหารจัดการการท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบโดยการมีส่วนร่วมจากหุ้นส่วนทางสังคม

๕. ประชาชนทุกกลุ่มวัยสามารถเข้าถึงบริการสุขภาพ และปฏิบัติตามสถานะของตนเองได้
อย่างเหมาะสม

๖. ประชาชนมีความปลอดภัยจากสิ่งแวดล้อมและภัยสุขภาพที่สำคัญ

ประเด็นยุทธศาสตร์

๑. การพัฒนาด้านขีดความสามารถให้คนเป็นคนดีของสังคม

๒. การพัฒนาขีดความสามารถในการผลิตสินค้าการเกษตรให้มีประสิทธิภาพ

- ๓. การพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน และบริการด้านต่าง ๆ ให้มีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน
- ๔. การสร้างกรอบแลสดรายจ่ายครอบครัว ชุมชน ตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- ๕. การพัฒนาชุมชน สังคม และคุณภาพชีวิตของคนตามกลุ่มวัย ตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- ๖. การพัฒนาชีดความสามารถในการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ

นโยบาย นายกเทศมนตรีตำบลหนองบัวระเหว

นโยบาย ๑๔ ประการสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน

นโยบายด้านการพัฒนา

๑. นโยบายปรับปรุงภูมิทัศน์สิ่งแวดล้อมรอบบึงหนองบัวระเหว ให้น่าอยู่ น่าดู

เนื่องจากบึงหนองบัวระเหวมีเนื้อที่กว้างขวางมากเป็นแหล่งกักเก็บน้ำเพื่อใช้อุปโภคบริโภคจึงได้มีการวางแผนการพัฒนาปรับปรุงภูมิทัศน์ให้สะอาดและสวยงาม ปรับปรุงให้เป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจและเป็นสถานที่ออกกำลังกาย โดยจะดำเนินการขุดลอกบึงบางส่วนปรับปรุงถนนเส้นรอบบึงพร้อมปลูกต้นไม้ริมถนน

๒. นโยบายปรับปรุงการระบายน้ำเสีย ขยายน้ำประปาและไฟฟ้าให้ทั่วถึงทุกชุมชน

เนื่องจากปัญหาความเดือดร้อนเรื่องน้ำท่วมขังในชุมชน แม้จะมีการขุดลอกและได้ดำเนินการไปแล้ว แต่ในการแก้ไขปัญหาน้ำท่วมขังมีน้ำท่วมขังในชุมชนอยู่อีกมากหลายชุมชน ทั้งนี้ปัญหานี้เนื่องมาจากการติดต่อกันเพื่อสร้างบ้าน และไม่ได้ทำร่องระบายน้ำควบคู่กันไปกับการสร้างถนนคอนกรีตในการดำเนินการแก้ไข จึงได้มีการกำหนดเป็นเป้าหมายในการพัฒนาชุมชนและโครงสร้างพื้นฐานเพื่อเป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิต และเป็นการพัฒนาสิ่งแวดล้อมไปพร้อมกันโดยจะดำเนินการก่อสร้างระบบระบายน้ำเสียให้ทั่วถึงขยายน้ำประปาให้ครบถ้วนทุกชุมชน และขยายเขตไฟฟ้าให้ทั่วถึงทุกชุมชน

๓. นโยบายปรับปรุงทางคมนาคมให้สัญจรไปมาได้สะดวกและปลอดภัย

จากปัญหาความเดือดร้อนในการสัญจรไปมาของประชาชนในเขตเทศบาลไม่สะดวก เนื่องจากขาดแคลนถนนลูกรังจำนวนหลายสายไม่สะดวกและปลอดภัยในการแก้ไขจะดำเนินการก่อสร้างถนนคอนกรีตทุกชุมชน และก่อสร้างถนนลูกรังเพิ่มเติมในบางสายที่การคมนาคมไม่สะดวก

๔. นโยบายพัฒนาแหล่งน้ำให้เป็นแหล่งกักเก็บน้ำได้มากที่สุดและจัดระบบส่งน้ำด้วยระบบห่อ
เนื่องจากพื้นที่ของเทคโนโลยีต่ำบลนของบัวระเหว มีหัวยนต์คลอง เป็นจำนวนมาก
มากและในสภาพปัจจุบันได้ดีนี้เขินไม่สามารถกักเก็บน้ำได้ตลอดฤดู จึงสมควรได้รับการพัฒนาโดยการ
ขุดลอกให้ลึกและกว้างรวมทั้งการจัดระบบการส่งน้ำด้วยระบบห่อน้ำ ก็จะทำให้มีน้ำใช้ได้ตลอดปีซึ่งมี
ข้อดีดังต่อไปนี้

๑. สามารถเดินห่อได้ดินโดยพื้นที่บนดินสามารถทำประযุณ์ได้ตามปกติ
๒. ประหยัดงบประมาณกว่าก่อสร้างคลองส่งน้ำ
๓. สามารถวางห่อเข้าสู่พื้นที่การเกษตรที่ขาดแคลนน้ำได้โดยตรง
๔. ป้องกันการสูญเสียน้ำระหว่างการสูบ
๕. เป็นการแก้ไขปัญหาการขาดแคลนน้ำในฤดูแล้ง
๖. บำรุงรักษาง่ายประหยัดค่าซ่อมแซมประจำปี
๗. สามารถสูบน้ำไปสำรองโดยขุดสร้างทำแก้มลิง
๘. อายุการใช้งานทนทานกว่าไม่ต้องซ่อมแซมบ่อย
๙. ส่งเสริมการวางแผนการใช้น้ำอย่างมีระบบ
๑๐. ผู้ใช้น้ำได้ประโยชน์สูงสุด
๑๑. ลดปัญหาการแย่งน้ำในพื้นที่รับน้ำ

๕. นโยบายสนับสนุนส่งเสริมผู้สูงอายุ คนพิการ ผู้ด้อยโอกาส ให้มีรายได้เพิ่มขึ้น
ในภาวะเศรษฐกิจปัจจุบัน ประชาชนผู้ใช้แรงงานหั้งหลายต่างทิ้งถิ่นฐานไปทำงานใน
เมืองปล่อยให้ผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ด้อยโอกาสอยู่เฝ้าบ้านตามลำพังความเป็นอยู่ต่าง ๆ ก็ไม่ดี
จำเป็นที่ทางเทคโนโลยีต้องให้ความช่วยเหลือ โดยสนับสนุนส่งเสริมให้ท่านเหล่านั้นมีรายได้เพิ่มขึ้นโดย
จัดตั้งกสุ่มอาชีพต่าง ๆ ขึ้น

๖. นโยบายสนับสนุนส่งเสริมการศึกษาทุกระดับ

จะดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษาให้เป็นไปตามแผนการศึกษาของชาติ
จัดการศึกษาพัฒนาท้องถิ่นให้มีความสัมพันธ์กัน ให้เป็นไปตามบทบัญญัติในแผนการจัดการศึกษา
แผนการศึกษาพัฒนาธุรกิจและนักศึกษา งานการศึกษาระดับปฐมวัย งานการศึกษาอุบัติภัยและ
การศึกษา ตามอัธยาศัยโดยจะให้การสนับสนุนให้เด็กนักเรียนที่ขาดแคลนให้ดีมั่นคงและมีอาหาร
กลางวันให้ครบถ้วนและส่งเสริมการจัดศูนย์คอมพิวเตอร์เพื่อการศึกษาแก่นักเรียนและประชาชน
ทั่วไป

๗. นโยบายส่งเสริมสุขภาพทุกถ้วนหน้าชาวประชาราษฎร์

สุขภาพที่ดีย่อมอยู่ในร่างกายที่แข็งแรง การสร้างสุขภาพสำคัญกว่าการรักษาสุขภาพ มนุษย์ทุกคน คือ ทรัพยากรที่สำคัญที่จะต้องพัฒนาคุณภาพชีวิตควบคู่กันไปด้วย โดยจะเน้นในเรื่องการ ให้บริการด้านสาธารณสุข และส่งเสริมด้านสุขภาพเพื่อให้สถาบันครอบครัวเข้มแข็งและชุมชนกื้อเข้มแข็ง ไปด้วยหมายความว่าประชาชนในทุกชุมชนสามารถพึ่งตนเองได้และปลอดภัยจากการคุกคาม ใช้เจ็บในที่สุด

๘. นโยบายสนับสนุนส่งเสริมการศึกษาของชุมชน

สนับสนุนส่งเสริมให้เยาวชนและประชาชนได้มีโอกาสเล่นกีฬา และแข่งขันกีฬาเพื่อ พัฒนาทักษะทางด้านกีฬาและสุขภาพให้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์เพื่อให้เยาวชน และประชาชนห่างไกล จากยาเสพติดโดยพยายามผลักดันโครงการที่สนับสนุนและส่งเสริมให้เยาวชน ประชาชนได้ใช้เวลาว่าง ให้เกิดประโยชน์ได้แก่โครงการฝึกสอนกีฬาประเภทต่าง ๆ

๙. นโยบายเพิ่มประสิทธิภาพในการบริการประชาชนให้ครอบคลุมและรวดเร็ว

โดยกำหนดเป้าหมายที่ให้ความสำคัญในเรื่องการมีส่วนร่วมของชุมชนและทุกฝ่ายเป็น สำคัญเน้นการบริการประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพให้ทั่วถึงและรวดเร็ว รวมทั้งข้าราชการ พนักงาน และลูกจ้าง จะต้องมีความพร้อมและเสมอที่จะปฏิบัติหน้าที่เพื่อการบริการประชาชนเพื่อให้ประชาชน ได้รับความพึงพอใจโดยปรับปรุงสถานที่ปฏิบัติงานให้สอดคล้องในการบริการ จัดทำโครงการฝึกอบรม เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานทุกฝ่าย โครงการจัดฝึกอบรมและศึกษาดูงานนอกสถานที่

นโยบายพัฒนาชุมชนให้เข้มแข็ง

๑๐. นโยบายสนับสนุนส่งเสริมกลุ่มอาชีพต่าง ๆ กลุ่มแม่บ้านและภูมิปัญญาท้องถิ่นและส่งเสริม

สนับสนุนการรวมกลุ่มเป็นองค์กรเพื่อขอรับการสนับสนุนงบประมาณในการจัดตั้ง กองทุนเพื่อชุมชนมาดำเนินการสร้างงาน โดยสนับสนุนจัดตั้งกลุ่มแม่บ้านกลุ่มอาชีพในชุมชนและ สนับสนุนส่งเสริมการนำภูมิปัญญาท้องถิ่น ให้สามารถสร้างผลผลิตเพื่อสร้างมูลค่าทางธุรกิจนำเสนอเข้า ชุมชน โดยสนับสนุนการรวมกลุ่มของชุมชนในการทำสินค้าตามโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ รวมทั้งส่งเสริมสวัสดิการของชุมชนเพื่อความอยู่ดีกินดี

๑๑. นโยบายร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมกิจกรรม เน้นชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนา

ในการจัดทำโครงการพัฒนาต่าง ๆ มุ่งเป็นการทำางอย่างมีส่วนร่วมการคิดเห็นอย่างกว้างขวาง และการร่วมในกิจกรรมที่ทำเป็นประจำทุกฝ่ายจะต้องมีส่วนร่วมในแนวคิดเพื่อวางแผนครอบคลุมเบียบในการ พัฒนาชุมชนของตนเอง

๑๒. นโยบายส่งเสริมพื้นฟู ท่านบารุงวัด ประเพณีศิลปวัฒนธรรมประจำท้องถิ่น

เนื่องจากวัดเป็นสถานที่ประกอบศาสนากิจเป็นศูนย์รวมจิตใจของประชาชน จึงควรได้รับการพื้นฟูท่านบารุงให้เจริญรุ่งเรือง เป็นที่เลื่อมใสศรัทธาของประชาชนโดยทั่วไปส่วนประเพณีศิลปวัฒนธรรมประจำท้องถิ่น เนื่องจากประเพณีศิลปวัฒนธรรมเป็นสิ่งที่ประชาชนปฏิบัติสืบทอดกันมาเป็นเวลานานสมควรได้รับการอนุรักษ์พื้นฟูให้เจริญยิ่ง ๆ ขึ้นไป โดยจัดโครงการสืบสานประเพณีต่าง ๆ เช่น โครงการสนับสนุนงานประเพณีท้องถิ่นต่าง ๆ ของชุมชน

๑๓. นโยบายปรับปรุงบ้านเมืองให้สะอาดตลาดน้ำซึ้งอาหารปลอดภัย

เนื่องจากในสภาพปัจจุบันนี้บ้านเมืองมีขยะมากมายจนทำให้เกิดปัญหาขยะล้นเมือง ไม่มีที่ทิ้งขยะจึงต้องมีการวางแผนเพื่อลดจำนวนขยะ โดยจัดทำโครงการคัดแยกขยะ โครงการถนนสะอาด เป็นต้น ส่วนในเรื่องตลาดน้ำซึ้งอาหารปลอดภัยพยายามพัฒนาตลาดสดและร้านจำหน่ายอาหารให้ได้มาตรฐานตามหลักสุขาภิบาล พร้อมทั้งจัดโครงการฝึกอบรมผู้ประกอบการจำหน่ายอาหารและผู้จำหน่ายสินค้าตามสถานที่จัดให้หรือทางสาธารณัง

๑๔. นโยบายบูรณาการร่วมกับองค์กรและหน่วยงานต่าง ๆ

เนื่องจากปัจจุบันองค์กรและหน่วยงานภายนอกได้เข้ามามีบทบาทสำคัญและเกี่ยวข้อง ในส่วนราชการเพิ่มมากขึ้น ฉึ่งทั้งยังมีส่วนร่วมในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนในชุมชนไม่ว่าจะเป็นในด้านการศึกษา หรือด้านการพัฒนาอาชีพ เช่น โครงการต่าง ๆ ที่ทางเทศบาลได้กระทำการร่วมกับองค์กร หรือหน่วยงานภายนอกไม่ว่าจะเป็นโครงการมหาวิทยาลัยชีวิต โดยความร่วมมือระหว่างเทศบาลกับมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ โครงการรักษาก้าสร้างคน ๘๔ ตำบลลวีพอเพียง ซึ่งร่วมกับบริษัท ปตท. หรือโครงการคลาสร้างสุข ซึ่งร่วมมือกับศูนย์พัฒนาสังคมแห่งที่ ๑๐ จังหวัดชัยภูมิ

ดังนั้น การปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลคณะกรรมการบริหารจะดำเนินการเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน โดยคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาเทศบาล การจัดทำงบประมาณ การจัดซื้อ การตรวจสอบ การประเมินผล การปฏิบัติงานและการเปิดเผยข้อมูล ข่าวสารทั้งนี้ให้เป็นไปตามกฎหมายและเป็นข้อบังคับว่าด้วยการนี้ รวมทั้งหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

ส่วนที่ ๔

ขุนนางมาสตร์การพัฒนา
ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ส่วนที่ ๔

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๔.๑ แนวทางการพัฒนาและยุทธศาสตร์การพัฒนา

วิสัยทัศน์ (Vision) การพัฒนาเทศบาลตำบลหนองบัวระเหว

เทศบาลบริหารจัดการดี	มีวิสัยพัฒนาคุณภาพชีวิต
ช่วยกันคิดและทำให้เป็นเมืองน่าอยู่	มุ่งสู่เศรษฐกิจพอเพียง

พันธกิจ (Mission)

๑. ต้องบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล
๒. ต้องพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนทุกด้าน
๓. ต้องวางแผนเมืองและพัฒนาให้เป็นสถานที่ท่องเที่ยว
๔. ต้องส่งเสริมอาชีพและรายได้รายภูมิให้พ่อแม่พอกัน

นโยบาย (Policies)

พัฒนาการ (Work Development)

๑. ปรับปรุงภูมิทัศน์ลิงแวดล้อมบึงหนองบัวระเหว
๒. ปรับปรุงระบบน้ำเสีย ขยายเขตนาปะประปา ไฟฟ้า
๓. ปรับปรุงทางคมนาคม
๔. พัฒนาแหล่งน้ำให้เป็นแหล่งเก็บกักน้ำได้มากที่สุด

พัฒนาคน (Human Development)

๑. สนับสนุนส่งเสริม ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์ ผู้ด้อยโอกาสให้เพิ่มมากขึ้น
๒. ส่งเสริมการศึกษาทุกระดับ
๓. ส่งเสริมสุขภาพถ้วนหน้า
๔. ส่งเสริมกีฬาชุมชน

พัฒนาชุมชนให้เข้มแข็ง (Strength Community)

๑. สนับสนุนกลุ่มอาชีพต่าง ๆ
๒. ร่วมคิด ร่วมทำ กิจกรรมเน้นชุมชนมีส่วนร่วม
๓. ส่งเสริมพื้นที่ทางน้ำบำรุงคิลปวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น
๔. ปรับปรุงบ้านเมืองให้สะอาดตลาดน่าซื้อ อาหารปลอดภัย

๔.๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลตำบลหนองบัวระเหว ประจำปีงบดี้วย ๖ ต้าน

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน มี ๖ แนวทาง คือ

แนวทางที่ ๑ การวางแผนเมืองและการควบคุมอาคาร

แนวทางที่ ๒ การก่อสร้างปรับปรุงบำรุงรักษาถนน ทางเท้า ท่อระบายน้ำ

แนวทางที่ ๓ การพัฒนาปรับปรุงและติดตั้งไฟฟ้าสาธารณูปโภค

แนวทางที่ ๔ การพัฒนาการขยายเขตนำ้ประปา

แนวทางที่ ๕ การพัฒนาระบบการจราจร

แนวทางที่ ๖ การพัฒนาแหล่งน้ำเพื่ออุปโภคบริโภค และการเกษตร

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาด้านคุณภาพชีวิต มี ๕ แนวทาง คือ

แนวทางที่ ๑ ส่งเสริมงานสาธารณสุขและพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน

แนวทางที่ ๒ ส่งเสริมการจัดการศึกษาห้องระบบเชิงบูรณาการ

แนวทางที่ ๓ ส่งเสริมด้านศิลปะ ศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวันสำคัญของชาติ

แนวทางที่ ๔ ส่งเสริมการกีฬาและนันทนาการ

แนวทางที่ ๕ ส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมและสังคมสงเคราะห์

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจ มี ๓ แนวทาง คือ

แนวทางที่ ๑ ส่งเสริมอาชีพ พัฒนาเกษตรกรรม และการแก้ไขปัญหาความยากจน

แนวทางที่ ๒ ส่งเสริมการเกษตรแบบครบวงจรตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

แนวทางที่ ๓ ส่งเสริมการท่องเที่ยวและการบริการ

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาการรักษาความสงบและความมั่นคง มี ๓ แนวทาง คือ

แนวทางที่ ๑ ส่งเสริมการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

แนวทางที่ ๒ ส่งเสริมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดเชิงรุก

แนวทางที่ ๓ ส่งเสริมการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

มี ๒ แนวทาง คือ

แนวทางที่ ๑ ส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกรักในการมีส่วนร่วมดูแล พื้นที่ และอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

แนวทางที่ ๒ ส่งเสริมการบริหารจัดการขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูล และระบบบำบัดน้ำเสีย

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาด้านการเมือง การปกครอง การบริหารจัดการที่ดี

มี ๓ แนวทาง คือ

แนวทางที่ ๑ ส่งเสริมธรรมาภิบาลเพื่อการบริหารจัดการภาครัฐที่ดี

แนวทางที่ ๒ ส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกประชาชนชีปไตยและการมีส่วนร่วมของประชาชน

แนวทางที่ ๓ ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์สื่อและการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

ส่วนที่ ๕

บัญชีสรุปโครงการแผนพัฒนาสีปี

(พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๔)